

ಯೋಜನಾ

ಜನವರಿ 2016

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

₹ 20/-

ಹರಿಪ್ರಸಾದ್

ಸ್ವರ್ಧಾತ್ಮಕ ಪರೀಕ್ಷಾ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರ

- ಅನುಭವಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಏಕೈಕ ಸಂಸ್ಥೆ.
- ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ತರಬೇತಿ
- ವಿನೂತನ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನ
- ವಿಷಯದ ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರಣ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ
- ವಾರಾಂತ್ಯದ ಕಿರು ಪರೀಕ್ಷೆ
- ಪ್ರತಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ಕಾರ್ಯ ವೈಖರಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ
- ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಾ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ
- ಉತ್ತಮ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆ
- ಪ್ರತಿ ವಿಷಯದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ತರಬೇತಿಯೂ ಲಭ್ಯವಿದೆ.
- ಫ್ರೀ ಕೌನ್ಸಿಲಿಂಗ್ ನೀಡಲಾಗುವುದು.

ENROLL FOR
TEST SERIES

Separate Kannada &
English medium
KAS Prelims Batches
from 18th JAN 2016

New KAS Mains
Batch Shortly

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗುವ KAS ಮುಖ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿಷಯಗಳು

- ★ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ
- ★ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ (RD)
- ★ ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ {ANTHRO} - (ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ)
- ★ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಡಳಿತ
- ★ ಭೂಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರ
- ★ ಇತಿಹಾಸ

G. HARIPRASAD
DIRECTOR

15 ವರ್ಷಗಳ ಬೋಧನಾ ಅನುಭವ

2012 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ಲೀಡರ್ ಶಿಪ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದವರು

ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಲೇಖಕರು.

ಹಲವು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು

6, 4th Cross, 5th Main, B/h. Hampinagar Post Office, (Next to SBM), Vijayanagar 2nd Stage, Bangalore-104

Ph: 080-23354445, 9740472728, 9482013522

ಶಿಕ್ಷಣ : ಯಶಸ್ಸಿನ ಕಿಲಾಕೈ

ಕಾಯಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಕಾದಿರುವ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ
ಆರ್. ಗೋವಿಂದ

ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಧನ ಹೂಡಿಕೆ
ಜಿ ಬಿ ಜಿ ತಿಲಕ್

ತಾಂತ್ರಿಕತೆ : ಯುವ ಜನಾಂಗದ ತುಡಿತ
ರಾಜಾರಾಂ ಎಸ್. ಶರ್ಮ

ಬೇಕು, ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮ
ವಿಮಲಾ ರಾಮಚಂದ್ರನ್

ಕೇಂದ್ರ ಪ್ರಜ್ಞೆ

ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಲಿವೆ, ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿವೆ
ಜಿ.ಎಸ್. ರಜಪೂತ್

ವಿಶೇಷ ಲೇಖನ
ವ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ
ಡಾ. ಅನುಪ್ರಿಯಾ ಭಟ್ಟ

ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ...
ಯೋಜನಾ - ಕನ್ನಡ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ
ಚಂದಾದಾರರಾಗಿ

ವಿಳಾಸ

ಯೋಜನಾ - ಕನ್ನಡ

ಮೊದಲನೆ ಅಂತಸ್ತು,

'ಎಫ್' ವಿಂಗ್, ಕೇಂದ್ರೀಯ ಸದನ,
ಕೋರಮಂಗಲ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 034.

☎ : 25537244

e-mail : yojanakannada@yahoo.com

ಪತ್ರಿಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಲುಪಲು
ಚಂದಾದಾರರು, ಅಂಚೆ ಪಿನ್‌ಕೋಡ್ ಒಳಗೊಂಡ
ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ವಿಳಾಸ ಒದಗಿಸಬೇಕು.

ಚಂದಾ ವಿವರ

ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ	ರೂ. 100/-
ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ	ರೂ. 180/-
ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ	ರೂ. 250/-

ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಮನಿ ಆಡರ್- ಎಂ ಓ ಮೂಲಕವೇ
ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದರೆ ಉತ್ತಮ. ಎಂ ಓ ಕಳಿಸಿದ
ಒಂದು ವಾರದ ಒಳಗೆ ನಮ್ಮ ಕಛೇರಿಯನ್ನು
ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ವಿಳಾಸ-ವಿವರಗಳನ್ನು
ದೃಢೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

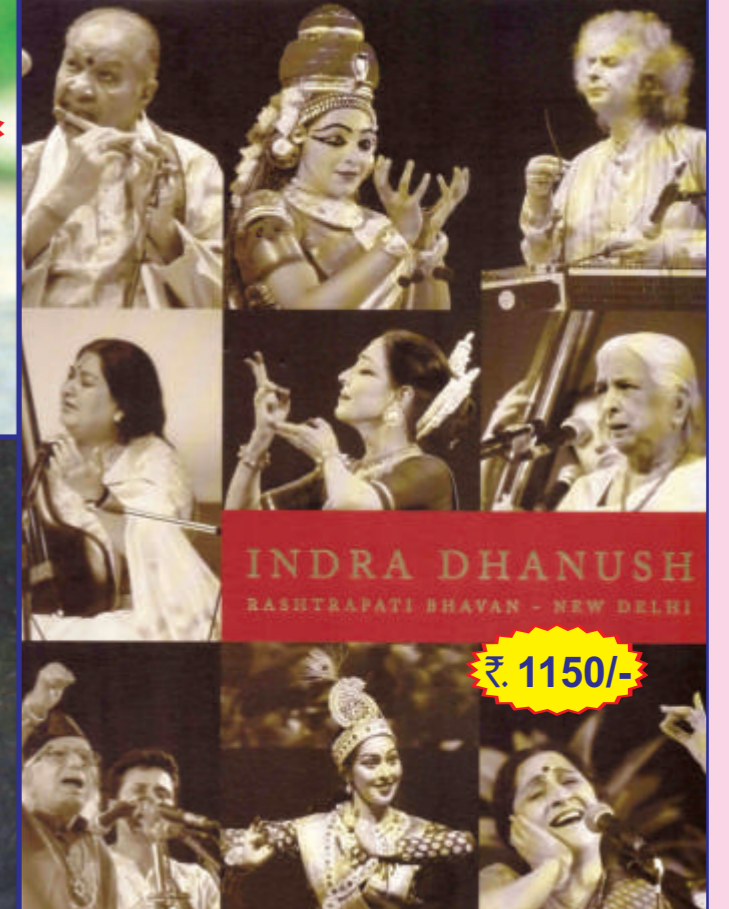
₹. 2850/-

₹. 1650/-

JEWELS

FROM
PUBLICATIONS DIVISION

INDRA DHANUSH
RASHTRAPATI BHAVAN - NEW DELHI

₹. 1150/-

For further Details Please Contact:

Yojana (Kannada)
1st Floor, 'F' Wing, Kendriya Sadana,
Koramangala, BENGALURU - 560 034
Ph.: 080-25537244
e-mail : yojanakannada@yahoo.com

PUBLICATIONS DIVISION
MINISTRY OF INFORMATION & BROADCASTING
GOVERNMENT OF INDIA

e-mail : dpd@sb.nic.in, dpd@hub.nic.in
website : publicationsdivision.nic.in

ಮುಖ್ಯ ಸಂಪಾದಕಿ
ದೀಪಿಕಾ ಕಚ್ಚಲ್

ಹಿರಿಯ ಸಂಪಾದಕಿ
ಬಿ.ಕೆ. ಕಿರಣ್ಣಯಿ

ವಿಳಾಸ
ಯೋಜನಾ - ಕನ್ನಡ,
ಪ್ರಕಾಶನ ವಿಭಾಗ,
ಸಮಾಚಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾರ ಸಚಿವಾಲಯ,
ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ,
ಮೊದಲನೆಯ ಅಂತಸ್ತು, 'ಎಫ್'ವಿಂಗ್,
ಕೇಂದ್ರೀಯ ಸದನ, ಕೋರಮಂಗಲ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 034.
ದೂರವಾಣಿ : 080 - 25537244.
E-mail : yojanakannada@yahoo.com

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪಾದಕೀಯ	2	ದೂರಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು	40
ಕಾಯಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಕಾದಿರುವ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ	3	* ಎಂ. ಜಿ. ಕೃಷ್ಣನ್	
* ಆರ್. ಗೋವಿಂದ		ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕಕ್ಕೊಂದು ಅಂಕುಶ	43
ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಧನ ಹೂಡಿಕೆ	8	* ವಾಸುದೇವ ಶರ್ಮಾ ಎನ್. ಎ.	
* ಜಿ.ಬಿ.ಜಿ. ತಿಲಕ್		ಪರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಮನೋವಿಶ್ವಾಸ	48
ತಾಂತ್ರಿಕತೆ : ಯುವ ಜನಾಂಗದ ತುಡಿತ	10	* ಡಾ. ಸಿ.ಆರ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್	
* ರಾಜಾರಾಂ ಎಸ್. ಶರ್ಮ		ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಸಂವಿಧಾನ	53
ಬೇಕು, ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮ	13	* ಪ್ರೊ. ಆರ್.ಎಲ್.ಎಂ. ಪಾಟೀಲ	
* ವಿಮಲಾ ರಾಮಚಂದ್ರನ್		ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿನ ವಿವಿಧ ಯೋಜನೆಗಳು	55
ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಲಿವ, ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿವೆ	17	* ಡಾ. ಎಚ್.ಬಿ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್	
* ಜಿ.ಎಸ್. ರಜಪೂತ್		ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಯೂಟ ಯೋಜನೆ	59
ವ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ	20	* ಅಕ್ಕಿಮಂಗಲ ಸುರೇಶ	
* ಡಾ. ಅನುಪ್ರಿಯಾ ಭಟ್		ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳು	62
ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ	23	* ಎಚ್.ಎಸ್. ಉಮೇಶ	
* ದಿಲೀಪ ಚಕ್ರವರ್ತಿ		ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ ಅಭಿಯಾನ	65
ಪರಿಶಿಷ್ಟರ ಶಿಕ್ಷಣ; ಸವಾಲು ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ	26	* ಎನ್.ಎಂ. ಮಮತ ** ಡಾ ಟಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್	
* ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾವ್		ಶಿಕ್ಷಣದ ಸ್ಕೂಲರೂಪದ ನಡುವೆ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆ	66
ಉತ್ತಮ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಅಗತ್ಯತೆ	28	* ಜಿ.ಎಸ್. ಜಯದೇವ	
* ಪ್ರೊ. ಅವತಾರ್ ಸಿಂಗ್		ಹೊಗೆಯಿಲ್ಲದ ಸುದ್ದಿಯಾದ ವೈಚಕೂರಹಳ್ಳಿ	69
ಶಿಕ್ಷಣ: ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಸನ	31	* ಎನ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್	
* ಡಾ. ಜಿತೇಂದ್ರ ನಾಗಪಾಲ್		ನಿಮಗಿದು ತಿಳಿದಿದೆಯೇ?	71
ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ	35	ವಾರ್ತಾ ವಿಶೇಷ	72
* ಅಶೋಕ್ ಜಂಜನ್‌ವಾಲಾ			

ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ : ಗಜಾನನ ಪಿ. ದೋಪೆ

ಯೋಜನೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಜನಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಲು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಚರ್ಚೆ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಯೋಜನಾ ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಸಮಾಚಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾರ ಸಚಿವಾಲಯದಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾದರೂ, ಯೋಜನಾ ಕೇವಲ ಅಧಿಕೃತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಹಿಂದಿ, ಅಸ್ಸಾಮಿ, ಗುಜರಾತಿ, ಬಂಗಾಲಿ, ಮಲಯಾಳಂ, ಮರಾಠಿ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಒರಿಯಾ, ಪಂಜಾಬಿ ಮತ್ತು ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನಾ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಚಂದಾ ವಿವರ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 100.00 ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ 180.00 ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ 250.00	ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಮನಿಯಾರ್ಡರ್ ಮೂಲಕವೇ ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿರಿ.	ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಡಿಮಾಂಡ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಕಳಿಸುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು PUBLICATIONS DIVISION, MINISTRY OF I & B, GOVERNMENT OF INDIA ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ CHENNAI ನಲ್ಲಿ ಸಂದಾಯವಾಗುವಂತೆ ಪಡೆದು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.

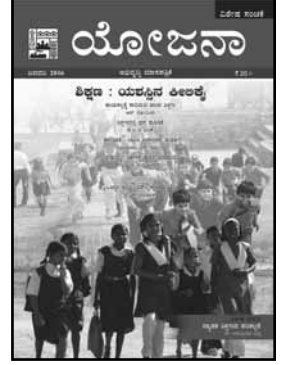
ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಲೇಖಕರವು. ಅವರು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಯೋಜನಾ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಜಾಹಿರಾತುಗಳ ಯಥಾರ್ಥತೆ ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೊಣಗಾರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ರಗಳು ಸಾಂದರ್ಭಿಕ.

ಮುಖ್ಯ ಸಲಹಾಸಹಕರ ರೇಖಣಿಯಲಿಸ

ಬದಲಾವಣೆಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ

ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬದಲಿಸಬಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಯುತ ಅನ್ವನಂದರೆ, ಅದು ಶಿಕ್ಷಣ - ನೆಲ್ಸನ್ ಮಂಡೇಲಾ. ಈ ಮಾತು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಿರುವ ಅಗಾಧ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಈ ಉಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕಂತೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಯುವ ಶಕ್ತಿಯಾದ ಭಾರತ, ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಹಾಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನೇ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ನವ ಭಾರತದ ನಿರ್ಮಾತೃಗಳು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ಈಗ ಫಲಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ.

ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದ ಇತಿಹಾಸದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಭಾರತಕ್ಕಿದೆ. ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೌರೋಹಿತ ವರ್ಗ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದರೆ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮತ್ತು ವೈಶ್ಯರು ವೃತ್ತಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕರಕುಶಲ, ಯುದ್ಧ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಪಾರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ, ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಲಿಕೆ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಭಾರತ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಉನ್ನತ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ವಿದೇಶಿಯರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಳಂದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ 10,000ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಉನ್ನತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರದ ನೀತಿ ನಿರೂಪಕರು ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸೌಲಭ್ಯವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಪರಿಶ್ರಮಿಸಿದರು. 2009ರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು; ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಯಿತು. ನಂತರ ನೀತಿ ನಿರೂಪಕರು ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಯೂಟದಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದರು.

ಇಂದು ಭಾರತ, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಣದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಆರ್ಥಿಕತೆಯಾಗಷ್ಟೇ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿಲ್ಲ; ಸೂಕ್ತ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿದ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಶಕ್ತಿಯುತ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ನೆಲದ್ದೇ ಆದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಪಡೆ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕೋವಿದರು, ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದ ಪರಿಣಿತರು, ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ. 12 ಇತ್ತು. ಇದು 2011ರ ಜನಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ ಶೇ. 74.4ಕ್ಕೇರಿದೆ. ಕೇರಳ (93.91) ಮತ್ತು ಮಿಜೋರಾಂ (91.58) ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿವೆ.

ಈ ಪಯಣ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಲಭ್ಯತೆ ಅನೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗಿನ್ನೂ ಕನಸಿನ ಮಾತಾಗಿದೆ. ದೂರದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲ; ಅನೇಕ ಕಡೆ ಚಳಿಗಾಲ (ಹಿಮ ಬೀಳುವಾಗ) ಹಾಗೂ ಮಳೆಗಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ತಲುಪುವುದೇ ಅಸಾಧ್ಯದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗ, ಅವಕಾಶ ವಂಚಿತರಿಗೆ ಸಮಾನ ಶಿಕ್ಷಣ ಲಭ್ಯತೆ ಈಗ ಪ್ರಮುಖ ಕಾಳಜಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ದೂರದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸುರಕ್ಷತೆ, ಶೌಚಾಲಯ ಲಭ್ಯತೆ ಕೊರತೆ ಕಳವಳದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಶಾಲಾ ಹಾಜರಾತಿಯೂ ಕುಸಿಯುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ವಿಶೇಷ ಅಗತ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಬಳಸಿ ಗ್ಯಾನ್, ಸ್ವಯಂ, ಡಿಜಿಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇಲೆ ಸತತ ನಿಗಾ, ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ, ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ವೃತ್ತಿಪರಗೊಳಿಸುವುದು ಈ ಸಂದರ್ಭದ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ.

ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಒತ್ತಡ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಜೀವನೋಪಾಯ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಕೌಶಲ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಒತ್ತು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 2012ರಲ್ಲಿ ಸಿಬಿಎಸ್‌ಇ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ 10 ರಿಂದ 18 ವರ್ಷ ವಯೋಮಾನದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಸಾಧಿಸಲು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಯುವ ಜನತೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಭವ್ಯ ಭವಿಷ್ಯ ನಿರೂಪಿಸುವತ್ತ ನಮ್ಮ ಹೆಜ್ಜೆ ದೃಢವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ನೈಜ ಉದ್ದೇಶ ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ, ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಮಾಜ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಿರ್ಮಾಣ. ಅದರತ್ತಲೇ ನಮ್ಮ ಸ್ಪಷ್ಟ ನೆಟ್ಟ ನೋಟ.

ಕಾಯಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಕಾರಿದುವ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ

* ಆರ್. ಗೋವಿಂದ

ವಸಾಹತು ಆಡಳಿತದಿಂದ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಕೆಲಸ ಆರು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ಕೆಲಸ ಸುಲಭವಾದುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಅರ್ಹ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಅಗಾಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು, ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡರುಗಾಲಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.

ಅರ್ಹರಾದ ಎಲ್ಲ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಆರು ದಶಕಗಳು ಕಳೆದು, ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಗಣನೀಯವಾದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ದೇಶ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಾಗ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವುದು ಭಾರತದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮೂಲಕ ತಂದಿತು. ಸಂಸತ್ ಇದಕ್ಕಾಗಿ 2009 ರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿತು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಹಾದಿಯನ್ನು ದೇಶ ತುಳಿಯಿತು. ಈ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಗಳು

ಮತ್ತು ನೀತಿಗಳು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವು.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನೊಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಅನೇಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತಲ್ಲದೆ, ಕೆಲವು ಆದ್ಯತಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡುವಂತಹ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸಲು ಅಡ್ಡಿಯಾಗದಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕ್ರೋಢೀಕರಣದ ಕಡೆಗೆ

ಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿ, ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಕೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತವೆ.

ಮಕ್ಕಳ ನೊಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ

ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಾದ ಉತ್ತಮವಾದ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಬಹುತೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 100 ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ನೊಂದಣಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಬಹುತೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 50 ಮತ್ತು 25 ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಜನನ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಲು ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಸವಾಲಿನ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಿಗಡಾಯಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ನೀತಿಯ ಕ್ರೋಢೀಕರಣವಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಹೊಸ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಇರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಉನ್ನತೀಕರಿಸುವಂತಹ ಕಾರ್ಯಸಾಧುವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ನೀತಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ಮಕ್ಕಳು ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ನಾಗರಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಲ್ಲದ

* ಪ್ರೊಫೆಸರ್, ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಫಾರ್ ಸೋಷಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್, ನವದೆಹಲಿ. E-mail : aar.govinda@gmail.com

ಸಣ್ಣ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೊಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಕ್ಕಳು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಅಗತ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಶಾಲೆ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದೆ, ಅದರ ಗಾತ್ರ ಮತ್ತು ಆ ಶಾಲೆಯ ಅಗತ್ಯಗನುಗುಣವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಕಲಿಕಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗೂ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ

ನರರೋಗಶಾಸ್ತ್ರ, ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ ಗ್ರಹಿಕಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಕಲಿಕಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಕುಶಲತೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಹಾರದ ಜೊತೆಗೆ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳು ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯಿಂದ ಬಳಲುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಸಾವಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕಲಿಕಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಶಾಲೆಯ ಸಮಗ್ರ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಉಂಟಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಕಲಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಲಿಕೆಯು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಬಹುತೇಕ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕುಶಲತೆಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೊರತೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲೂ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳು ಇತರೆ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ವನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ವಯಸ್ಸಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಅವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಹೆಣ್ಣುಮಗುವು ತನಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕದಾದ ತಮ್ಮನೋ ತಂಗಿಯನ್ನೋ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಮಗ್ರ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯು 0-6 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿಯು ಹರಿಗೆಯಾದ ನಂತರ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನುದಾನದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಪ್ರಗತಿ ತೀರಾ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಹರಿಸಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ದುಡಿಯುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ

ಸಾಲದ ಸುಳಿ ಮತ್ತು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಅನೇಕ ಬಡವರ ಬದುಕು ತಲತಲಾಂತರದಿಂದ ಹೇಗೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇವರು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿ ವಂಶಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿ ಸಾಲದ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಹೊರಬರಲಾಗದೆ ದಾರುಣವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಎಂದರೆ, ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದುಡಿಮೆಗೆ ಹಚ್ಚುವುದು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅವರನ್ನು ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಲು ಇರುವುದೊಂದೇ ದಾರಿ, ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದು. ಈ ರೀತಿಯ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಗುಲುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಭರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದುಡಿಯಲು ಹಚ್ಚದೆ

ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಆ ರೀತಿಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ದೂಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುವ ಪರಿಸರವನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಬಹಳವಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಕರ ಮೇಲೆ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆ

ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕನನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವಿರುವ ಬಹುತೇಕ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಲು ಇರಬೇಕಾದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಅರ್ಹತಾ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಅವರು ಪಡೆದಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರಿಗೆ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಸದಾ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರ ವೃತ್ತಿಯಾಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸೂಕ್ತವಾದ ನೀತಿ ರೂಪಿಸಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಉನ್ನತೀಕರಿಸಿ ಮತ್ತು ಐಟಿಸಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ

ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಉನ್ನತೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ವೃತ್ತಿಪರತೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅವರನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಶಾಲೆಗಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಸಾಹಾತುಶಾಹಿ ನೇಮಕ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಶಾಲೆಗಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಬೇಕಿದೆ.

ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ನೇಮಕ ಮತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾದ ಅಸ್ತ್ರವಾಗಿದ್ದು ಯಾವ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವೂ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದ ನಾಯಕರು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಸಮಾಜದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದೇ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ತರಗತಿಗಳ ಬದಲಾವಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಆತನೇ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವನು. ಶಾಲೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಆತನೇ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು? ಇದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸವಾಲು. ಈ ಸವಾಲನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಹೊಸದಾದ ನೈಪುಣ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಮನೋಭಾವ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸವಾಲನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗಾಗಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಚುರುಕುಗೊಳಿಸಬೇಕು.

ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾನುಪಾತದ ಪುನಾರಚನೆ

ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಬಾಲಕಿಯರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಸುಧಾರಣೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ನಾವು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ? ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೊಡಕುಗಳು ಇರುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಗು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ತನಗಿಂತ ಕಿರಿಯದಾದ ತಮ್ಮನ್ನೋ ಅಥವಾ ತಂಗಿಯನ್ನೋ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ದೂರದ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ ಆಕೆ ವಂಚಿತಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಮೂಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯುವ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಹಾಜರಾತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿದೆ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಯೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಾದರೆ ಅಥವಾ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಹೈಯರ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಅಥವಾ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ - ಈ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಕೇವಲ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದಿವೆ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಘಟನೆಯಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕೇವಲ ಅಂಕಿ ಅಂಶವಲ್ಲ, ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ

ನಿರ್ಧಾರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಮಗುವಿನ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಜೀವನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನಿರ್ಧಾರ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ ಶಾಲೆ ಇರುವ ಸ್ಥಳವಿರಬಹುದು, ಆ ಮಗುವಿನ ಕುಟುಂಬ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸ್ಥಳವಿರಬಹುದು, ಮಗು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುವ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ, ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಏಳುಬೀಳುಗಳು ಮಗುವಿನ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮಗುವಿನ ಪೋಷಕರಿಂದ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ಮಗುವಿನಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಸಮಜಾಯಿತಿಗಳಿಂದ ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಉತ್ತರಗಳು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಗುಂಪು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ದಿನದಿಂದ ಮೇಲಿನ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಅಥವಾ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಗುವನ್ನು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿಡುವ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ವಂಚಿತಳನ್ನಾಗಿಸುವುದು ಕ್ಲಿಷ್ಟಕರವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಿನ ಮನೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚಿನದು “ಬೇಟೆ ಬಜಾವೊ ಬೇಟೆ ಪಡಾವೊ” ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಅದರೂ,

ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಧಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಿ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣಿನ ನಡುವೆ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತರಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರವಾದ ನೀತಿ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆದು ವಯಸ್ಕರಾದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಜ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ನಡವಳಿಕೆ ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇಡೀ ಸಮಾಜದ ಮೇಲಿದೆ. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಐಸಿಟಿ ಮತ್ತು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ

ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ತರುವಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಪರ್ಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಐಸಿಟಿಗೆ ಇರಬಹುದಾದ ಅಗಾಧವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕಾ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲಾ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಆಯಾಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾರ್ಡ್‌ವೇರ್ ಮತ್ತು ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್‌ಗಳನ್ನು ಈಗಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬದಲಿಗೆ ರೂಪಿಸಬೇಕು. ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಐಸಿಟಿ ಇರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಬಳಸುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ವಿಶಾಲವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದಿಂದ ಶಾಲೆ ಅವನನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಯುನೆಸ್ಕೋದ “ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆ” ಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ “ಮುಂಬರುವ ಮಾಹಿತಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ” ಈಗಾಗಲೇ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುವವರು ತಾಂತ್ರಿಕ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಹೊರಗುಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೈ ಸೊಸೈಟಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುವವರ ನಡುವಿನ ಕಂದರವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹೈ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಗಳು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾದವರು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಉನ್ನತ ಸ್ತರದಲ್ಲಿರುವವರ ನಡುವಿನ ಅಂತರವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ವೇಗವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗಳು ಈ ಎರಡೂ

ವರ್ಗಗಳ ಯುವಜನಾಂಗಗಳ ನಡುವಿನ ಅಂತರವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ. ಉಳ್ಳವರು ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದವರು ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಕಲಿಕೆಯ ಸಾಧನೆಯು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕು

ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದೆ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಓದುವುದರಲ್ಲಿ, ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪೋಷಕರು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ಕಳಪೆ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಳಪೆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾದವರಿಗೆ ಎರಡು ಅಲಗಿನ ಕತ್ತಿಯಂತೆ ಎರಡೂ ಕಡೆ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಆ ಶಾಲೆಯ ಶೇಕಡಾವಾರು ಫಲಿತಾಂಶದಿಂದ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವ ಫಲಿತಾಂಶಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಅಳತೆ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೆ ಎಳೆದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಣಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದರೆ, ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಹೊರಗುಳಿಯುವಿಕೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಬಹುದು ಎಂದಾದರೆ ಶಾಲೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಅಂಕಗಳು ಮತ್ತು ಗ್ರೇಡ್‌ಗಳ ಮಾನದಂಡದಿಂದಷ್ಟೇ ಮಾಡಿದರೆ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯೊಳಗಿನ ತಾರತಮ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನುಭವಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ವರದಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಶಾಲೆಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಧಾರಣೆ ತನ್ನ ವೇಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಡೆಗೆ ಸಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ

ನೀತಿಯಲ್ಲಿ “ಶಾಲೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಯೋಜನೆ” ಯನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾದ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಲಾಯಿಸು. ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಲಿಕತ್ವ ಮತ್ತು ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ರೂಪಿಸಲು “ಶಾಲಾ ಸಿದ್ಧಿ” ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆಯಾಗಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲಾಗಿದೆ.

ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒತ್ತು

ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಶಾಲಾ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪುನರ್‌ರೂಪಿಸಲು ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನಹರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೂ, ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಿಲ್ಲ. ಪ್ರಮುಖವಾದ ಘಟನೆಗಳು, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಗಮನಹರಿಸಿರುವ ಕಡೆ ಸಮಗ್ರವಾದ ನೀತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ದೇಶ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತುನೀಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು.

ಪ್ರಸಕ್ತ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ, ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಗಣಿತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿಶೇಷವಾದ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವ ಪರಿಪಾಠ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಗಣಿತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ

ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದುರಾದೃಷ್ಟಕರವಾದ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಗಣಿತಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ ಪದವಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಉತ್ತಮವಾದ ಅರ್ಹ ಶಿಕ್ಷಕರು ದೊರೆಯದೆ ಇರುವುದು. “ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು ಕಾನೂನಿನ” ಪ್ರಕಾರ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪರಿಣತಿ ಇರುವ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಡ್ಡಾಯ. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೀಯವನ್ನಾಗಿಸಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಆಶಯ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾದ ಐಐಟಿ ಗಳು ಮತ್ತು ಐಐಎಸ್‌ಇಆರ್ ಗಳು, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶೇಷ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವೃತ್ತಿಪರರು ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಖಾಸಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜ

ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಕಳೆದರೆಡು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಮುದಾಯದ ಜೊತೆಗೆ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಬೆರೆತು ಅಲ್ಲಿನ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿವೆ. ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುವ ಗುಂಪುಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು

ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಏರಿದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅವು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ವಲಯವು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿವೆ. ಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿ ಬಡವರಿಗೆ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸುವುದು ಕೇವಲ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ, ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ವಲಯಗಳನ್ನು ಮೂರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮೂರೂ ವಲಯಗಳು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ, ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪೂರಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮಾಪ್ತಿ

ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಭಾರತದಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ನೀತಿ ರೂಪಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕಿನ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವಂತೆ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ

ಗುರಿ ತಲುಪಲು ಪೂರಕವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಇನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ತಾಳ್ಮೆಗಳಿಲ್ಲದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿವೆ.

ಅಸಮಾನತೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿರುವ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಂದಾದರೆ ತಮ್ಮದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬೇರೂರಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಳುವಂತಹ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ನೀತಿಗಳನ್ನು ಜನಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವ ನೀತಿ ರೂಪಿತವಾಗಬೇಕಿದೆ.

ಈ ನೀತಿ ದೇಶದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಆಚಾರ ವಿಚಾರ, ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿ, ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಹಾಗೂ ಮತ್ತಿತರ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಜನರ ಅನುಭವಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರೂಪಿಸಿ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು. ಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕು ಎಂಬ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದು, ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಶಾಭಾವನೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಭಾವನೆಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿ ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. □

ಯೋಜನಾ ಚಂದಾದಾರರಲ್ಲ ಕೋರಿಕೆ

ಯೋಜನಾ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಚಂದಾ ಬಯಸುವವರು ಮನಿಆರ್ಡರ್ ಕಳಿಸುವಾಗ ಜಿಲ್ಲೆ ಹಾಗೂ ಅಂಚೆ ಪಿನ್‌ಕೋಡ್ ಸಂಖ್ಯೆ ಸೇರಿದಂತೆ ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಳಾಸವನ್ನು ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಮನಿಆರ್ಡರ್ ಕಳಿಸಿದ ಎಂಟು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಚೇರಿಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ತಮ್ಮ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಚಂದಾದಾರರು, ಸರಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹಾಗೂ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಚಂದಾದಾರರು ತಮ್ಮ ಯಾವುದೇ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಚೇರಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಯೋಜನಾ ರವಾನೆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ದೂರು ದುಮ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಆಯಾ ತಿಂಗಳೇ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾದ ಇ-ಅಂಚೆ : yojanakannada@yahoo.com ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ : 080 25537244 (ಸೋಮವಾರದಿಂದ - ಶುಕ್ರವಾರ. ವೇಳೆ 2.00 ರಿಂದ 4.00)

ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲ ಧನ ಹೂಡಿಕೆ

* ಜಿ.ಬಿ.ಜಿ. ತಿಲಕ್

ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ 18 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮೊದಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು 1968ರಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲಾಯಿತು. ಇದಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ 18 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡನೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು 1986ರಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ಇದನ್ನು 1992ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಪುನರ್ ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ, ಕಳೆದ ಕೆಲವು ವರುಷಗಳಿಂದ, ಹೊಸದೊಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಅಗತ್ಯ ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿದೆಯೆಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಳೆದರಡು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಕೊರತೆ ಕಾರಣ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಆದೇಶಗಳು ಅಥವಾ ಸುಸಂಘಟಿತವಲ್ಲದ ಉಪಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಹೊಸದೊಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಧನಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುವ ಕುರಿತಾದ ಕೆಲವು ನೀತಿ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಣಕಾಸು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಅದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಒಳಿತು ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶಾಲಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗುವ ಲಾಭಗಳು ವಿಶಾಲವಾದುವು, ವಿಭಿನ್ನವಾದುವುಗಳು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಲಾಭಗಳು ಹರಡಿಕೊಂಡಿವೆ, ಮತ್ತು ಈ ಲಾಭಗಳು ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಹರಿದುಬರುತ್ತವೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೇರವಾಗಿ ತಳುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅದು ರೂಪಿಸುವ ಬಾಹ್ಯ ಗುಣಗಳಿಂದಾಗಿ ವಿಶ್ವದ ಬಹುತೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಧನಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಧಾನ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನದ ಅನುಭವ ಕೂಡಾ ಇದೇ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತವೆ. ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಒಳಿತು ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತ ಸಮಸ್ತರ ಒಳಿತು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಯುನೆಸ್ಕೋ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಧನಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುವುದರಿಂದ ಅದು, ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಿಸುತ್ತದೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ, ವಿಸ್ತರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಇದರಿಂದ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ, ಆಗ ಶಿಕ್ಷಣವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಅತಿಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲ ಜನತೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು,

ಸಮಾನ ಒಳಿತಿನಂತೆ ಕಾಪಾಡಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಧನಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಲು ಬದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. 1968ರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಜಿಡಿಪಿಯ (ಒಟ್ಟು ದೇಶೀಯ ಉತ್ಪನ್ನ) ಶೇಕಡ ಆರರಷ್ಟನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಕನಿಷ್ಠ ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೇನೂ ಇದೆ. ಸದ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇದು ನಮ್ಮ ಕನಿಷ್ಠ ಗುರಿಯಾದರೂ ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ಮೂಲಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ ಹರಿದು ಬರಬೇಕು (ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೆಸ್) ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದ ತೆರಿಗೆಯೇತರ ಆದಾಯದಿಂದಲೂ ಬರಬೇಕು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಜಿಡಿಪಿಯ ಶೇಕಡ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಹಣವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಗಳೆರಡೂ ಜಿಡಿಪಿಯ ಶೇಕಡ ಆರರಷ್ಟು ಧನವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುವ ಗುರಿಮುಟ್ಟುವ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಧನಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುವ ಕುರಿತು ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ರೂಪುರೇಷೆಗಳಿರಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುವ ಧನಸಹಾಯದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಹಲವಾರು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಧನಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಶಿಕ್ಷಣ

* ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ನವದೆಹಲಿ. E-mail : jtilak@nuepa.org

ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಪ್ತ ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. (ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಶೇಕಡ ಮೂವತ್ತರಷ್ಟು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಿವ್ವಳ ದಾಖಲಾತಿ ಪ್ರಮಾಣದಂತಹ ಪರಿಮಾಣಾತ್ಮಕ ಗುರಿಗಳು) ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣ, ಯುವಜನರಲ್ಲಿ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ, ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟ ಒಪ್ಪಿತವಾಗುವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗುಣಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಧನಸಹಾಯದ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ಹೊಸ ಶಾಲೆಗಳು, ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಮೊದಲು, ಈಗಾಗಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ, ಒಂದು ಭದ್ರ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಈ ತಳಹದಿ ಕೇವಲ ಹಣಕಾಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಭದ್ರವಾಗಿರಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು, ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಪಾಠ ಮತ್ತು ಕಲಿಕಾ ಪರಿಕರಗಳು, ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳು, ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳು, ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಸಂಶೋಧನಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುವ ಆಯವ್ಯಯದ ಒಂದೊಳ್ಳೆ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಮೀಸಲಿಡಬೇಕು ಅಂತೆಯೇ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದ ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನಾಧರಿಸಿದ ಶಿಷ್ಯವೇತನಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಬಳಸಬೇಕು. ವಿವಿಧ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹರಿದುಬರುವ ಧನಸಹಾಯ ಅವುಗಳ ವಿವಿಧ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಈ ಧನಸಹಾಯ ಒಂದೆಡೆ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆದರಿಸುವಂತೆಯೂ ಇರಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣವು ಇಡೀ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಲವು ವಿಶಾಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಲಾಭಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ

ಶುಲ್ಕವಸೂಲಿ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಾಲಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತುನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಸಮರ್ಥನೆ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ಆಯವ್ಯಯದ ಶೇಕಡ 20ರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶುಲ್ಕ ಹಾಗೂ ಇತರ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಯುಜಿಸಿ ಮತ್ತು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ರಚಿಸಿದ ಸಮಿತಿಗಳು ಸೂಚಿಸಿದ್ದವು. 2005ರ ಕೇಂದ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಲಹಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಮಿತಿಯೊಂದು, ಈ ಶೇಕಡ 20ರ ಧನಸಂಗ್ರಹಣೆಯನ್ನು ಗರಿಷ್ಠ ಮಿತಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ, ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕು ಕಾಯಿದೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದಿತ್ತು. ಆರ್ಟಿಇ ಪ್ರಕಾರ, ಶಾಲಾಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ಒದಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಶುಲ್ಕಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರಬಾರದು. ಆರ್ಟಿಇಯನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವ ವಾದಗಳೂ ಇವೆ. ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಬಲಿಷ್ಠ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೊಂದರ ಧನಸಹಾಯ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ರೂಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಧನಸಹಾಯ, ಸಮಾಜದ ಕಾಣಿಕೆ, ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ನೆರವು, ದಾನ ದತ್ತಿಗಳು, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾಣಿಕೆ, ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಶಿಕ್ಷಕವರ್ಗದ ನೆರವಿನಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನೀಡುವ ಶುಲ್ಕ ಕೂಡಾ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚದ ಸಣ್ಣ ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರೇತರ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೇತರವಾದ, ದಾನ ಮೂಲದಂತಹ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಧನಮೂಲಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಚೌಕಟ್ಟೊಂದನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಕೆಲವು ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಜೊತೆ ಜೋಡಿಸುವುದರಿಂದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ,

ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ವಂತಿಗಳ, ದತ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಧನ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ವಿನೂತನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯ ಮನೋಭಾವವಿಲ್ಲದ ಲಾಭ ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಪರಿಭಾವಿಸುವ ಸೀಮಿತ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವೆನಿಸಿದರೂ ಬಹುಶಃ ಮೌಲ್ಯಯುತವಾದ ನಾಡನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ನೆರವಾಗಲಾರವು. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದ ಮಾದರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆದು. ಇಂತಹ ಮಾದರಿಗಳು ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ, ಸರ್ಕಾರೇತರ ಧನವೇನಿದ್ದರೂ ಪೂರಕ ಪ್ರಮಾಣದಷ್ಟೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಕಡೆಯದಾಗಿ ದೀರ್ಘಕಾಲೀನ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಕನಿಷ್ಠ 10-20 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಧನಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಈ ನೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಧನಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲ, ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದ, ಪರ್ಯಾಪ್ತವಾದ, ದಕ್ಷವಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿರಬೇಕು. ಇಂಥ ಯೋಜನೆ 10-20 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹಣ ಹರಿದು ಬರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಈ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡಲು ಅಥವಾ ದಂಡಿಸಲು ಕೂಡಾ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿರಬೇಕು. □

ತಾಂತ್ರಿಕತೆ : ಯುವ ಜನಾಂಗದ ತುಡಿತ

* ರಾಜಾರಾಂ ಎಸ್. ಶರ್ಮಾ

ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದಿಢೀರನೆಂದು ರಾಗಿರುವ ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳತ್ತ ಅವಲೋಕಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈ ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ಹಲವು ದಶಕಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ಏಕೆಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ, ಅವುಗಳ ಆಕರ್ಷಣೆ ಎಂತಹದ್ದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇಂದು ಬಣ್ಣದ ಪರದೆ (ಕಲರ್‌ಡಿಸ್ಪ್ಲೇ) ಯುಗ. ಮುದ್ರಿತ ಪತ್ಯವೊಂದೇ ಮಾಹಿತಿಯ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದ ದಿನಗಳು ಹೊರಟು ಹೋದವು. ಕಷ್ಟ ಬಿಡುಪಿನ ಆ ಅಕ್ಷರಗಳು ಈಗಿಲ್ಲ, ಈಗ ನಾವು ಬಹು ವರ್ಣದ ಮ್ಯಾಗಜೈನ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಅಥವಾ ಬಣ್ಣದ ಸಿನಿಮಾ ಅಚ್ಚುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮದೇ ಪ್ರಕಾಶನಾಲಯವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತಹ ಕಾಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದಾಗಿ ತಮಗಿಷ್ಟವಾದ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಬಹುದು. ಇದು ಹೊಸ ಎಲೆ ಚಿಗುರುವ ಕಾಲ. ಇದು ಆಹ್ಲಾದಕರ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೇ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಉಪಕರಣದೊಂದಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ನಾವು ಮುದ್ರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ವ್ಯತಿಪರ ಮುದ್ರಣಾಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು

ಮಾಡುವ ಮುದ್ರಣ ಕಲೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂದು ಆ ದಿನಗಳು ಮಾಯವಾಗಿವೆ. ಈಗ ಆಕರ್ಷಕ ಅಕ್ಷರಗಳು, ಪುಟವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಲಾಔಟಿಂಗ್‌ಗಳಿಂದಾಗಿ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವುದಲ್ಲದೆ ಲೇಸರ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಮೂಲಕ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಫೋನ್‌ನಿಂದಲೇ ನೇರವಾಗಿ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು. ನಾವು ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದಾದರೆ ಹಳೆಯ ಉಪಕರಣಗಳು ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಳಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಇದೀಗ ಪರ್ವತದ ತುತ್ತತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸೆಲ್ಫಿ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಾವಿರಾರು ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಕ್ಷಣಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅವರು ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ಸೆಕೆಂಡುಗಳು ಇತರ ಸಹಸ್ರಾರು ಮಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ಹಾಗೂ ಮ್ಯಾಗಜೈನ್‌ಗಳ ಗ್ಲೇಸಿಯರ್ ಶೀಟ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರಿಸುವಂತಹ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ.

ಮೂರನೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಉಪಕರಣಗಳ ಗಾತ್ರ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ, ಉಪಕರಣ ಚಿಕ್ಕದಾದಷ್ಟು ಅದರ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು, ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯು ಅಧಿಕ, ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಂದೆಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬಹುದು.

ನಾಲ್ಕನೇ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಳಕೆ. ಬಹುತೇಕ ನಾನು ನೋಡಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿ ಆಧುನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳಿಗೆ ಮಾರು ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಕೆ

ಮಾಡುವುದು ಅತಿ ಸುಲಭ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜನರು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಬಳಕೆಗೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಗಣನೆ ಇಲ್ಲ, ಯುವ ಜನಾಂಗ ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉಪಕರಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರಿವು ಅವರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ವಿನ್ಯಾಸ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತೆಳು ಪರದೆಯ ಮೇಲಿನ ಗೋರಿಲ್ಲ ಗ್ಲಾಸ್ ಬಳಕೆ, ಬೆರಳ ತುದಿಯಲ್ಲೇ ಮಾಹಿತಿ, ಹಲವು ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್‌ಗಳು, ಮತ್ತಿತರ ಅಂಶಗಳು ನಮ್ಮ ಊಹೆಯನ್ನು ನಿಲುಕಿಸದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿವೆ. ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ ಹಲವು ಪವಾಡಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಬಹುದು. ಆಧುನಿಕ ಮೊಬೈಲ್ ಉಪಕರಣಗಳ ಮೂಲಕ ದೂರದ ಖಂಡಗಳಾಚೆ ಇರುವ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಭೂಪಟ ನೋಡಲು, ಛಾಯಾಚಿತ್ರ ತೆಗೆಯಲು, ಹಾಡು ಕೇಳಲು, ವಿಡಿಯೋ ನೋಡಲು ಮತ್ತು ದೂರಮಾಪಕವನ್ನಾಗಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕ ರಕ್ತದ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಅಳಿಯುವುದು ಸೇರಿದಂತೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೂ ಬಳಸುವಂತಹ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳಿರುವ ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇವು ಉತ್ತೇಜನಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇವು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಹಾಗೂ ಕುತೂಹಲಕಾರಿ. ಮಕ್ಕಳು ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು

* ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಕೇಂದ್ರೀಯ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ, ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ, ನವದೆಹಲಿ. E-mail : rajaramsharma@gmail.com

ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತವೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಗಳ ಕಲಿಕಾ ಮಟ್ಟ 'ಆಕಾಶ' ಮಟ್ಟಕ್ಕೇರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಬಳಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಂದಾಗುವ ಸಾಧನೆ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಬೇಕಿದೆ.

ಶಾಲೆ ಎನ್ನುವುದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿಕಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದು, ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಆತನ ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಾಧನೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಚೊತೆಗೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಯಾವ್ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹಾಗೂ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಅದಲು ಬದಲು ಮಾಡಿ ಹೇಗೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು, ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಬಹುದು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳು ನಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆಲ್ಲ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಆಂತರಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುವ ಸಾಧನ ಅಗತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಕೃತಕ ಮಾರ್ಗಗಳ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಈ ಆಯಾಮದಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಶಾಲೆ ಎನ್ನುವುದು ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೂಡುವ ಬಂಡವಾಳವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮಾನವಸಂಪನ್ಮೂಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಸ್ತರಣೆಯನ್ನು ಇದು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಗುರಿ ಸಾಧನೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವೃದ್ಧಿಗೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮೇಲೆ ಹೂಡುವ ಬಂಡವಾಳವು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಗಳು ಆಧುನಿಕ ಪಥದತ್ತ ಸಾಗಿದ್ದು, ಅವುಗಳು ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಿಕ ಅಥವಾ ಭೌತಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲದಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾರಣಗಳಿರಬಹುದು, ಅನೇಕ ಅಡೆತಡೆಗಳಿರಬಹುದು ಆದರೂ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮುಂದೆಬರಬೇಕಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದುವುದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಭಾಗ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗಿದೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣದ ವೆಚ್ಚ ತಗ್ಗಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಬೇಕು ಜತೆಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೈಗೆಟುಕುವ ದರದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಗುವಂತಾಗಬೇಕು. ಉಳ್ಳವರು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲದವರ ನಡುವಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಂತರ ತಗ್ಗಬೇಕು, ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಇಳಿಕೆಯಾಗಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಹೂಡಿಕೆ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲೇಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ದಾರಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಮುಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿದೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹೂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯವಾದರೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಹಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತಮ ಲಾಭಾಂಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಏನೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕಠಿಣ ಕೆಲಸ, ಅನ್ವೇಷಣೆ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯುವಜನತೆ ಕಲಿಯುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮೇಲೂ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಿದೆ. ಭಾಷೆಗಳಿಂದಾಗುತ್ತಿರುವ ನಷ್ಟ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ಅಪಾಯ ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ಅಪಾಯ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಒಂದೆಡೆ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಿದೆ, ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಆಧುನಿಕ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟಕರ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇಲಿನ ಹೂಡಿಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇಲಿನ ಹೂಡಿಕೆಗಳು ಫಲ ನೀಡಲು ಸರಿಯಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕಿದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ನೆರವು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಗೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ನೋಡಿ ಅವುಗಳ ಮಾದರಿ ಅಥವಾ ಉದಾಹರಣೆ ಅನುಸರಿಸುವ ಸೌಕರ್ಯ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು, ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಲ್ಲ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಸಮರ್ಪಕ ಬಳಕೆ ಮಾಡದಿರುವುದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಫಲಿತಾಂಶದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಲಿದೆ ಎಂಬುದು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದಿದೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಏನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಹಲವು ದಿಟ್ಟ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯಬೇಕು. ಆದರೂ ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಂಶೋಧಕರು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಫಲ ನೀಡಲು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದು ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆ ನಿರ್ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಅನ್ವಯಿಕಗಳನ್ನೂ ವಾಸ್ತವತೆಗೆ ಹತ್ತಿರ ಆಗುವಂತೆ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಕೆಲವು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಬಳಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕಾಕಾರರು ಕೂಡ ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಸಾಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ. ಭಾರತ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಶಾಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರವೇ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಈ ವಿಸ್ತೃತ ಶಾಲಾ ಹಂಚಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜತೆಗೆ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಮತ್ತಿತರ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ತಾಂತ್ರಿಕ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್‌ಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂದರೆ ಡಿಜಿಟಲ್ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಡಿಜಿಟಲೀಕರಣ. ವೆಬ್ ಪೋರ್ಟಲ್‌ಗಳು ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿವೆ. ವಿಕಿಪೀಡಿಯಾದಂತಹ ನಿಘಂಟುಗಳು ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳು ಅತಿ ಬೇಗನೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳು ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ, ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಶಾಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮುಕ್ತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಭಂಡಾರ (<http://nroer.gov.in>) ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ಹಲವು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಬಳಕೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ ಹಲವು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಖರಗ್‌ಪುರ ಐಐಟಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಡಿಜಿಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಇ-ಗ್ಯಾನ್‌ಕೋಶ್ ಎಂಬ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೇ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್ ಎಂದರೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಕೋರ್ಸ್‌ ಡೆಲಿವರಿ. ಆನ್‌ಲೈನ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೋಕಾ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಅವುಗಳು ಬಹುಬೇಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜನೆ ಅನ್ವಯ ಐಸಿಟಿ ಮೂಲಕ (ಎನ್‌ಎಂಇ-ಐಸಿಟಿ) ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿರುವ ಎನ್‌ಪಿಟಿಇಎಲ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳು (<https://on>

linecourses.nptel.ac.in/) ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಹೊಸ ಹೊಸ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಂಡಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಅನುದಾನ ಆಯೋಗ - ಯುಜಿಸಿ ಕೂಡ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅದು ಇ-ಪಿಜಿ ಪಾಠಶಾಲಾ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಆರಂಭಗೊಳಿಸಿದೆ. ಹಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳು ಲಭ್ಯವಿವೆ. ಮ್ಯಾಸಿವ್ ಓಪನ್ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಸ್ (ಮೋಕಾ), ಶಿಕ್ಷಣದ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಹೊರಬರಲೂ ಸಹ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಲಿದೆ. ಶಾಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಕೊರತೆ ನೀಗಿಸಲೂ ಸಹ ಇದು ನೆರವಾಗಲಿದೆ. ಶಾಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸೇವಾ ಅವಧಿಯಲ್ಲೇ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕ್ಯಾಸ್‌ಕೇಡ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಪರಿಣಿತ ತಜ್ಞ, ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದವರು, ಇತರೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಏಕರೂಪದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅಗಿಂದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆನ್‌ಲೈನ್ ಮತ್ತು ಡಿಜಿಟಲ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳು ಈ ಅಡೆತಡೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಲಿವೆ.

ಮುಕ್ತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ ಜಾಗೃತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇದರಿಂದಾಗುವ

ಕಾನೂನು ಅಡ್ಡಿಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೂ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮುಕ್ತ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದರೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಬಳಕೆಗೆ ಮುಕ್ತ ಪರವಾನಗಿ ನೀಡುವುದು, ಅದನ್ನು ಅವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ಪರಿಣಿತರ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ದುಬಾರಿ ವೆಚ್ಚದಿಂದಾಗಿ, ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಅನುವಾದದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಮುಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಪಠ್ಯ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವೆಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಇಲಾಖೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಡಿಜಿಟಲ್ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ, ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗಾಗಿ (<http://www.tdil-dc-in/>) ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಮಗಳು ಡಿಜಿಟಲ್ ಅಂತರವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಲು ಹಾಗೂ ಡಿಜಿಟಲ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಪೂರಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿವೆ. ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭ್ಯುದಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗದಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಜನರಲ್ಲೂ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿಸಿ ಅವರಿಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಫಲ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಗುರಿ ನಮ್ಮದಾಗಬೇಕು. □

ಯೋಜನಾ

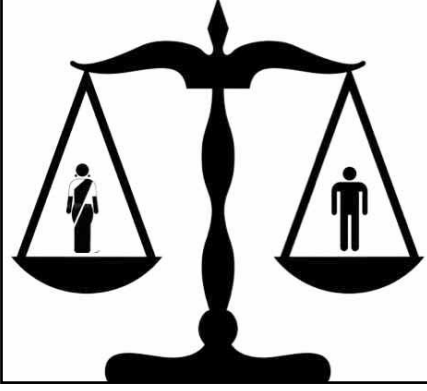
ಫೆಬ್ರವರಿ 2016 ಸಂಚಿಕೆಯ ವಿಷಯ

ಆರೋಗ್ಯ

ಬೇಕು, ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮ

* ವಿಮಲಾ ರಾಮಚಂದ್ರನ್

ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣದ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕಾರ್ಯವು, ಇಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಹಾಗೂ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕತೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾರ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ - ಈ ಮೂರು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಿತ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ದೃಢಪಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ಈ ವಿಷಯವು ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಗವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭಗಳ ವಿಶಾಲ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಒಮ್ಮತವಿದೆ. ಭಾರತವು ವಿಪುಲ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಜತೆಗೆ ತೀವ್ರ ತಾರತಮ್ಯಗಳಿರುವ ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳ ಮತ್ತು ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಈ ಪ್ರಭಾವವು ಒಂದು ಸಂಕೀರ್ಣ ಜಾಲವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಲ್ಲದು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ತಾರತಮ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದರೂ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವೈಲಕ್ಷಣಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ

ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹಲವು ಸಂಶೋಧಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. (ಕಾಲ್ಡ್ವೆಲ್ ಎಟ್ ಅಲ್, 2000). ಹೀಗಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಡತನ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ಮತ್ತು ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಈ ಮೂರು ಅಂಶಗಳು ದೇಶದ ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತ ಬಲಪಡಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇತರರೇ ಅದನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವುದು ಇಂದಿನ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ:

- * ನೊಂದಣಿ, ಹಾಜರಾತಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಪೂರೈಸುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕಿಂತ ಗ್ರಾಮೀಣ-ನಗರ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ್ದಾಗಿದೆ.
- * ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಗಿಂತ ಹಿಂದುಳಿದ-ಮುಂದುವರೆದ ಪ್ರದೇಶಗಳು/ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಿನ್ನತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ್ದಾಗಿದೆ.
- * ಲಿಂಗ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಿನ್ನತೆಗಳಿಗಿಂತ ಅತಿ ಬಡಕುಟುಂಬಗಳು (ಬಡತನ ರೇಖೆಗಿಂತ ಕೆಳಗಿರುವ) ಮತ್ತು ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ್ದಾಗಿದೆ.

* ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪುಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು, ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದ ಜಾತಿಗಳು/ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಮತ್ತು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ್ದಾಗಿವೆ.

ಬಹಳಷ್ಟು ಬಾರಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಒಳಗಿನ ಭಿನ್ನತೆಯಷ್ಟೇ ಅಂತರಸಮುದಾಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕೆಲವು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಮಟ್ಟವು ಇತರ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಗುಂಪುಗಳ ಮಟ್ಟ ಇತರ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಗುಂಪುಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

1990ರ ದಶಕದ ಬಹುತೇಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ “ಲಿಂಗ ಅಂತರ”ದ ಕುರಿತ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು, ಶಾಲೆಯ ಲಭ್ಯತೆ (ಕೈಗೆಟಕುವಂತಹದ್ದು/ ಪೂರೈಕೆ) ಮತ್ತು ಬೇಡಿಕೆ ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಕುಟುಂಬಗಳು ಮಾಡುವ ಸಿದ್ಧತೆಯ ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾದವು. ಆದರೆ ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳಿದಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪೂರೈಕೆ ಮತ್ತು ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗದೆಂದು ಅರಿವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಕೈಗೆಟಕುವಂತಿದ್ದು ಅವು ನಿಯತವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬೇಡಿಕೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. (ರೇಖಾ

* ಶಿಕ್ಷಣವೇತರ, ‘ಮಹಿಳಾ ಸಮಿತಿ’ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಪ್ರತಿಪಾದಕರು. E-mail : erudelhi@gmail.com

ವಾಜಿರ್ 2000) ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸದ / ಉಪೇಕ್ಷೆಗೊಳಗಾದ, ಸಾಕಷ್ಟು ಬೋಧನೆ ನಡೆಯದ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಯು ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಸಮುದಾಯವು ಭಾವಿಸದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಯು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಕುಸಿಯಿತು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಶಾಲೆಗಳ ಲಭ್ಯತೆಯು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕೌಟುಂಬಿಕ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಅಂಶವೆಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು (ರಾಮಚಂದ್ರನ್ ಎಚ್ ಅಲ್, (ಸ್ಟೇಕ್ ಅಂಡ್ ಲ್ಯಾಡರ್) 2004, ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ, 2002, ಪ್ರೋಬ್ 1999).

ಮುಂದುವರೆದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪುಗಳಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಧೋರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅನಾನುಕೂಲ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪುಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಶಾಲೆಗಳ ಒಳಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿಡುವ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಎತ್ತಿತೋರಿಸಿತು. (ರಾಬರ್ಟ್ ಜೆಂಕಿನ್ಸ್, 2005, ಗೀತಾ ನಂಬೀಸನ್ 1996.

1990ರ ಜೊಮ್ಮೀನ್‌ನ (ಥೈಲ್ಯಾಂಡ್) ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ - ಇಎಫ್‌ಎ ಸಮ್ಮೇಳನವಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ಸಂದ ನಂತರವೂ ಕೋಷ್ಟಕ 1 ರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಿರುವ ಲಿಂಗ ಅಂತರ ಇನ್ನೂ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆಯೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಲಿಂಗ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಅಸಮಾನತೆಗಳ ಹಂದರಗಳು ಹಾಗೂ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಆಧಾರಿತ ಒಗ್ಗೂಡುವಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜರುಗುತ್ತಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ನೊಂದಣಿ ಹಾಗೂ ಪರಿವರ್ತನೆ ಸೂಚಕಗಳ

ಕೋಷ್ಟಕ 1 : ಸಾಕ್ಷರತೆ ದರದ ಶ್ರೇಣೀಕೃತ ಅಸಮಾನತೆಗಳು		
	ಜನಗಣತಿ 2001	ಜನಗಣತಿ 2011
ಗ್ರಾಮೀಣ ಹೆಂಗಸು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗ	32.4	46.9
ಗ್ರಾಮೀಣ ಹೆಂಗಸು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ	37.6	52.6
ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮೀಣ ಹೆಂಗಸರು	46.13	57.9
ಗ್ರಾಮೀಣ ಹೆಂಗಸು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ/ವರ್ಗದಲ್ಲದವರು	50.2	61.1
ಗ್ರಾಮೀಣ ಗಂಡಸು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗ	57.4	66.8
ನಗರ ಹೆಂಗಸು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ	57.5	68.6
ನಗರ ಹೆಂಗಸು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗ	59.9	70.3
ಗ್ರಾಮೀಣ ಗಂಡಸು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ	53.7	72.6
ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮೀಣ ಗಂಡಸರು	70.7	77.1
ಎಲ್ಲ ನಗರ ಹೆಂಗಸರು	72.86	79.1
ಗ್ರಾಮೀಣ ಗಂಡಸರು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ/ವರ್ಗದಲ್ಲದವರು	74.3	79.9
ನಗರ ಹೆಂಗಸರು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ/ವರ್ಗದಲ್ಲದವರು	75.5	81.0
ನಗರ ಗಂಡಸರು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗ	77.8	83.2
ನಗರ ಗಂಡಸರು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ	77.9	83.3
ಎಲ್ಲ ನಗರ ಗಂಡಸರು	86.27	88.8
ನಗರ ಗಂಡಸರು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ/ವರ್ಗದಲ್ಲದವರು	87.6	89.7

ಪ್ರಮಾಣಿತ ಮಾನದಂಡಗಳಿಗೂ ಮೀರಿದ ಮಾಹಿತಿ ಕಲೆ ಹಾಕುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲಾ ಅನುಭವದಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ.

ಇಂದು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಅಂತರ ಅಥವಾ ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯತ್ತ ಸಾಧಿಸಿರುವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಬಳಸುವ ಮಾನದಂಡಗಳು ಅಸಮಾನತೆ ರೀತಿ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ.

ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುವ ಲಿಂಗ ಅಂತರ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಈಗಿರುವ ಬಹುರೂಪಿ ಅನಾನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಅರಿಯಬಲ್ಲ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಂದು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆಗಳ ವಿಷಯಗಳು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಸಂರಚನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಲಿಂಗವು ಹುದುಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಒಂದೆಡೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಸಮಾನತೆಗಳ ವಿಶಾಲವಾದ

ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ನಾವೇನು ಮಾಡಬಹುದು?

ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಲಭ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು, ಸುಧಾರಿತ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ನೊಂದಣಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಪಿಟಿಆರ್‌ಗಳ ಅಗತ್ಯದ ಕುರಿತು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೂ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯ ವಿಷಯದ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಗಮನಹರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಲಭ್ಯತೆಯೆಂದರೆ ಔಪಚಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದೆಂದಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಲು ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕಾದದ್ದು ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯ.

ಶಾಲೆಗೆ ಮಗುವನ್ನು ಕರೆತರುವುದು ಅಥವಾ ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸುವುದನ್ನು ಮೊದಲುಗೊಂಡು

ಕೋಷ್ಟಕ 2 : ಶಾಲೆ ಬಿಡುವವರ ದರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಣೀಕೃತ ಅಸಮಾನತೆಗಳು, 2010-11

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತರಗತಿ - 1 ರಿಂದ 5		ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತರಗತಿಗಳು - 1 ರಿಂದ 8		ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ತರಗತಿಗಳು - 1 ರಿಂದ 10	
ಬುಡಕಟ್ಟು ಹುಡುಗರು	37.2	ಬುಡಕಟ್ಟು ಹುಡುಗಿಯರು	55.4	ಬುಡಕಟ್ಟು ಹುಡುಗಿಯರು	71.3
ಬುಡಕಟ್ಟು ಹುಡುಗಿಯರು	33.9	ಬುಡಕಟ್ಟು ಹುಡುಗರು	54.7	ಬುಡಕಟ್ಟು ಹುಡುಗರು	70.6
ಪರಿಶಿಷ್ಟಜಾತಿ ಹುಡುಗರು	29.8	ಪರಿಶಿಷ್ಟಜಾತಿ ಹುಡುಗರು	46.7	ಪರಿಶಿಷ್ಟಜಾತಿ ಹುಡುಗರು	57.4
ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗರು	28.7	ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗಿಯರು	41	ಪರಿಶಿಷ್ಟಜಾತಿ ಹುಡುಗಿಯರು	54.1
ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗಿಯರು	25.1	ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗರು	40.3	ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗರು	50.4
ಪರಿಶಿಷ್ಟಜಾತಿ ಹುಡುಗಿಯರು	23.1	ಪರಿಶಿಷ್ಟಜಾತಿ ಹುಡುಗಿಯರು	39	ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗಿಯರು	47.9

ಮೂಲ: ಎಸ್‌ಇಎಸ್, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ 2010

ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಶಿಕ್ಷಣ ಲಭ್ಯತೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಯ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಒಮ್ಮೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಶಾಲೆಯು ಅಸಂಬಂಧ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಸ್ಥಳವಾಗದೆ ಅವನ/ಳ ಪೂರ್ಣಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವ ಕಲಿಕೆ ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸುರಕ್ಷಿತ ಆಗರವಾಗಿರಬೇಕು.

ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಲಭ್ಯತೆಯು ವಿಭಿನ್ನ ಕಲಿಕಾ ಶೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯ ಬೆಂಬಲ ಒದಗಿಸುವ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಸಾಗಲು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೆಂಬಲ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಹರಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಲಭ್ಯತೆಯೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯತ್ವದಿಂದ ರೂಪಿತವಾದ ತನ್ನದೇ ಗುರುತನ್ನು ಯಾವುದೇ ತಾರತಮ್ಯ ಅಥವಾ ಹೀಗಲಿಕೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಒಂದು ಸುರಕ್ಷಿತ, ಲಿಂಗಾಧಾರಿತ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಲಭ್ಯತೆಯು ಶಾಲೆ ಬಿಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಲು, ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳ ನಡುವೆ ಉನ್ನತ ಕಲಿಕಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸಲೀಸಾದ ಆರೋಹಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಮಾನ ವೇದಿಕೆ ಒದಗಿಸಲು ಅನುವಾಗಬೇಕು.

ತಾರತಮ್ಯ-ರಹಿತ ಪರಿಸರ

ಶಾಲೆಯು ನಾವು ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜದ ಕಿರುಸ್ವರೂಪ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಬಾರಿ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಂತರ - ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ಅಂತರ - ಗುಂಪು ಚಲನಾಶಕ್ತಿಗಳು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಆಡಳಿತಗಾರರು ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿರುವ ತಾರತಮ್ಯಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನು ನೆಪವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಈ ಕುರಿತಾಗಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿ ಅವರನ್ನು ಸೂಕ್ತಸಂವೇದಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ

ಇಂತಹ ನಡವಳಿಕೆ/ವರ್ತನಾ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳು ಶಾಲೆಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣದಿಂದ ನಡೆಸಲಾಗುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಡ ಹೇರಿರುವ ದೇಶಗಳಿಂದ ನಾವು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕೊಡಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ

ಸಮಾನತೆ ಹಾಗೂ ತಾರತಮ್ಯ ವಿರುದ್ಧದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತಗಾರರು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ರಹಿತ ಪರಿಸರವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ, ಲಿಂಗ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಸಮಾನತೆಯ ಹಕ್ಕು ಹಾಗೂ ತಾರತಮ್ಯ ವಿರುದ್ಧದ ಹಕ್ಕುಗಳ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯು ಉಗ್ರ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಶಿಕ್ಷಕರು, ಆಡಳಿತಗಾರರು ಹಾಗೂ ಸಮುದಾಯ ನಾಯಕರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಪ್ಪಂದರಹಿತ ವರ್ತನಾ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬರಹದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳು ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕು.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹುಡುಗರನ್ನು ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯೀಕರಿಸಲು, ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸಲು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಕುರಿತು ಶಾಲಾ ಮಟ್ಟದ ವರ್ತನಾ ರೂಢಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಸಮಾನಭಾವದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು

ನಿರತಗೊಳಿಸಿದರೆ ಇದು ಶಿಕ್ಷಕರು, ಆಡಳಿತಗಾರರು ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಯಕರುಗಳು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡದಂತೆ ಹಾಗೂ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡದಂತೆ ನೈತಿಕ ಒತ್ತಡ ತರಬಲ್ಲದು. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಂತೂ ಶಿಕ್ಷಕರ ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಕೋರ್ಸುಗಳು ಮತ್ತು ತರಬೇತಿಗಳು ಕೇವಲ ಆಡಳಿತ ಅಗತ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬಹುಬಾರಿ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ.

ಇದರೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಕಾಣಬೇಕಾದ ಸಮಾನವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಮೂಲ ಪಠ್ಯವಿಷಯ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಬೋಧನಾಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತ ಲಘು ಅವಧಿ ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಶಾಲೆಗಳು ಯಾವುದೇ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪುವುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಾಗೂ ಸಮುದಾಯ ನಾಯಕರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಬಲ್ಲ ಪರ್ಯಾಯ ವೇದಿಕೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ದೀರ್ಘ ಕಾಲೀನ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕೆಲಸದ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ತಾರತಮ್ಯದ ಕುರಿತು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಗಮನಹರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇನ್ಯಾವ ಲಘು ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ನಾಗರಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಕುರಿತು ಪ್ರತಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಮನವಹಿಸಬೇಕು. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತವಾಗದಿರುವ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನ ಸಂರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮುನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಡುವ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಇರಬೇಕು.

ಎರಡು ದಶಕಗಳಿಂದ, ನಮ್ಮ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಹಾಗೂ

- * ನನ್ನ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದ ಮೂಲಕ ನಾನು ಗಂಡಸರು ಮಾತ್ರ ರಾಜರು ಹಾಗೂ ಸೈನಿಕರೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಬ್ಯಾಡ್ ರಾಣಿಯರೂ ಶತ್ರುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿ ಆಜ್ಞೆ ನಡೆಸಿದ್ದರೆಂದು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲ ಕೂಡ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು.
- * ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದ ಮೂಲಕ ಗಂಡಸರು ಮಾತ್ರ ವೈದ್ಯರು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ಹೋದಾಗ ನಾನು ಮಹಿಳಾ ವೈದ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿದೆ.
- * ನನ್ನ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದಲ್ಲ ನನ್ನ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೃಷಿಮಾಡುವವರು ರೈತರು ಗಂಡಸರೇ ಎಂದು ಕೂಡಿದ್ದೆ. ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನೋಡಿ ಕೆಲವು ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಈಗ ನಾನು ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ.
- * (ಬರೋಡಾದ ಏಳನೆಯ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಪೂಜಾ, ರಮ್ಯಾ, ಅನುಜ್, ಉತ್ಕರ್ಷ್, ಎನ್ ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ, 2005ಫೋಕಸ್ ಪ್ರೊಫ್ ಆನ್ ಜೆಂಡರ್ ಇಷ್ಯೂಸ್ ಇನ್ ಎಜುಕೇಷನ್ 2005 ಎನ್‌ಸಿಎಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು.)

ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸ್ವರೂಪಗಳ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳು ಹಾಗೂ ರೂಢಿಮಾದರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಸಾಕಷ್ಟು ಗದ್ದಲವಿದ್ದರೂ, ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಶ್ರೇಣಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಯಾವುದು ಪುರುಷ ಲಕ್ಷಣ ಯಾವುದು ಸ್ತ್ರೀ ಲಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಯಾವುದು ಜಾತಿ ವಿಶೇಷ ಉದ್ಯೋಗಗಳೆಂಬುದರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಭಾವನೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಇಡಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ಚಿತ್ರಗಳು, ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಕಾಣ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಹಳ್ಳಿ ಹಾಗೂ ನಗರ ರೂಢಿಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಗರವು ಹಳ್ಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟಿಗಿಂತ ಬುಡಕಟ್ಟೇತರ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಬಹುತೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಗರ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ನಾಯಕರು ಹಾಗೂ ಧೀರರು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಗಂಡಸರೇ ಮತ್ತು ಆರೈಕೆ ಮಾಡುವವರು ಹಾಗೂ ಮನೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಂಗಸರೇ. ಇದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿರುವಾಗ, “ಮಕ್ಕಳ ಬದುಕುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಭಾಗ ಕೂಡ ಆಗಿವೆ” ಎಂದು ಎನ್ ಸಿ ಎಫ್ 2005ರ ಫೋಕಸ್ ಗ್ರೂಪ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿತು.

ಹೀಗಾಗಿ, ವಾಸ್ತವವಾದ ಹಾಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಪೌರತ್ವವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಮತ್ತು

ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಅವರನ್ನು ಸಶಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ವಿಶೇಷ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಬೋಧನಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಉದ್ದೇಶಿತ ಗುರಿಯು ವಾಸ್ತವ ಸಮಾನತೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೇ ಹೊರತು ಔಪಚಾರಿಕ ಸಮಾನತೆಯಲ್ಲ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಿಭಿನ್ನ ನಡವಳಿಕೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತವೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅನಾನುಕೂಲದಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಫಲಿತಾಂಶದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ವಿಶೇಷ ನಡವಳಿಕೆ ಅಥವಾ ವ್ಯವಹಾರದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.. (ಎನ್‌ಸಿಎಫ್ 2005, ಫೋಕಸ್ ಆನ್ ಜೆಂಡರ್ ಇಷ್ಯೂಸ್ ಇನ್ ಎಜುಕೇಷನ್) ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಪಿಸುವವರು, ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯುವವರು, ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವವರು ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವವರು ಸಮಾನತೆಯ ವಾಸ್ತವತೆಯ ಹಾಗೂ ದೋಷಪರಿಹಾರಕ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯಲ್ಲದೆ ಫಲಿತಾಂಶದಲ್ಲೂ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಮಾನತೆಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪಸರಿಸುವ, ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಮತ್ತು ತಾರತಮ್ಯದ ವಿರುದ್ಧದ ರಕ್ಷಣಾ ಸಾಧನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಇತರರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ‘ಇಲ್ಲ’ ಎಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಸಮಾನಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು.

(25ನೇ ಪುಟಕ್ಕೆ)

ಒಟ್ಟಾದಿ ಕಲವ, ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಾದಿ ದುಡಿವ

* ಜಿ.ಎಸ್. ರಜಪೂತ್

“ಜ್ಞಾನ’ ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಜಾಣ್ಮೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಸಾಧನೆಯ ಔನ್ನತ್ಯವನ್ನು ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಏರುವ ಸಬಲತೆ ಮೈಗೂಡುತ್ತದೆ.”

- ಸರ್ ಜಾರ್ಜ್ ಬರ್ನಾಡ್ ಷಾ.

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ, ಒಂದರ್ಥದ ಹಸಿವು - ಜೀವನಪೂರ್ತಿ ಅನ್ವೇಷಿಸಬೇಕು, ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು, ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸಬೇಕು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕು, ರೂಪಿಸಬೇಕು, ಸೋಸಿ ಭಟ್ಟ ಇಳಿಸಿ, ಮೌಲ್ಯವರ್ಧಿಸಬೇಕು, ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹಾಗೂ ತನ್ಮೂಲಕ ಬದುಕನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಕ್ಷಮಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವತ್ತ ಹೆಚ್ಚು ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಜಾಣ್ಮೆ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ತುಡಿತದ ವರ ಪಡೆದಾತ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನೇ!

ನಾಗರಿಕತೆ ಮೈದಳಿದಂತೆ, ಪೀಳಿಗೆಗಳು ತಮ್ಮ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದ ಜೀವನಾನುಭವ ಮತ್ತು ಕ್ರೋಢೀಕೃತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ‘ಸಂಸ್ಕೃತಿ’ಯಾಗಿ, ‘ಸಂಸ್ಕಾರ’ವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು.

ಹಾಗೆಯೇ, ಪಲ್ಲವಿಸಿದ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಯುವ ವಾರಸುದಾರರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ‘ಶಿಕ್ಷಣ’ ಒದಗಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಉಪಕರಣಗಳೂ ಸಹ ಹುಟ್ಟಿದವು. ತುಂಬ ಮಹತ್ವದ ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರಗಳು ಕೇವಲ ಮೌಖಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆಧರಿಸಿ, ಯಾವುದೇ ಉಕ್ತ ಲೇಖನಗಳ ಆಶ್ರಯವೂ ಇಲ್ಲದೇ, ಲೇಖನಿ ಮತ್ತು ಹಾಳೆಗಳ ಬಳಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ, ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಸಾಗಿ ಬಂದ ರೀತಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ತುಂಬ

ಸಂಕೀರ್ಣ ಮತ್ತು ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಎಟಕುವ ಗ್ರಹಿಕೆ ಅಥವಾ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಲ್ಲ!

ಇತಿಹಾಸದ ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಡಿ ಜ್ಞಾನದ ಹಂಚಿಕೆ, ನಿರ್ಮಾಣ, ರೂಪಿಸುವಿಕೆ, ಬೆಳೆಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಳಕೆ ನಿಂತಿದೆ. ಜ್ಞಾನದ ಬಲವರ್ಧನೆ ಇಂದು ಪರಸ್ಪರ ಸಮಾಲೋಚನೆ, ಹಂಚಿಕೆ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ‘ಪರುಶುದ್ಧತೆ’ ಅವಲಂಬಿಸಿ, ಜ್ಞಾನದ ಹಸಿವನ್ನು ತಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನುಷ್ಯನ ಹಂಬಲ, ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದೆ.

ಕೇವಲ 5 ದಶಕಗಳ ಕೆಳಗೆ, ಇಂದಿನ ಮಾದರಿಯ ಐ-ಪ್ಯಾಡ್ ಅಥವಾ ಲ್ಯಾಪ್ ಟಾಪ್ ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳ ಬಳಕೆ ಬಹುತೇಕರಿಗೆ ಕನಸಾಗಿತ್ತು! ಕ್ರೋಢೀಕೃತ ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರದಿಂದ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಲಾಭ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಮನುಷ್ಯ ಕುಲದ ಜ್ಞಾನ ಕ್ಷಿತಿಜವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದು, ಜಾಣ್ಮೆ ಮತ್ತು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ರೂಪಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಕೈಗೊಂಡ ಸುಸ್ಥಿರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು, ಧೈಯನಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮರ್ಪಿತ ಋಷಿ ಸದೃಶ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಶಕ್ತಿಗಳಾಗಿ, ಕೇವಲ ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣದ ದೂರಗಾಮಿ ಧೈಯವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಪರಮ ಗುರಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳಿದ ಒಟ್ಟು ಫಲ.

ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರ ವಿಕಸಿತಗೊಂಡಂತೆ, ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯರ ಸಂಚಾರ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ, ಜ್ಞಾನದ ವಿಶ್ವ ವ್ಯಾಪಕತೆ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂತು. ಗಳಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ, ಯುಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಬಲೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ವೇಗ ದೊರಕಿತು. ಇಂದು, ಮಾನವ ಜನಾಂಗ ಪಾರಿಸಾರಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಶಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಬದುಕನ್ನು ಕಲ್ಯಾಣಮಯವಾಗಿಸಲು ಈ ತಾಯಿ ಭೂಮಿ ತನ್ನ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಖಜಾನೆಯನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಕಲೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾಮ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೊಂಡ ವೈಲಕ್ಷಣಗಳಿವೆ ಎಂಬುದೂ ಸಹ ನಿಲುಕಿದೆ. ಈ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಸುಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿ, ಮುಂದಿನ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುವ ಮಹತ್ವ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು, ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಆರೈಯುವ ಆಂತರಿಕ ತುಡಿತ ಮನುಷ್ಯ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೀಪಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಾಗಿದ್ದು ‘ವಸುಧೈವ ಕುಟುಂಬಕಂ’ - ವಿಶ್ವವೇ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಗಳಿಸಿದ ಜ್ಞಾನ ಋಣಾತ್ಮಕ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಮತ್ತು

* ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಪುರಸ್ಕೃತ ಶಿಕ್ಷಣವೇತರು. E-mail : rajputjs@yahoo.co.in

ಪೋಷಕಾಂಶವೂ ಆಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಇತಿಹಾಸ ಸಾರುತ್ತದೆ. ಖಂಡಾಂತರಗಳಿಗೆ ಮಾನವರು ವಲಸೆ ಆರಂಭಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ವಸಾಹತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಗುಲಾಮಗಿರಿ, ಕಬಳಿಸಿ ಆಳುವ ಹುನ್ನಾರ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಮಾನವೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳೂ ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಪ್ಲವಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದವು. ಯಾವಾಗ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಣು ಶಕ್ತಿಯ ಜ್ಞಾನ ಕೈಗೆಟುಕಿತೋ, ಹಿರೋಶಿಮಾ ಮತ್ತು ನಾಗಾಸಾಕಿಯಂತಹ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ವಿಪ್ಲವಗಳನ್ನೂ ಆತ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ. ಇಂದಿಗೆ ಆತ, ಮೂಲಭೂತವಾದ, ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ, ಸೈಬರ್ ದಾಳಿಗಳ ಭಯದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಸವೆಸುವ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿದೆ!

ಮನುಷ್ಯ ಸೇರಿದಂತೆ ಇತರೆ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಪೋಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದಾರತೆಯನ್ನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ, ವ್ಯೋಮದ ಯಾವುದೇ ಗ್ರಹ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯದ ಅರಿವಿದ್ದರೂ, ಸದ್ಯ ಸ್ಥಳೀಯ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಆತ ನಿರತ! ಈ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ನವೀಕರಿಸಲಾಗದ ಮತ್ತು ನಿಯಮಿತವಾಗಿರುವ ಅಪರೂಪದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಎಂಬ ಅರಿವು ಆತನಿಗಿದ್ದರೂ ಈ ವರಸೆ.

ಅಂತಃಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾನವರ ಅತಿಯಾಸೆ ಮತ್ತು ಲೋಲುಪತೆ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿದರೆ, ಹಿಂಸೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಫಲವತ್ತಾದ ವಾತಾವರಣ ಮತ್ತು ಕುಡಿಯೊಡೆದು ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಜಾಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಯುದ್ಧ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಧ್ವಂಸ ಕ್ರಿಯೆ ಹೆಚ್ಚಿ, ಇದೇ 'ದೈನಂದಿನ ಶಿಸ್ತು'.. ಎಂಬಂತೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತಲೂ ಇಂದು, ಮಾನವ ತನ್ನ ಮತ್ತು ನಿಸರ್ಗದ ಮಧ್ಯದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳ ಕೊಂಡಿಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕಳಚುತ್ತ ಹೊರಟಿರುವುದು ಕಳವಳಕಾರಿ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಈಗ ಈ ವಿದ್ಯಮಾನ ಅರ್ಥವಾಗದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಏನಲ್ಲ! ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ನದಿಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು,

ವಾಯು ಕಲುಷಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು, ಮಲಿನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನೀರಿನ ಮೂಲಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ.

ಆರೋಗ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಮುಂದುವರೆದ ಔಷಧೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತವಾಗಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಹಂತ ತಲುಪಿದ್ದರೂ, ನಾವೇ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಮಜಲುಗಳ ಮುಂದೆ ಪೇಲವವೆನಿಸಿ, 'ಸರಿ ಹೊಂದದ' ಮತ್ತು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸದ ಹಂತ ತಲುಪಿದ್ದೇವೆ. ಅತಿಯಾದ ಲೋಲುಪತೆ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾದ ವಸ್ತು ಕೇಂದ್ರಿತ 'ಬಳಸು-ಬಿಸಾಕು' ಮಾದರಿಯ ಮಾನವನ ಬದುಕು, ತನ್ನನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಕೃತಿಗಳ ಮತ್ತು ಹಾನಿಕಾರಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ಪ್ರತಿ ದಿವ್ಯ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನೇ ತಂದೊಡ್ಡುವ ಅಪಾಯ ಕಾಯಿದೆ.

ಇಂದು, ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಧ್ವನಿಸಬಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಶುರುವಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯರಾಗಿ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಸಮರೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಈಗಲೇ ಮುಂದಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮಗೆ ಒಡಲು ಹಾಸಿದ ಈ ಭೂಮಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿನ ನಮ್ಮ ಆಟಾಟೋಪ ಸಹಿಸಲು ಬದುಕುಳಿಯಬಹುದು?

ನಮಗೆ ಉತ್ತರವೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಔಷಧಿಯೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿದೆ. ಆದರೆ.. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಕ್ರಮಿಸಬೇಕು, ಕಬಳಿಸಬೇಕು, ಹೊಂದಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ಧಳಕು-ಬಳಕು ದೇಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆಯಾ ದೇಶಗಳ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದ ಮುಂದಾಳುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಅಲ್ಲ. ನಿಪುಣ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಹದ್ದುಬಸ್ತಿನಲ್ಲಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೂ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಚಾದರವನ್ನೇ ಎಳೆ-ಎಳೆಯಾಗಿ ನೇಯುತ್ತ, ಭಯಂಕರ ವಿಪ್ಲವಗಳನ್ನೇ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತ, ಸಮಸ್ಯೆಯ ಚಾದರವನ್ನೇ ಹೊದ್ದು ಕೊಳ್ಳಲು ಸಹ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಮಲಗಲು ಹೊರಟ ನಮಗೆ, ಭೂ ಗ್ರಹದ ಬದುಕು-ಸಾವಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದುರಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲವೇ?

ನಮ್ಮ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಮತ್ತು ಜನರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು.. 'ತಪ್ಪಿದ ಕೊಂಡಿ?' ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯನ್ನೇ

ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜನಾಂಗ ತಲ್ಲೀನವಾಗಿರುವುದೇಕೆ? ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲುವಷ್ಟು ರಕ್ತಪಿಪಾಸುಗಳಾಗಿರುವುದೇಕೆ? ಈ ಮಧ್ಯೆ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಭಯಭೀತಗೊಳಿಸುವ, ಅಶಾಂತಿಯಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ, ಗೌರವದಿಂದ ತಲೆಎತ್ತಿ ಸಂಪನ್ನ-ಸುಂದರ ಬದುಕು ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬುವರ ಆಶಯಗಳನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲುವ ಮನೋಭೂಮಿಕೆಗೆ ಏನು ಕಾರಣ?

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಅಂತರಾತ್ಮವೇ!

ವೇದಗಳು - ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ತುಂಬ ಖಚಿತವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಅಂತಃಶೋಧನೆಗೆ ಒಡ್ಡಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿವೆ. ವೇದ, ವೇದಾಂತಗಳ ಪರಿಚಯ ಅಷ್ಟು ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ 'ಪ್ಲೇಟೋ'ನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯೋಗ್ಯ. ಪ್ಲೇಟೋ ತನ್ನ 'ರಿಪಬ್ಲಿಕ್' ನಲ್ಲಿ, ಶೋಕೈಕ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ.

'ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಧೋರಣೆಯ ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಬೇಕು ವಿನಃ, ಕೇವಲ ಒಂದಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ.'

ಪ್ಲೇಟೋನ ಪ್ರಕಾರ, ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಂತರಾತ್ಮಕ ಚಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. 'ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ' ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ 'ನಾನು ಯಾವ ತೆರದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಬೇಕು?' ಎಂಬ ಚಿಂತನೆಯತ್ತ ಚಲನೆ. ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗುರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ, ಚಾಲಕ ಶಕ್ತಿ.

ಶಿಕ್ಷಕ-ಗುರು, ಓರ್ವ ಮುಗ್ಧ ಸಾಮಾನ್ಯನನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ರೂಪಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಶಿಕ್ಷಕ ಆತನನ್ನು ಮನುಷ್ಯತ್ವದಿಂದ ದೈವತ್ವದಡೆಗೆ

ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಗುರುವಿನ ಈ ಧ್ಯೇಯ ಸಾಧನೆಯಾದಾಗ, ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ! ಪ್ರೀತಿ, ಸಹೋದರತೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ, ಪ್ರೀತಿ-ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ ತುಡಿತಗಳಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ! ಶಿಕ್ಷಣದ ಶಕ್ತಿಯೇ ಅಂತಹದು. ಒಂದು ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕ ಮಾದರಿ ಪ್ರತಿಮೆಯಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾತ್ಮವಾಗಿ, ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೈಗೂಡಿಸುವವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆತ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞತೆಯ ಪ್ರತೀಕವೆನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೇವಲ ಪಠ್ಯದ ಪ್ರವಾಚಕನಾಗದೇ ತುಂಬ ದೂರದ ವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಅಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುವ ಓಜಸ್ವಿ-ತಪಸ್ವಿ ಎನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿಸುವ ಕುಲುಮೆ - ಗುರು!

ಸರಕು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕೇಂದ್ರಿತವಾದ ಜಾಗತಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ಪರಿಣಾಮ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೋನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದು ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೂಡ ಇದರಿಂದ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಯಾವತ್ತೂ ಆಶಾ ಕಿರಣವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಉಳಿಯಲಿದ್ದರೂ, ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಗಳಿಕೆಯಿಂದಾಗುವ ಲಾಭ ಮಾತ್ರ ಈ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು. ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಸುಸ್ಥಿರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು 'ವಿವೇಕ', ಈ ಎರಡೂ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ದ್ರವ್ಯಗಳು. ಈ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಿರಿಯರಿಂದ ನಮಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ದೊರೆತಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಇತ್ತ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಲಿಲ್ಲ!

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು, "ಈ ಪರಿಸರ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಪೋಷಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಮತ್ತು ಸಕಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಥಾ ಶಕ್ತವಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ದುರಾಸೆಯನ್ನು ತಣಿಸಲು ಮಾತ್ರ ಸಶಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ" ಎಂದಿದ್ದು, ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಭವಿಷ್ಯದ ಬದುಕಿನ ರೀತಿಯ ವಿವೇಕವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಈ ಮಾತು, ಮನುಷ್ಯ-ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಧ್ಯದ ಅಂತಃ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವುದಲ್ಲದೇ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಶೋಷಣೆಗೆ

ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ ಹಾಕಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೋಧನೆಯಂತೆ ಅಪರಿಗ್ರಹ - ಅಸಂಗ್ರಹ ಜೀವನ ಧರ್ಮವಾದಾಗ ಅದೇ ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ಇದನ್ನೇ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಪಾಲಿಸುವ ಮನೋಧರ್ಮ ನಾವು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ವಿಶ್ವ ಹವಾಮಾನ ಸಮ್ಮೇಳನ, ಜಾಗತಿಕ ಭೂ ಸಮ್ಮೇಳನ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಯಾಂತರದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಂಘಟಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ತಾಪಮಾನ, ಹವಾಮಾನ ವೈಪರೀತ್ಯ, ವಿಕೋಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಚಿಂತನೆಗಳ ಕ್ರಿಯಾನ್ವಯ ಮಾತ್ರ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. 'ನಡಾವಳಿ ಮೌಲ್ಯದ ಸವಕಳಿ' ತಡೆಯುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ - ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜು, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ದಯಪಾಲಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಯುವಜನರಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಲು, ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪೋಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ಯೋಜಿತ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಬಹುದು. ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಡಿಲೋರ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿ ಅನ್ವಯ (ಯೂನೆಸ್ಕೋ, 1996), 21ನೇ ಶತಮಾನದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಾರ್ಯಕತೆವರರು ಏಳು ಪ್ರಮುಖ ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದೆ:

- * ಜಾಗತಿಕ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ
- * ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ
- * ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆ
- * ಅಲ್ಪ ಕಾಲಿಕ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಕಾಲಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳು
- * ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮತ್ತು ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ
- * ಜ್ಞಾನದ ವಿಸ್ತೋಟ ಮತ್ತು ಮೇಳೈಸುವಿಕೆ
- * ಸಾಮರ್ಥ್ಯ * ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ

1925 ರಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂತೆ ಏಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಾಪಗಳೆಂದರೆ:

1. ನೈತಿಕತೆ ಇಲ್ಲದ ವ್ಯಾಪಾರ
2. ನಡತೆ ಇಲ್ಲದ ಶಿಕ್ಷಣ
3. ಸಂತ್ಯಾಪ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ಭೋಗ
4. ಧ್ಯೇಯವಿಲ್ಲದ ರಾಜಕಾರಣ
5. ಮನುಷ್ಯತ್ವವಿರದ ವಿಜ್ಞಾನ
6. ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದ ಸಂಪತ್ತು
7. ಸೇವೆ ಇಲ್ಲದ ಪೂಜೆ

ಈ ಏಳು ಬಿಂದುಗಳು ಯೋಜಕರು, ನೀತಿ ನಿರೂಪಕರು ಮತ್ತು ಅನುಷ್ಠಾನದ ಹೊಣೆಹೊತ್ತವರಿಗೆ ಸಮಗ್ರವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಭಾರತ ಕೂಡ ತನ್ನ ಮೌಲ್ಯಧಾರಿತ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಕ್ರಿಯಾನ್ವಯಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಾಗಿ ವಿಶ್ವಗುರುವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಮುಂದಾಳುವಾಗಬಲ್ಲ ಹಂಬಲ ಕನಸಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಬಹುದು.

ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಏಳು ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿರುವ 'ಇಲ್ಲದ' ಎಂಬ ಪದದ ಬದಲಾಗಿ 'ಇರುವ' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಚೋಡಿಸಿದಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಧನಾ ಬಿಂದುಗಳಾಗಿ 'ಪಾಪಗಳನ್ನೇ ಪುಣ್ಯ ಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ' ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆ ಅದ್ಭುತ ಘಟಿಸುವುದನ್ನೂ ನಾವು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು!

1. ನೈತಿಕತೆ ಇರುವ ವ್ಯಾಪಾರ!
2. ನಡತೆ ಇರುವ ಶಿಕ್ಷಣ!
3. ಸಂತ್ಯಾಪ್ತಿ ಇರುವ ಭೋಗ!
4. ಧ್ಯೇಯವಿರುವ ರಾಜಕಾರಣ!
5. ಮನುಷ್ಯತ್ವವಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನ!
6. ಶ್ರಮವಿರುವ ಸಂಪತ್ತು!
7. ಸೇವೆ ಇರುವ ಪೂಜೆ!

ತನ್ನೂಲಕ, ಎಂತಹ ವಾತಾವರಣ ನಾವು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕಿದೆ ಗೊತ್ತೇ..? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದ ಗುರಿಗಳಾಗಿಯೇ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಧ್ಯೇಯ ಸಮೀಕರಿಸಿ, ಅಂತಿಮ ಗುರಿ - ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾನವನನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದು! □

ವಿದ್ಯೆ
ವಿನಯ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯಾವಂತ ಸಮಾಜ ಮಾತ್ರ
ಜಾಗೃತವಾಗಿರಬಲ್ಲದು

ವ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹರಿಕಲ್ಪನೆ

* ಡಾ. ಅನುಪ್ರಿಯಾ ಭಡ್ಡೆ

ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರುವ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೊದಲ ಆದ್ಯತೆ. ಶಾಲಾಪೂರ್ವ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಪೂರಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದೂ ಈ ಚಿಂತನೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಉದ್ದೇಶ. ಇದು ಯಾವುದೇ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಶಿಕ್ಷಣದ, ಮೂಲಭೂತ ಹಾಗೂ ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಭೌತಿಕವಾಗಿ, ಸಂವೇದನಾತ್ಮಕವಾಗಿ, ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ನೀತಿ ಹಾಗೂ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಇದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಸಮಿತಿ (ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ)

2005ರಲ್ಲಿಯೇ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದೆ. ಪಠ್ಯವಸ್ತು, ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಯ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ತಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಕಲಿಕಾಸೇಹಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದೆ.

ಈಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಆಗಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಪದ್ಧತಿ ಸುಧಾರಣೆ, ಕಡಿತೆಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಾ ವರದಿ, ಅಂಕಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಪದವಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರದ ರೂಪದಲ್ಲಿನ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯ ಒಟ್ಟಾರೆ ಗುರಿಯನ್ನು ಪುನರ್ ರಚಿಸುವ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಶ್ವಪ್ರಜೆಯಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ರೂಪಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ವಿಫಲರಾದರೆ ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ಲೋಪ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಡೀ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪುನರಾವಲೋಕನ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಕೆಲವೊಂದು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತರಬೇಕು.

* ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ, ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ. * ಅವಳ ಅಥವಾ ಅವನ ಅಗತ್ಯ

ವಿನೆಂಬುದನ್ನು ಒಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಭಾವಿಸುವ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು. * ಅವರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು.

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ತರಗತಿ ಕೋಣೆಯೆಂದರೆ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಏನನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಚಟುವಟಿಕೆ. ಇವೆಲ್ಲ ವಯಸ್ಕರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿರ್ಧಾರಿತವಾದವು. ವ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ತರಗತಿ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರ ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಿಂದ ತಮಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಜಟಿಲವಾದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಹೊರತಾದ ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷೆ, ವಸ್ತುವಿಷಯ, ಸಂಕೀರ್ಣ ಚಿಂತನೆ, ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರ ಹಾಗೂ ನಿಖರ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿವಿಧ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು. ಇದು ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಅವಕಾಶ ಕೂಡ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಿಂತಲೂ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು. ಇದನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ತರಬೇಕು. ತರಗತಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವಂತೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಶಾಲೆಗಳು ವಿಶ್ವದ

* ಮುಖ್ಯ ಸಲಹೆಗಾರರು - ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಶಿಕ್ಷಣ, ಸರ್ವಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನ. E-mail : iedtsghsa@gmail.com

ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಯುವ ನಾಗರಿಕರನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನುಭವದ ಪ್ರಮುಖ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಅರಿವಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯ, ನಾಗರಿಕವಾದ ಬಹುತ್ವದ ವಿಶ್ವಸಮುದಾಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಕೀರ್ಣ ಹಾಗೂ ಸಂಘರ್ಷಯುಕ್ತ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮ ವ್ಯಾಪಕವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ. ಕಲಿಯಲು ಬರುವವರ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯೇ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನೇ ಕಲಿಕೆಯ ವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ಹೆತ್ತವರು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಶೇಷತೆ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಎಲ್ಲ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಇಂಥ ಆಂತರಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮುಂದಿದೆ ಮಾರ್ಗ

ಎಲ್ಲರನ್ನೂ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದು ಆಕರ್ಷಕ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಶಾಲೆಯಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅನುಸರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ಇದ್ದರೂ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಒಂದೇ ಯೋಜನೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿತವಾಗುವ ಕೆಲವೊಂದು ಬೋಧನಾ ತಂತ್ರಗಳಿವೆ. ಅವು ಅನನ್ಯವಾಗಿದ್ದು ವ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಂಗವಾದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಬೋಧನಾ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬಲ್ಲವಾಗಿವೆ. ಈ ಬೋಧನಾ ತಂತ್ರಗಳು ವ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಮತ್ತು ಮೌಲಿಕತೆಯ ತರಗತಿ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗುತ್ತವೆ.

ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಮಾನ್ಯತೆ

ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಯಶಸ್ಸು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯಿರಲಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಿರಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ

ಶಿಕ್ಷಕರ ಪಾತ್ರವೇ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಾಸ್ತವತೆಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವವರೇ ಶಿಕ್ಷಕರು. ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿದ್ದರೂ ಸಮುದಾಯದ ಎಲ್ಲರ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಗೌರವಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಕಲಿಯಬಲ್ಲರು ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಬೇಕು. ವಿಭಿನ್ನ ಕಲಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವರಲ್ಲಿನ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಸಮಾನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಬಲ್ಲರು. ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದಿನ ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಎದುರಿಸಬಲ್ಲರು.

* ಕಲಿಕೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ * ಕಲಿಕೆಯ ವಸ್ತು * ಕಲಿಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ತರಗತಿಯ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಬಲ್ಲರು.

ಕಲಿಕೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಪ್ರಮುಖ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ತೊಡಕುಗಳ ನಿವಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಯೋಜಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಇದು ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ತರುವುದು, ಕೊಠಡಿಯ ವಿನ್ಯಾಸ ಬದಲಿಸುವುದು, ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಪಟ್ಟಿ - ಕಂಬಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು, ಅಂಗವಿಕಲರ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಬದಲಾವಣೆ ತರುವುದಾಗಿದೆ. ಅಕೆಡೆಮಿಕ್ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಅಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ರೂಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಯಸ್ಸಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿದ್ದ ಸ್ಪರ್ಧಾ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ನೇಹಮಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ, ಅವರ

ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ ಆಧರಿಸಿ ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸಮಾನ ಮನೋಭಾವ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಬದಲಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕೆಡೆಮಿಕ್ ಸಾಧನೆಗಿಂತ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೈಪುಣ್ಯ ಹಾಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಹಿತಕರ ಸಂಬಂಧ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕಲಿಕೆಯ ವಾತಾವರಣ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು ವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿಸುವಂತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬೋಧನೆಯ ತಂತ್ರವೂ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಮನೋಭಾವ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಯ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವಂಥ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಈ ಬಗೆಯ ಸಹಕಾರಿ ಕಲಿಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಾ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕಲಿತು ಪರಸ್ಪರ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಬಲ್ಲದು.

ಕಲಿಕೆಯ ವಸ್ತು

ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಬೋಧನೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಸರತ್ತು ನಡೆಸಿದಾಗ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಕಲಿಕೆ ಎಂಬುದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಗಿಂತ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಉಳಿದುಬಿಡಬಹುದು. ಇದುವರೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬುದ್ಧಿಮಟ್ಟದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಗುರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಬುದ್ಧಿವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಪಾಠ ಬೇಸರ ಹೊಡೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿಭಿನ್ನ ಕಲಿಕೆಯ

ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಶೇಷವಾದ ತಂತ್ರವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

* ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನೇಕ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. * ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬಗೆಬಗೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. * ತಾವು ಕಲಿತದ್ದನ್ನು ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಂಥ ಸಂದರ್ಭ ರೂಪಿಸಬೇಕು. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂವಹನದ ವಿವಿಧ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಬರವಣಿಗೆ ಮೂಲಕ ಇಲ್ಲವೇ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಏಕ ಪಠ್ಯಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಬೋಧನಾ ತಂತ್ರವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಕ್ರಮ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಕೇಂದ್ರಿತ ಬೋಧನೆ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಯ ಇರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನೂ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿ ಇತರೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ತರಗತಿಯ ಉದ್ದೇಶಿತ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಲಿಕೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಬೋಧನೆ

ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನೂ ತರಗತಿ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿ ಪೂರ್ವನಿರ್ಧಾರಿತ ಪಠ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತುರುಕಿಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದನೆ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಸಕ್ರಿಯ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯಿಂದ ಅದು ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುವಂಥದ್ದು. ವ್ಯಾಪಕ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೋಧನೆ ಶಿಕ್ಷಕ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗದೆ ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಬೇಕು. ಅಂಥ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಸುವ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಅಂಶದ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತಂತ್ರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಾಗ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಮನಗಂಡು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ಪರಿಷತ್ತು (ಎನ್ ಸಿ ಇ ಆರ್ ಟಿ) ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದ ಬೋಧನಾ ತಂತ್ರ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದೆ. ಇದು ವಿಶೇಷತೆ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕತ್ವ ಅದರ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಬೋಧನಾ ಸಾಮಗ್ರಿ ಪ್ರತಿ ಮಗುವಿಗೂ ಕಲಿಕೆಯ ಅನುಭವ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಸರಳ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳ ಮೂಲಕ ಈಗಿನ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ವಿವೇಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳಲು ಆಸ್ಪದವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿನೂತನ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನದ ಮೂಲಕ 1.58 ಲಕ್ಷ ಶಿಕ್ಷಕರು ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚಳ; ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ

ವ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮೌಲ್ಯ, ಮನಃಸ್ಥಿತಿ, ವೃತ್ತಿಪರಿಣತಿ ಮತ್ತು ಅರಿವಿನ ನಿರಂತರ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನಷ್ಟೆ ಆಧರಿಸಿಲ್ಲ; ಜೊತೆಗೆ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲವನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಈ ಕುರಿತ ಸಮಗ್ರ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಎಲ್ಲ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ವೃತ್ತಿಪರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಲಿಕೆಯ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವೃದ್ಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಅಗತ್ಯ. ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರಿತ ಚಿಂತನೆಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ನೀಡಿದರೂ ಶಿಕ್ಷಕ ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನ ಹಾಗೂ ಕಲಿಕೆಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಯ ಇರುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕ ತರಬೇತಿಯ ಕೆಲವು ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳದ ಮಾದರಿಯಂತೆ

ತೋರಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆದ್ಯತೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ತೋರಬಹುದು. ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶಿತ ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಲಿಂಗ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆ, ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಮರೆಗೆ ಸರಿಯುತ್ತವೆ. ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಿಗೆ ಸವಾಲಾಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ವ್ಯಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಸಮರ್ಥ ಉತ್ತರವಾಗುವಂತೆ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಸುಧಾರಣಾ ಚಿಂತನೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ನಿರಂತರ ಸಮಗ್ರ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ (ಸಿಸಿಇ) ನೂತನ ದೃಷ್ಟಿ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಚಿಂತನೆ ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಶಾಲಾ ಕೇಂದ್ರಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ನಿರಂತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಅವರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅರ್ಥವಾರ್ಷಿಕ ಇಲ್ಲವೇ ವಾರ್ಷಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ತಪಾಸಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲ. ನಿರಂತರ ಬೆಳೆಯುವ ಕಲಿಕೆಯ ಕ್ರಿಯೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಬೌದ್ಧಿಕತೆ ಮತ್ತು ಅರಿವಿನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಸಮಗ್ರ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಕ್ರಿಯೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಭಾಗಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಕಲಿಕೆಯ ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ. ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ, ಸಂಶೋಧಿಸುವ, ಸಹಕಾರ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಖರ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವ 'ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿಧಾನ'ವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ಮಗು ತನಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಪಠ್ಯ ವಿಷಯ, ಪಠ್ಯಕ್ರಮ, ಕಲಿಯುವ ವಿಷಯದ ಸಮರ್ಪಕ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಪಡೆಯುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. □

ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣ

* ಪ್ರೊ. ದಿಲೀಪ ಚಕ್ರವರ್ತಿ

ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಮುಖ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲೊಟಗಿ ಸ್ತಂಭದ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಲಾದ 3 ಶಾಸನಗಳು (ಎ.ಬಿ.ಸಿ.) ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದವು. ಆ ಪೈಕಿ ಮೊದಲ ಶಾಸನ ಕ್ರಿ.ಶ.867-945 ನೆಯದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಶಿಲಾಶಾಸನ ವಿವರವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಎಫ್. ಕೀಲ್ಡರ್ನ್ ಹಾಗೂ ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರು ಎಪಿಗ್ರಾಫಿಯಾ ಇಂಡಿಕಾದ ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಪುಟ (1896-97) (ಸಂಪಾದನೆ) ದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಕುರಿತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾದ ಇನ್ನುಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ 'ಪಾವಿಟ್ಟಿಗೆ' ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಚಕ್ರಾಯುಧ ಬುಧನು ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗೋದಾವರಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ 500 ನಿವರ್ತನ ತೆರಿಗೆ ಮುಕ್ತ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಒಂದು ನಿವರ್ತನ ಭೂಮಿ ಎಂದರೆ 5 ಎಕರೆ ಭೂಮಿಗೆ ಸಮವೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಈ ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ, ಶಾಲೆಗೆ 2500 ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಲ್ಲದೇ, ಶಾಲಾ ಹೂದೋಟಕ್ಕಾಗಿ 4 ನಿವರ್ತನಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳನ್ನು

ಅಳವಡಿಸುವ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ 12 ನಿವರ್ತನಗಳ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದ. ಇದಲ್ಲದೆ 27 ವಾಸಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ದೇಣಿಗೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ.

ಈ ಶಾಲಾ ನಿಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ವಿವಾಹ, ಚೌಳಮುಂಡನ, ಉಪನಯನದಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ದೇಣಿಗೆ ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿಯು 50 ನಿವರ್ತನಗಳ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಒಂದು ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಉದಾರ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಾಲೊಟಗಿ ದೇವಾಲಯದ 'ಎ' ಶಾಸನದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, 'ಬಿ' ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಅವಧಿಯ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲವಾದರೂ ಇದನ್ನು ಸಹ 'ಎ' ಶಾಸನದ ಸಮಕಾಲೀನದ್ದೆಂದು (ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ 945) ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. 'ಎ' ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿರುವ ಶಾಲೆಯು ಬಿದ್ದು ಹೋದಾಗ ಕೊಪಣಾಪುರ ಮೂಲದ ಸೆಲೆರಾಸ್ ವಂಶದ "ಕಂಚಿಗ" ಎಂಬಾತ ಅದನ್ನು ಪುನರ್ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೆಲ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಹಾಗೇ ಕೈಕೊಂಡ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿಸಿದನೆಂಬ ವಿಷಯ 'ಬಿ' ಶಾಸನದಲ್ಲಿದೆ. ಶಾಸನ 'ಸಿ'ಯಲ್ಲೂ ಅವಧಿಯ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಶಾಸನವು ಕ್ರಿ.ಶ. 11/12 ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದನ್ನಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಶಿಲಾಹಾರದ ರಾಜನಾದ ಜೀಮೂತವಾಹನನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಕೊಪಣಾಪುರ ನಗರದ ದೊರೆ ಮಹಾಮಂಡಲೇಶ್ವರ ಗೋವಣರಸ

ಕೆತ್ತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಲ್ಲೂ ಸಹ ಶಾಲೆಯ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಕೆಲ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದೇಣಿಗೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಸ್ತಾವವಿದೆ. ಮೂರನೆಯ ಶಾಸನವು ಕ್ರಿ.ಶ 11 ನೇ ಶತಮಾನದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಸನಗಳು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿವೆ. (9 ರಿಂದ 11 ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ) ಕರ್ನಾಟಕದ ಆಗಿನ ಮಹೀಷ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಾವಿಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ನೆರವಲ್ಲದೆ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆ, ದೀಪ ಹಾಗೂ ಹೂದೋಟಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಗ್ರಾಮದವರು ಹಾಗೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನವರು ಭೂದಾನದ ಮೂಲಕ ಸಾಕಷ್ಟು ದೇಣಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಈ ಶಾಸನಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ.

ಈ ಶಾಲೆಗೆ ಗ್ರಾಮದ ಜನರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಂಬಲ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸಹ ಕಾಣಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ವಿವಾಹದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 5 ರೂ. ಗಳಿಗೆ ಸಮವಾದ ಹಣವನ್ನು, ಉಪನಯನಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದರ ಅರ್ಧದಷ್ಟು (2.50 ರೂ.) ಹಣವನ್ನು ಹಾಗೂ ಚೌಳಮುಂಡನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದರ ಅರ್ಧದಷ್ಟು (1.25 ರೂ.) ಹಣವನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ದೇಣಿಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಲೊಟಗಿಯ ಈ ಶಾಸನಗಳು ದೇಗುಲ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ನೈಜ ಉದಾಹರಣೆ ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಇದೇ ಮಾದರಿಯ ದೇಗುಲ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಶಾಸನ ಪುರಾವೆಗಳು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿವೆ. ಕ್ರಿ.ಶ 11 ನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ದಕ್ಷಿಣ ಆರ್ಕಾಟ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ 'ಎನ್‌ಐರಮ್'

* ಸೌತ್ ಏಶಿಯನ್ ಆರ್ಕಿಯಾಲಜಿ, ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ. Email : dc129@cam.ac.uk

ದಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದೇ ಮಾದರಿಯ ದೇಗುಲ ವಿದ್ಯಾಲಯವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನಿಗದಿತ ಪಾಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ 340 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ 300 ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಗ್ರಾಮ ಸಮುದಾಯದವರು ದತ್ತಿ ನೀಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪ್ರವೇಶ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಸಹ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ತಲಾ 75 ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಋಗ್ವೇದ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ಯಜುರ್ವೇದಕ್ಕಾಗಿ, 40 ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಸಾಮವೇದಕ್ಕಾಗಿ, ತಲಾ 20 ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಅಥರ್ವವೇದ, ಬೌಧಾಯನ ಧರ್ಮಸೂತ್ರ ಹಾಗೂ ವೇದಾಂತ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ, ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕಾಗಿ 25 ಸ್ಥಾನಗಳು, ಮೀಮಾಂಸೆಗಾಗಿ 35 ಸ್ಥಾನಗಳು ಮತ್ತು 40 ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ರೂಪಾವತಾರ (ಅಪರಿಚಿತ) ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿಡಲಾಗಿತ್ತು.

ಇದೊಂದು ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಪ್ರಧಾನ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಋಗ್ವೇದ ಹಾಗೂ ಕೃಷ್ಣ ಯಜುರ್ವೇದ ಬೋಧಿಸಲು ತಲಾ ಮೂವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿದ್ದರು. ಮೀಮಾಂಸೆ ಬೋಧಿಸಲು ಇಬ್ಬರು ಹಾಗೂ ಇನ್ನುಳಿದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತಲಾ ಒಬ್ಬರಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದರು. ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದು ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಹಾಗೂ ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ 8 ತೊಲ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಆತನ ಇತರ ವೆಚ್ಚಗಳಿಗಾಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ವ್ಯಾಕರಣ ಹಾಗೂ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶೇ. 66 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಭತ್ಯೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಪ್ರತಿ ದಿನ 16 ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ವೇದಾಂತ ಬೋಧಕರು ಶೇ. 25 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. 11 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಚಿಂಗಲ್‌ಪೇಟ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಿರುಮುಕ್ಕೂಡಲ ವೆಂಕಟೇಶ ಪೆರುಮಾಳ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯ ಹಾಗೂ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. 60 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವಿತ್ತು. ಹಾಗೂ ವಿಷಯವಾರು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಋಗ್ವೇದ ಹಾಗೂ ಯಜುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ತಲಾ 10, ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ 20, ಪಂಚರಾತ್ರಾ ಪದ್ಧತಿಗಾಗಿ 10, ಶೈವಾಗಮದಲ್ಲಿ 3 ಹಾಗೂ ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಸತ್ವ ವಿಷಯ ಕಲಿಕೆಗೆ

7 ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ವೇದ ಬೋಧನೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಪ್ರತಿದಿನ 3 ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಅವರು ಅಲ್ಪಾವಧಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿರುವದನ್ನು ಅರುಹುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ದಿನ 8 ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಾಕರಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬಹುಶಃ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿರಬೇಕು. 13 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಚಿಂಗಲಪೇಟ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಿರುವೊರೈಯೂರ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣದ ಬೃಹತ್ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯವು ಸ್ಥಳೀಯ ಶಿವ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ದೊಡ್ಡ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿತ್ತು. ಈ ವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ 400 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ದತ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯವು 14 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲೂ ಸಹ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿತ್ತಲ್ಲದೇ ಈ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆಂಧ್ರದ ಗುಂಟೂರು ಪ್ರದೇಶದ ಮಲ್ಲಾಪುರಮ್‌ದ ಕ್ರಿ.ಶ 1268 ರ ಶಾಸನವು, ಅಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯ ಮತ್ತು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿದ್ದ ಸಂಕೀರ್ಣವಿದ್ದುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯವು ಎಂಟು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂವರು ವೇದಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಕರಣ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಆಗಮ ಬೋಧನೆಗೆ ಐವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿದ್ದರು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಉಸ್ತುವಾರಿಗಾಗಿ ವೈದ್ಯರೊಬ್ಬರು ಇಲ್ಲಿದ್ದರು. ಮಲ್ಲಾಪುರ ದೇಗುಲ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರತಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮಜೂರಿಯೆಂದು ಎರಡು ಪುಟ್ಟಿಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮಜೂರಿ ಪ್ರಮಾಣವು ದೇವಾಲಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಡಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಡಿಗರು ಹಾಗೂ ನಗಾರಿ ಬಾರಿಸುವವರಿಗೆ ನೀಡುವ ಮಜೂರಿಯ ದುಪ್ಪಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಎ. ಎಸ್. ಅಲ್ಟೇಕರ ಅವರು (Education in Ancient India 1944, pp 136 ff) ಕ್ರಿ.ಶ. 900-1400 ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದಖನ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ದೇಗುಲ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಇದ್ದುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 10 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡ ಮಠ ಹೆಬ್ಬಾಳ ಭುಜಬ್ಬೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವು ಅದರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ 200 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ದತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಆಂಧ್ರದ ನಾಗೈ ದೇವಾಲಯದ

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ 200 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವೇದ ಪಾಂಡಿತ್ಯ, 200 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ತುತಿ, 100 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಹಾಕಾವ್ಯ, 52 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಬೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಆರು ಜನ ಗ್ರಂಥಪಾಲಕರು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕ್ರಿ.ಶ 1075 ರಲ್ಲಿ ಬಿಜಾಪುರದ ಯೋಗೇಶ್ವರ ಪಂಡಿತ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮೀಮಾಂಸೆ ವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ 1200 ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದತ್ತಿಯಾಗಿ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಿರುವ ಯತಿಗಳಿಗೆ ಊಟ - ಉಡುಪು ಒದಗಿಸುವದರೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪೋಷಣೆಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದಿನ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಇದ್ದ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ದಾಖಲೆಗಳಿವೆ. 12 ನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಮನಗೂಳಿ (ಬಿಜಾಪುರ) ಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವ್ಯಾಕರಣ ಶಾಲೆಗೆ 20 ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೆಳಗಾವಿ ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ ಶಾಲೆಗೆ,

ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ತಾಳಗೊಂಡದ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವು ಕ್ರಿ.ಶ 1158 ರಲ್ಲಿ 48 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಋಗ್ವೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ ಸಾಮವೇದ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾಕರ ಮೀಮಾಂಸೆ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ (ವೇದಾಂತ) ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೋಧನೆ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪೋಷಣೆ ಒದಗಿಸಿತ್ತು. ಈ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪಾಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವವರು ಇದ್ದರು. ತಂಜಾವೂರದ ಪುನ್ನವೈಯಿಲ್ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯವಿತ್ತು. ಈ ದೇವಾಲಯವು 400 ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದತ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿತ್ತು.

“ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಶಾಸನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 604, 667, 571 ಹಾಗೂ 695

ರಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ದೇಗುಲ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವೇತನ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಊಟೋಪಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅನುದಾನ ಒದಗಿಸಿದ್ದು ದಾಖಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೊನೆಯ ದಾಖಲೆಯಾದ ತಿನ್ನಿವೆಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ದೇವಾಲಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸರಸ್ವತಿ ಭವನ ಅಥವಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ ದೇಣಿಗೆ ನೀಡಿದ ವಿಷಯ ಕುತೂಹಲದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಾಲೆ ಹಾಗೂ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯಗಳನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ತೋರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹವುಗಳು ಇನ್ನೂ

ಅನೇಕ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಸ್ಮರಣೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲಮಾನದವರೆಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು 18 ನೇ ಶತಮಾನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಾಲೆ ಅಥವಾ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಡೀ ದೇಶವು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇವುಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.” ಎಂದು ಅಲ್ಲೇಕರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಪದ್ಧತಿಯು ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಪ್ರಮುಖ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಕಾಲದ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿ ವಿವರ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿವೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲೇಕರ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಗದ ಪುರಾತನ ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಅಗ್ರಹಾರ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ರಚಿತಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ “ಕಡಿಯೂರು” (ಇಂದಿನ ಕಳಸ ಗ್ರಾಮ) ಗ್ರಾಮವನ್ನು 10 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ಆಡಳಿತವು ಅಗ್ರಹಾರ ಗ್ರಾಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ

200 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವೇದ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಪುರಾಣ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ತಂತ್ರ, ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕೌಶಲದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಬಳ ಹಾಗೂ ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪೋಷಣೆಗೆ ಇದ್ದ ಊಟದ ಮನೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಉಂಬಳಿ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಯಶಃ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲೂ ಸಹ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಹಾಗೂ ಅಗ್ರಹಾರದ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದ್ದು, ಅವುಗಳು ಗ್ರಾಮಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾದರಿಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜಾಲದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರುಜುವಾತುಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಉತ್ತರದಲ್ಲೂ ಸಹ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ‘ಶೈವ’ ಮಠಗಳು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿವೆ. ಇಂತಹ ಮಾದರಿಯ ಒಂದು ಮಠವನ್ನು ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಕೋಟಾ ಮತ್ತು ಚಿತೋರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ “ಮೆನಾಲ” ದೇವಾಲಯಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. □

(16ನೇ ಪುಟಕ್ಕೆ)

ಬೇಕು ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮ

ಇದು ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೋರಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯ (ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಚುಡಾಯಿಸುವಿಕೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದು). ಇದಲ್ಲದೆ, ಯಾವುದು ಪುರುಷೀಯ ಹಾಗೂ ಯಾವುದು ಸ್ತ್ರೀತ್ವ ಎಂಬುದರ ನಡುವಿರುವ ತೀವ್ರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಧೋರಣೆಯು ಹುಡುಗರು ಮತ್ತು ಹುಡುಗಿಯರ ನಡುವೆ ಲಿಂಗ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸದಂತೆ, ಬದಲಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಊಹೆಗಳನ್ನು ಪರಿೀಕ್ಷಿಸಿ ಇದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಅಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಆ ಅನಾನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಒಂದು ‘ಭಿನ್ನ’ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡಲು ನೆರವು ನೀಡಲು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಬೇಕು. ಜಾತಿ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ, ಹಳ್ಳಿ-ನಗರ ವಿಭಜನೆ ಯಿಂದಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುವ ಲಿಂಗಾಧಾರಿತ

ಸಾಮಾಜೀಕರಣದಿಂದ ಕೂಡ ಹುಡುಗಿಯರೂ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ವಿಭಿನ್ನತೆಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸಗಳ ಮಟ್ಟಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಸಮಾನತೆಯ ಈ ಧೋರಣೆಯು ಇಂತಹ ವಿಭಿನ್ನತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಮೂಡಿಸಿ, ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುವಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯೀಕರಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತದೆ.” (ಎನ್‌ಸಿಎಫ್ 2005, ಫೋರ್ಸ್ ಆನ್ ಜೆಂಡರ್ ಇಷ್ಯೂಸ್ ಇನ್ ಎಜುಕೇಷನ್)

ಸಮಾಪ್ತಿ

ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಮತ್ತು ಹುಡುಗಿಯರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಹೇಳಬಹುದು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ಇಡಬಹುದು. ಕಳೆದ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು

ಆಯೋಗಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಿತಿಗಳು ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ತಂದಿವೆ ಹಾಗೂ ಹಲವಾರು ಪರಿಹಾರ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿವೆ. ಈ ಶಿಫಾರಸುಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳು ಏಕೆ ಜಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ನಾವು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ತತ್ವಗಳು ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಅರಿತೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧರಾದರೆ ಇತರೆ ಎಲ್ಲವೂ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿ, ನಾನು ಕೇವಲ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿತ್ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ: ಶಿಕ್ಷಣದ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಲಭ್ಯತೆ, ತಾರತಮ್ಯರಹಿತತೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮುನ್ನೆಲೆಯಾಗಿಸುವುದು. ಈ ಮೂರನ್ನು ನಾವು ಮುನ್ನೆಡೆಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದಡೆಗೆ ಚಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಬಹುದೇನೋ. □

ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ: ನವಾಲು ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ

* ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾವ್

ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಸಮೂಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಲನೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವರ್ಗಗಳ ಶ್ರೇಣಿ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆದಿದೆಯೋ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಅಸಮಾನತೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮರುಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜ ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಜಾತಿ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ಜಾತಿ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾಗಿವೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರಣಕ್ಕೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೆ, ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅವಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜಾತಿಗಳು ವಿಶೇಷ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ, ಇತರ ಕೆಲವು ಜಾತಿಗಳು ವಿಶೇಷ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗಳು ವರ್ಗಶ್ರೇಣಿಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿವೆ ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗ್ರಾಮ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಗಡಿಗಳ ಭಾಗಗಳಿಂದಲೂ ದೂರವಿಡಲಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ದೊಡ್ಡಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ಸಮೂಹ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಪಂಗಡಗಳು. ಇವರು ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಾವು ಕರೆಯುವ

'ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವ', 'ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿ', 'ನಾಗರಿಕ' ಸಮಾಜಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಲುಪಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಗುಡ್ಡಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಅದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ, ತಮ್ಮದೇ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮದೇ ಅದ ಜೀವನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮೂಹಗಳು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಉಳಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಇವರನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ರಂಗಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನವಾದ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಗೆ ಈ ಸಮೂಹವನ್ನು ದೂಡಿದೆ.

ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಈ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಗಡಗಳು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ - ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿವೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಬಲವಂತವಾಗಿ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಏನೂ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಎಲ್ಲ ನಾಗರಿಕರಿಗೂ ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಮೂಹ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆಯೇ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಅವರ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ರಂಗಗಳಲ್ಲೂ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದೆ. ಆದರೆ

ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಸ್ಪರ್ಧಾವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಗುಂಪುಗಳ ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇತರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪುಗಳಿಗೆ, ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಕಡಿಮೆಯೇ.

ವಿಷಯಗಳು

ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗುಂಪುಗಳು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿವೆ, ಇತರ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿವೆ. ಇವು ಅವರನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಲನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿವೆ. ಅಸಮಾನ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಸದಸ್ಯರಾಗಲೂ ಈ ಜಾತಿಗಳ ಮತ್ತು ಪಂಗಡಗಳ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಇನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟಿವೆ ಎಂಬ ಆಶಯ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಗುಂಪುಗಳು ಒಂದು ರಂಗದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿವೆ. ಅದಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ದಾಖಲಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಮತ್ತು ಔಪಚಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಿಗೆ ಸಮಯಾಗಿ ಇವರು ದಾಖಲಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಐದನೇ ತರಗತಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ 'ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಫಾರ್ ಅಲ್: ಟುವರ್ಡ್ಸ್ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಅಂಡ್ ಈಕ್ವಾಲಿಟಿ' ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ (ಎನ್‌ಯುಇಪಿಎ) 2014 ರಲ್ಲಿ 2000-01 ಮತ್ತು 2013-14 ನಡುವೆ ದಾಖಲಿಸಿದಂತೆ,

* ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಚಾಕೀರ್ ಹುಸೇನ್ ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನಲ್ ಸ್ಟಡೀಸ್, ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ (ಜೆಎನ್‌ಯು), ನವ ದೆಹಲಿ
E-mail: srinivas.zhces@gmail.com

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಎಸ್‌ಸಿ ಮಕ್ಕಳ ದಾಖಲಾತಿ 21.3 ಮಿಲಿಯನ್‌ನಿಂದ 26.3 ಮಿಲಿಯನ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು, ಒಂದು ದಶಕದಲ್ಲಿ ಶೇ.24.1 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾದ ಎಸ್‌ಟಿ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಮಾಣ ಇದೇ ದಶಕದಲ್ಲಿ 11 ಮಿಲಿಯನ್‌ನಿಂದ 14.7 ಮಿಲಿಯನ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಎಸ್‌ಸಿ ಮತ್ತು ಎಸ್‌ಟಿ ವರ್ಗಗಳು ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿವೆ (6.7 ಮಿಲಿಯನ್‌ನಿಂದ 12.9 ಮಿಲಿಯನ್ ಎಸ್‌ಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು 3.1 ಮಿಲಿಯನ್‌ನಿಂದ 6.5 ಮಿಲಿಯನ್ ಎಸ್‌ಟಿಗಳಲ್ಲಿ; 2000-01 ರಿಂದ 2013-14 ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ).

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಟ್ಟು ದಾಖಲಾತಿಯ ಅನುಪಾತ ಜಿಆರ್‌ಇದಲ್ಲಿ, ಎಸ್‌ಸಿಗಳಲ್ಲಿ 2000-01 ರಲ್ಲಿ ಶೇ.86.8 ರಿಂದ 2013-14 ರಲ್ಲಿ ಶೇ.107.7 ರಷ್ಟು ವಿಪರೀತವಾದ ಏರಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಸ್‌ಟಿಗಳಲ್ಲಿ 2000-01 ರಲ್ಲಿ ಶೇ.88 ರಿಂದ 2013-14 ರಲ್ಲಿ ಶೇ.105.52 ರಷ್ಟು ಏರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ ಅಂದರೆ ಜಿಇಆರ್‌ಗಳ ಒಟ್ಟು ಶೇ.100 ಆಗಿದ್ದು, ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳ ದಾಖಲಾತಿಯಾಗಿದ್ದು ಅದರ ವಿಶೇಷವಾದ ತರಗತಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ. ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಎಸ್‌ಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಜಿಇಆರ್ ಬಾಲಕಿಯರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು. ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಎಸ್‌ಸಿ ಬಾಲಕರಿಗಿಂತಲೂ ಎಸ್‌ಸಿ ಬಾಲಕಿಯರೇ ಹೆಚ್ಚು (ಎಸ್‌ಸಿ ಬಾಲಕಿಯರು ಶೇ.48.6 ಮತ್ತು ಎಸ್‌ಟಿ ಬಾಲಕಿಯರು ಶೇ.18.8). ಅಂದರೆ ಎಸ್‌ಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಎಸ್‌ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತವರು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದಾಖಲಾತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬಾಲಕರು ಮತ್ತು ಬಾಲಕಿಯರಿಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ (ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ) ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ತರಗತಿಗೆ ದಾಖಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಅಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

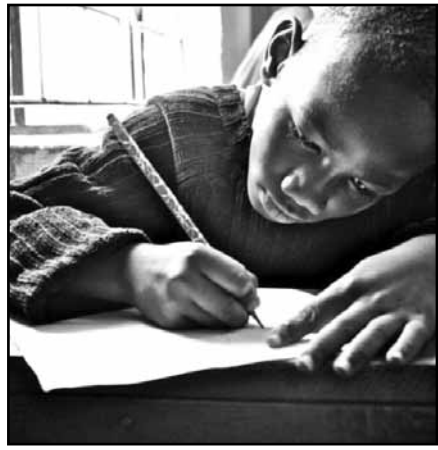
ಅದರೆ 2000-01 ರಿಂದ 2013-14 ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಶೇ.2.5 ಅಂಶಗಳು ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ,

ಬಾಲಕಿಯರಲ್ಲಿ ಶೇ.26.4 ಅಂಶಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಟ್ಟು ದಾಖಲಾತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟು ದಾಖಲಾತಿ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಾಲಕಿಯರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಸಂತೋಷಪಡುವ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ದಾಖಲಾತಿಯಿಂದ ಗಳಿಸಿದ ಸಂತೋಷ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟವರನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಕುಸಿಯುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟವರ ಪ್ರಮಾಣ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗಗಳ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ 2008-09 ರಲ್ಲಿ ಶೇ.42.3., ಅದು ಎಸ್‌ಸಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಶೇ.47.9 ಮತ್ತು ಎಸ್‌ಟಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಶೇ.58.3. ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ಅಥವಾ ಶೇ.50 ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ದಾಖಲಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಒಂದು ಹಂತದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪೂರೈಸುವುದರಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಶ್ಲೇಷಕರು ಹೇಳುವಂತೆ ಇಂತಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಒಟ್ಟು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾಧನೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೊರತೆ ಸಾಧನೆಗೆ ಪ್ರಮುಖ ತಡೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಮೊದಲು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಏರುವಾಗ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯ ಪ್ರಮುಖವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರುವಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆತ್ತವರು ಪ್ರಚೋದಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಯೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಂತ ತಲುಪುವವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಆರ್ಥಿಕ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳು ತೆರೆದಿದ್ದು, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅನುಕೂಲತೆ ಪಡೆದಿರುವ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಶೀಘ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಇತರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪುಗಳೊಂದಿಗೆ ಲಗೈಯಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಎಸ್‌ಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಎಸ್‌ಟಿಗಳು ಅಂಚೆಗೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸವಾಲುಗಳು

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗಳ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟು ಬೌದ್ಧಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸರಣಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಪರೇಷನ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಬೋರ್ಡ್ (ಓಬಿಬಿ), ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಅಂದೋಲನ (ಎನ್‌ಎಲ್‌ಸಿಗಳು), ಜಿಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ (ಡಿಪಿಇಪಿ) ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಭಿಯಾನ (ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎ), ಅವರಿಗೆ ಶಾಲೆ ಅನಾರ್ಹವಾದ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತಲೂ ಎಸ್‌ಸಿಗಳ ಮತ್ತು ಎಸ್‌ಟಿಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಹತ್ತಿರವಾಗಿವೆ. ಅದರ ಶಾಲೆ ಒಂದು ಸ್ಥಳವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಮಾನ ಶಿಕ್ಷಣ ಅನುಭವ ನೀಡಬೇಕು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಎಸ್‌ಸಿ ಮತ್ತು ಎಸ್‌ಟಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮರುಕಳಿಸಿ ಅಸಮಾನತೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯಲು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಕಲಿಕೆಯ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಶತ್ರುವಿನ ಹಗೆಯ ಸ್ಥಳಗಳಾಗಿಸಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಕಾಣುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯದ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯಲು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲು 'ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲ', ಎನ್ನುವ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಭೌಗೋಳಿಕವಾದ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಮರುಕಳಿಸಿದೆ ಎಂಬುದು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

(34ನೇ ಪುಟಕ್ಕೆ)

ಉತ್ತಮ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಅಗತ್ಯತೆ

* ಪ್ರೊ. ಅವತಾರ್ ಸಿಂಗ್

ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಹಂತವಾಗಿ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾತ್ರ. ಪರೀಕ್ಷೆ, ಮೌಲ್ಯ ಮಾಪನ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಧಾರ ಇವುಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ನಾವು ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಹೋದರೂ ಅದು ಬೆರಳಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಮಾತ್ರ. ಈ ಮೇಲಿನ ಮೂರು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೇಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿಯೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭೂತ. ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡವನೂ ಕೂಡ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬಂದರೆ ಸಾಕು ಹೆದರುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿನ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ, ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯ ಕೊರತೆ. ಈ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗ, ಪ್ರಶ್ನೆಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ, ಉತ್ತರಗಳಿಗೆ ಅಂಕ ಕೊಡುವಾಗ, ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಕಡೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಅಪಾಯಗಳಿವೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ ಕೊಡಲು, ಶ್ರೇಣಿ ನೀಡಲು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಬಡ್ಡಿ ನೀಡಲು ಬಳಕೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವು

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬದುಕನ್ನು ಅರಳಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ನಾಶ ಮಾಡಲೂಬಹುದು. (ಕೆಳಗಿನ ಬಾಕ್ಸ್ ಓದಿ) ಅಂಶ ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡರಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಂಡಳಿ ನಡೆಸಿದ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದ ಮಾಹಿತಿ. ಮೂರನೇ ಅಂಶ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸುದ್ದಿ.

ನಿರ್ಧಾರ ಅಥವಾ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾನದಂಡಗಳಿವೆ. ಇವು ಕಲಿತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಅಂಶಗಳು, ಕಲಿಯುವಿಕೆಯ ಕಷ್ಟಗಳ ಅರಿಯುವಿಕೆ, ನಿರಂತರ ಕಲಿಯುವಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ತೊಂದರೆಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಿರಂತರ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ (ಸಿಸಿಇ). ಮಗುವೊಂದು ಉನ್ನತ ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ತನಗಿಷ್ಟವಾದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವಿಕೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಸರಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ 2009ರಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾದ ಆರ್‌ಟಿಇ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಮುಖ ವಿಚಾರ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯು 8ನೇ ತರಗತಿ (6-14ವರ್ಷ) ವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಪಾಸಾಗದಂತೆ ಕಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಒಂದು ಸರಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಇದರ ಗುರಿ ಸಿಸಿಇನ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ

ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಿಸಿಇನ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವಾಗ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಇಲ್ಲ; ಏಜೆನ್ಸಿಗಳೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಇದು ಖುಷಿ ತರುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಓದಿಲ್ಲದೇ, ಬರವಣಿಗೆ ಇಲ್ಲದೇ, ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡದೇ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಯಾವುದೇ ಮೂಲ ಕೌಶಲಗಳಿಲ್ಲದೇ ಮಕ್ಕಳು ಪಾಸು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ ನಡೆಸಿದ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಧನಾ ಸಮೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಂಶ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿದೆ. ಟೇಬಲ್ 1ರೊಳಗಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಸದ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿ

ಸದ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುವ ಸಂಬಂಧ ಹಲವಾರು ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಅಂಶಗಳು ಏನು ಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗದೇ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಕಡಿಮೆ

- * ಬೋರ್ಡ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪ್ರಶ್ನಾ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೇ ಪುನಃ ಬರೆದಿದ್ದ, ಆತನಿಗೆ 70 ಅಂಕಗಳಿಗೆ 32 ಅನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಇದು 12ನೇ ತರಗತಿಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ.
- * ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದ. ಆತನಿಗೆ 10ನೇ ತರಗತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 100 ಅಂಕಗಳಿಗೆ 78 ಅಂಕ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದವು.
- * ಎನ್‌ಐಟಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ವೊಂದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಪಾಸಾಗಿದ್ದ. ಇದರಿಂದ ಆತ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಈತನ ಪೋಷಕರು ಮರು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಕಡೆಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಚಾರ ಆತ 50 ಅಂಕಗಳಿಗೆ 48 ಪಡೆದಿದ್ದ. ಆದರೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಅಂಕ ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಆತ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದ.

* ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಶಿಕ್ಷಣ, ಮಾಪನ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಇಲಾಖೆ, ನವದೆಹಲಿ. E-mail : avsingh3@rediffmail.com

ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಪರೀಕ್ಷಾ ವಿಧಾನಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತರುವತ್ತ ಶ್ರಮ ಹಾಕಬೇಕಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ, 1968ರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಯೋಗ, 1986ರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ, 2005ರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಚೌಕಟ್ಟು ಅನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೇ, ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿನ ಕಲಿಕೆಯ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪೂರ್ಣ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದವು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಆಯೋಗಗಳ ಶಿಫಾರಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಜರೂರಾಗಿ ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಡಿಪಾಯ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಮುಂದೆಯೂ ಸದೃಢವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಾಲಾ ವಲಯ ಅಥವಾ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಗುಣಮಟ್ಟದ್ದೇ ಮಾತು. ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎ, ಆರ್‌ಎಂ‌ಎಸ್‌ಎ ಅಥವಾ ಐಯುಆರ್‌ಎಸ್‌ಎ ಮೂಲಕ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪರಿಶ್ರಮಗಳೂ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಫಲಿತಾಂಶ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, 1) ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಾವು ಅರಮನೆಯಿಂದ ರೂಪಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು 2) ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅತಿಕ್ರಮಣ, 3) ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆ. ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣವೂ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ, ಜತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸದೃಢ ಪರೀಕ್ಷಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ರೂಪಿತವಾಗಿರುವ ಕಡಿಮೆ ಗುಣಮಟ್ಟವುಳ್ಳ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಕಾರಣ. ಇಂದು, ನಾವು 15 ಲಕ್ಷ ಶಾಲೆಗಳು, 35 ಸಾವಿರ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು, 4500 ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಸುಮಾರು 660

ಟೇಬಲ್ - 1 ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ 8ನೇ ತರಗತಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಗಳಿಸಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶೇಕಡಾವಾರು ಅಂಕ				
ವಿಷಯ	ಭಾಷೆ	ಗಣಿತ	ವಿಜ್ಞಾನ	ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನ
ಸೈಕಲ್-2	56.57	41.30	37.78	44.15
ಸೈಕಲ್-3	46.20	3.28	36.37	38.34
ಮೂಲ : ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ ನಡೆಸಿದ ಸೈಕಲ್ - 2(2006-08) ಮತ್ತು ಸೈಕಲ್ - 3(2011-13)ರವರೆಗೆ ನಡೆಸಿದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಧನಾ ಸರ್ವೆ.				

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಜತೆಯಲ್ಲೇ 40 ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂಡಳಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಉತ್ತೀರ್ಣ ಮತ್ತು ಅನುತ್ತೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ಮಂಡಳಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಜತೆಗೆ, ಕಲಿಕೆಯ ಬೋಧನೆ ಕುರಿತಂತೆಯೂ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯೇ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವಂಥ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು.

ಆಗಬೇಕಿರುವುದು

ನಾವು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಅಂತರ್ಗತ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಎಲ್ಲ ಮಾಪನ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧ ಪರೀಕ್ಷಾ ಸಿದ್ಧಾಂತ (ಸಿಟಿಟಿ)ಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ ನೀಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ ಈಡೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಮಾದರಿಯ ಪರೀಕ್ಷಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಒಂದು ಅವಧಿಯೊಳಗಿನ ಪರೀಕ್ಷಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸುಧಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ವಸ್ತು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ (ಐಆರ್‌ಟಿ)ವನ್ನು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನಗಳಾದ, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ (ಪಿಐಎಸ್‌ಎ), ಗಣಿತ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿ (ಟಿಐಎಂಎಸ್‌ಎಸ್) ಮತ್ತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಲಿಕಾ ಸಾಕ್ಷರತೆ (ಪಿಐಆರ್‌ಎಲ್‌ಎಸ್) ಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಐಆರ್‌ಟಿಯ ಅನುಕೂಲವೆಂದರೆ, 1) ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕಾರ್ಣವತೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ನಿಜವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊರಹಾಕುತ್ತದೆ, 2) ವಿವಿಧ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ

ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಪನದ ಅಂಕ ಕೊಡುತ್ತದೆ, 3) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ದುರ್ಬಲತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ, 4) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಿಜವಾದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ಅಳತೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೇ ಅವರು ಸುಧಾರಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಸುಧಾರಿಸಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತಹ ಎರಡು ಉಪಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

* ಭಾರತ ಪಿಐಎಸ್‌ಎ 2009 ಪ್ಲಸ್ ಸೈಕಲ್ ನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿತ್ತು. 2010-11ರಲ್ಲಿ ಪಿಐಎಸ್‌ಎ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು; ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶ, ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳ ವಿಷಯವಿಲ್ಲದೇ ನಮ್ಮ 16 ವರ್ಷದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂಥ ಮಾದರಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ 74 ದೇಶಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದವು, ನಾವು ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಕಿರ್ಗಿಸ್ತಾನ್‌ನ ನಂತರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆವು. ಫಲಿತಾಂಶ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆಯೇ ಇತ್ತು. ಇದನ್ನು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದೆವು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಸಂವಹನ ಹಾಗೂ ಈ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ ಎಂಬ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಪಿಐಎಸ್‌ಎ ಪ್ರಭಾವಯುತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು. ಹಲವಾರು ದೇಶಗಳು 2000ರಲ್ಲಿನ ಮೊದಲ ಸೈಕಲ್ ನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದವು.

ಬೆಜಿಲ್ ಅನ್ನೇ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, 2000ರಲ್ಲಿ ಕಳಪೆ ಅಂಕ ಮಾಡಿದ್ದ ಇದು, ಪಿಐಎಸ್‌ಎನ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿತ್ತು. 2ನೇ ಟೀಬಲ್ ನೋಡಿ

* ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿಯು ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕಾ ಹಂತದ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವನ್ನು ಮಾದರಿ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಅಳೆಯಲು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎನಂತೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಮತ್ತು ಈ ಮೂಲಕ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎನ್ ಪರಿಮಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳು ನೀಡುವ ವಿವಿಧ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಲಿಕಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಕ್ರಮೇಣ, ಈ ಮಾಪನಗಳು ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಂತಿಮ ಹಂತ (ಸೈಕಲ್ 3)ದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಐಆರ್‌ಟಿ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಅಧ್ಯಯನಗಳು 1) ಪ್ರತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ವಸ್ತುಗಳಾಧಾರಿತ ಪ್ರದರ್ಶನ, 2) ಕಷ್ಟವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿ ವಿಷಯದ ತಪ್ಪು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗುರುತಿಸುವಿಕೆ, 3) ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಪ್ರಮಾಣ (ಎಸ್‌ಐಕ್ಯೂ) ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸೈಕಲ್ 4 ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಈ ಎಲ್ಲ ದತ್ತಾಂಶಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಮುಂದಿನ ದಾರಿ

ಮೂರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ.

* ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ

ಟೀಬಲ್ 2 : 2009ರ ಸೈಕಲ್ ನ ಸರಾಸರಿ ಅಂಕ				
ಪ್ರದೇಶ	ಬೆಜಿಲ್	ತಮಿಳುನಾಡು	ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶ	ಓಇಸಿಡಿ ಅಂದಾಜು*
ಓದು	412	335	314	493
ಗಣಿತ	386	350	338	496
ವಿಜ್ಞಾನ	405	347	326	501
* ಇವು 0 ಯಿಂದ 700 ಅಂಶಗಳವರೆಗಿನ ಅಂದಾಜು ಅಳತೆ ಅಂಕ.				
** ಪಿಐಎಸ್‌ಎ 2009+ ಒಂದು 2009ರ ಪಿಐಎಸ್‌ಎನ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದೇ ಇದ್ದವರಿಗೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ದೇಶಗಳೆಂದರೆ, ಕೋಸ್ಟ್ ರಿಕ, ಜಾರ್ಜಿಯಾ, ಮಲೇಷ್ಯಾ, ಮಾಲ್ಡೀವ್ಸ್, ವೆನಿಸ್ವೆಲಾ, ಮಾಲ್ಡೋವಾ, ಯುಎಇ, ಭಾರತ (ಹೆಚ್ ಪಿ ಮತ್ತು ಟಿ ಎನ್)				

(ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆ) ಕಲಿಕೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು. ಓದುವಿಕೆ, ಬರೆಯುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಾತಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಲ್ಲದೇ, ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೌಲ್ಯ ಮಾಪನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿ ಗಣಿತದಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಯಶಸ್ವಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಗುಣಗಳು. ಆದರೂ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತ, ಮಾಪನ, ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸುವುದು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಬೇಕು. ಹೀಗೆಯೇ, ಒಂದು ರೀತಿಯ ಹೋಲಿಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂಡಳಿಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಇರಬೇಕು, ಅದು ಪಠ್ಯಕ್ರಮ, ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಮಂಡಳಿಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಶಾಲೆಯೊಳಗಿನ ಮಾಪನ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನ ಮಾಪನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲೇಬೇಕು. * ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಾಲೇಜುಗಳು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇವೆ, ಇವು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಪರೀಕ್ಷಾ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿವೆಯೇ ಹೊರತು, ಒಂದೊಳ್ಳೆಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟ. ಇದು ಬ್ರಿಕ್ಸ್‌ನ ಸರ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾದ ಸಂಗತಿ. (ದಿ ಟೈಮ್ಸ್ ಹೈಯರ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ನ ಬ್ರಿಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ಆರ್ಥಿಕತೆ 2016 - ಶ್ರೇಣಿ).

ನಮ್ಮ ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಟಾಪ್ 15ರೊಳಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ 200 ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ

ಭಾರತೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರ ಮಾತ್ರ 16ನೇ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿತ್ತು. ಆಂತರಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಬೋಧನೆ, ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ, ಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಸಮಗ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ತನ್ನಂತಾನೇ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಪದವಿ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಆತನ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರದಲ್ಲೂ ನಮೂದಾಗುತ್ತದೆ. ಯುಜಿಸಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆಷ್ಟೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ಸುಧಾರಣೆ ತರಲು ಕ್ರೆಡಿಟ್ - ಗ್ರೇಡ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಇದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ನಮ್ಮತೆ ಬರಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. * ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಗಗಳು, ನವೀನತೆಗಳು ಮತ್ತು ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಇದ್ದರೂ, ಇವುಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ, ಹಾಳಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಸುಧಾರಿಸಿದೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಚಿಕಿತ್ಸಕ ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಇಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರು, ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಕೌಶಲ್ಯ ಹೊಂದಿದೆಯೇ? ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಲು ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. ಇಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಅಮೆರಿಕದ ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿಯ ಪ್ರಿನ್ಸೆಂಟನ್ ನಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಪರೀಕ್ಷಾ ಸೇವೆ(ಇಟಿಎಸ್) ಯಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬೇಕು. ಇದು ಮೇಲಿನ ಲಕ್ಷಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೇ, ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ಸಂಶೋಧನೆ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನೂ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಸಂಸ್ಥೆ (ಎನ್‌ಇಓ) ಅನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಶಿಫಾರಸು ಇನ್ನೂ ಚರ್ಚಾ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಇದೆ. □

ಶಿಕ್ಷಣ: ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಸನ

* ಡಾ. ಜಿತೇಂದ್ರ ನಾಗ್‌ಪಾಲ್

ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬ ಪದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕುರಿತು ಇರುವ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾದ ಹಾಗೂ ಅಷ್ಟೇ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿರುವ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಎಂದರೆ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹಾಜರಾಗುವುದು, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು, ಶ್ರೇಣಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಹಾಗೂ ಔಪಚಾರಿಕ ಡಿಗ್ರಿ ಗಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಎಂಜಿನಿಯರ್, ಡಾಕ್ಟರ್, ಉದ್ಯಮ ವೃತ್ತಿಪರ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನೌಕರ ಪಡೆಯಾಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಆಗಲು ಅವಕಾಶ ಪಡೆದು ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಪಡೆಯುವ ಇಡೀ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಆತ/ಕೆ ಯಶಸ್ಸಿನ ಪಥದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ, ಕಳೆದ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ವಿಕಸನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಕಸನದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಖ್ಯಾತ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞ ಮಾರ್ಕ್ ಟ್ವೇನ್ ಅವರ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲನಗೊಂಡಿದೆ. ಅದೆಂದರೆ "ನಾನೆಂದೂ ನನ್ನ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ". ಹಾಗಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಓದು, ಬರಹ ಮತ್ತು ಕಾಗುಣಿತ ಕಲಿಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವುದಾಗಲಿ,

ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಉತ್ತಮ ಶಾಲೆ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿಕಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೌಶಲ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಲಿಕೆಯ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಮೂಲಕ, ತನ್ನ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ ಕಠಿಣ ಸವಾಲು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯದ ವಿವಿಧ ಕಲಿಕಾ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವ, ಉತ್ತಮ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ, ಸಂಘರ್ಷಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಸಬಲಗೊಳಿಸುವ ಗುರುತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ಇಂದಿನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲಿವೆ. ನಿಜವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಆಯ್ಕೆಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ, ಈ ಆಯ್ಕೆಗಳ ಕುರಿತು ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜನರಿಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ವಿಶಾಲ ತತ್ವವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಶಾಲೆಗಳು ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ, ಸವಾಲಿನ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾದ ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿವೆ. ಶಾಲೆಗಳ ಈ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿಕಾ ನಡವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಕೌಶಲ್ಯ ವರ್ಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ದಿನೇದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುತ್ತಿರುವ ಜತೆ ಜತೆಗೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ವಿಕಸನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯ

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ನಿಗದಿತ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವ "ತಬೂಲ ರಾಸ"ವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಜತೆಗೆ, ಶಾಲೆಗಳು ಸಹ ಹಿಂದಿನ ಜ್ಞಾನ ದೇಗುಲಗಳಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯದೆ, ಅಂತರ್ಜಾಲ ಒಡ್ಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಬಲ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ, ಲಭ್ಯತೆಗೆ ವಿಫಲ ಅವಕಾಶಗಳು ದೊರೆತಂತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಈ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಸಲು ಮಾತ್ರ ನೆರವಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರೇ ಜ್ಞಾನದ ಅನನ್ಯ ಮೂಲವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ಬೋಧನೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಶೈಲಿಯು ಸುಗಮ ಅಥವಾ ಸುಲಭ ರೂಪಕ್ಕೆ ವಿಕಸನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಹದಿಹರೆಯದ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬೋಧನೆಯು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂತಿರಬೇಕು, ಸರಾಗವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಿರಬೇಕು. ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗುವ ಅವಧಿಯನ್ನು ಹದಿಹರೆಯ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹದಿಹರೆಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕಾರ್ಯಭಾರಗಳಿವೆ. ಅವೆಂದರೆ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಹದಿಹರೆಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ದತ್ತವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಹಕ್ಕು. ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ಹಾದಿಯ ಹಲವು ಮುಖ

* ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಹದಿಹರೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಘ, ನವದೆಹಲಿ. E-mail : jnagpal110@gmail.com

ಮತ್ತು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹಲವು ಮಜಲುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಪೋಷಕರ ಜತೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಸ್ನೇಹಿತರು, ಪ್ರಭಾವಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅಥವಾ ಇತರೆ ವಯಸ್ಕರು, ಸಹವರ್ತಿ ಗುಂಪುಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಜನಾಂಗೀಯ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುಂಪುಗಳು, ಲಿಂಗ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಂಶಗಳು ಹದಿಹರೆಯದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಜತೆಗೆ, ಅವು ಹದಿಹರೆಯದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಗಾಢ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯು ಒಬ್ಬನ ಪ್ರೌಢ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಸ್ಥಿರ ನಡತೆ ಅಥವಾ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿ, ಆತನ ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ.

ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವ ಹದಿಹರೆಯದ ನೋಟ ಮತ್ತು ಗಾತ್ರದ ಜೊತೆಗೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಯ ಭೌತಿಕ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆಸಕ್ತಿ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದು ಆತನ ಅಥವಾ ಆಕೆಯ ಲೈಂಗಿಕ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇವು ಹದಿಹರೆಯದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ.

ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹದಿಹರೆಯದವರಿಗೆ ಎದುರಾಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ ನಾನು ಯಾರು? ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತೇನೆ? ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನಾಗಬೇಕು? ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದುರಾದಾಗ, ಆತ ಅಥವಾ ಆಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೃಷ್ಟದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಅರಿವುಳ್ಳ ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಪ್ರಾಯ (ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆ) ದ ಭಾವನಾತ್ಮಕತೆಯ ಜತೆ ಜತೆಗೇ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಹದಿಹರೆಯದವರಿಗೆ ಇದು ಬಲಿಷ್ಠ ಆಯುಧವಾಗಿ ದೊರೆತು, ಹಠಾತ್ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು, ತೀವ್ರತರವಾದ ಭಾವನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಹವರ್ತಿ ಗುಂಪುಗಳ ಹೊಸ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒತ್ತಡಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಲು ಅಥವಾ ಜಯಿಸಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ಆರಂಭಿಕ ಹದಿಹರೆಯಕ್ಕೆ ಸಹವರ್ತಿಗಳ ಗುಂಪಿನ ಸಹವಾಸ ಅತಿಮುಖ್ಯ. ಹದಿಹರೆಯಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ

"ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕತೆ"ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಭಾರದಿಂದಾಗಿ ಸಹವರ್ತಿಗಳ ಗುಂಪಿನ ಸಹವಾಸ ಅತಿಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪೋಷಕರ ಒಡನಾಟದಿಂದ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹೊರಬಂದು, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಉಂಟಾಗುವುದೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದಾಗಿ.

10ರಿಂದ 19 ವಯಸ್ಸಿನ ಹದಿಹರೆಯದವರ ಗುಂಪು ವಿಶ್ವದ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಐದನೇ ಒಂದರಷ್ಟಿದೆ. ಭಾರತದ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದರಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಹದಿಹರೆಯದ ಗುಂಪು ವಿಶೇಷವಾದ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಈ ಗುಂಪಿನ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವ ಜತೆಗೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯ, ಲಿಂಗ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಸ್ಥಿರತೆಯಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿಗೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹದಿಹರೆಯದವರ ಸೃಜನಶೀಲತೆ, ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಆಶಾವಾದ ಮತ್ತು ಸಾಹಸ ಚೈತನ್ಯದ ಕಾಲವಾಗಿದೆ. ಜತೆಗೆ, ಹದಿಹರೆಯದವರ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಅವರ ಲೈಂಗಿಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ, ಸಹವರ್ತಿಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಋಣಾತ್ಮಕ ಒತ್ತಡ ಹಾಕುವ ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಅಪಾಯಕರ ಘಟ್ಟವೂ ಹೌದು. ಹಾಗಾಗಿ, ಹದಿಹರೆಯದ ಸಮೂಹ ಇಂತಹ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರ ಪರಿಸರವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತದೆ. ಹದಿಹರೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಜೀವನದ ತಿರುವಿನ ಹಂತ. ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ತಾಕತ್ತು ಮತ್ತು ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕಾಲಘಟ್ಟ. ಶಾಲೆ ಎಂಬುದು ಮನೆಯ ಹೊರಗಿನ ರಂಗಸಜ್ಜಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಈ ರಂಗಸಜ್ಜಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೊಸ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೌಶಲ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಸಮರ್ಥ ಉತ್ಪಾದಕ ನಾಗರಿಕರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಜತೆಗೆ, ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ನೆರವು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಆರೋಗ್ಯಕರ ಉತ್ತೇಜನದ ಶಾಲೆಯು ಸಂತೋಷದ ಮತ್ತು ಆಹ್ಲಾದಕರವಾದ ಪರಿಸರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ವಿಕಸನವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ, ಬಹುತೇಕ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಿದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ, ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ರ್ಯಾಂಗಿಂಗ್‌ನಂತಹ ಶಾಲಾ ಹಿಂಸಾಚಾರಗಳ ವರದಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಶಾಲಾ ಅವರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಇಂತಹ ಮಾನಸಿಕ ನೋವುಗಳಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕುವ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಿದೆ. ಕಳೆದ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಹಿಂಸಾಚಾರಗಳು, ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳಗಳು, ರ್ಯಾಂಗಿಂಗ್, ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ವ್ಯಸನ ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ತಾರತಮ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿ, ಆರೋಗ್ಯಕರ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತು ಕಾಪಾಡಲು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಶಾಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಗಮನ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದಿಂದ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಯ ಗುರಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಒಟ್ಟಾರೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಮೂಡುವ ಋಣಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮ ಅಥವಾ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಹದಿಹರೆಯದವರ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ

ಐಸಿಎಂಆರ್ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಕಾರ, ಒಟ್ಟಾರೆ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಮಗು ಮತ್ತು

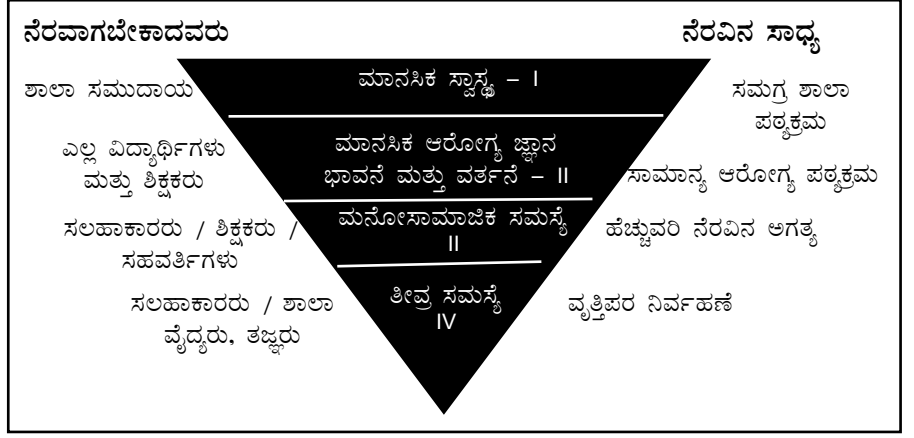
ಹದಿಹರೆಯದ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ಶೇಕಡ 12ರಿಂದ 14ರಷ್ಟಿದೆ. 0-5ರ ಒಳಗಿನ ವಯೋಮಾನದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 33 ಮಂದಿಗೆ ಹೈಪರ್‌ಕ್ಯೆನೆಟಿಕ್ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣಗಳಿರುವುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. 6ರಿಂದ 11ರ ವರೆಗಿನ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಾವೋದ್ರೇಕದ ನರವ್ಯಾಧಿ, ಹೈಪರ್‌ಕ್ಯೆನೆಟಿಕ್, ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಏರುಪೇರಿನ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣ ಇರುವುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

12ರಿಂದ 16ರ ವರೆಗಿನ ವಯಸ್ಸಿನವರಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಭಾವೋದ್ರೇಕದ ನರವ್ಯಾಧಿ ಇರುವುದು ಪತ್ತೆಯಾಗಿದೆ. ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಏರುಪೇರಿನ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದರೆ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಭಾವೋದ್ರೇಕದ ನರವ್ಯಾಧಿ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದು ಪತ್ತೆಯಾಗಿದೆ. ಐದು ವರ್ಷದವರೆಗಿನ ಮಕ್ಕಳ ಗುಂಪಿನ ಶೇಕಡ 22 ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಸೌಮ್ಯ ತರನಾದ ಮಂದ ಬುದ್ಧಿ ಇರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಆರೋಗ್ಯ ಉತ್ತೇಜನದ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶಾಲಾ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಅಂಗಗಳು

- * ಸುರಕ್ಷಿತ ಶಾಲಾ ಪರಿಸರ.
- * ಅನುಕ್ರಮವಾದ ಆರೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ
- * ಅನುಕ್ರಮವಾದ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ
- * ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಸೇವೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ
- * ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ
- * ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚನೆ, ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವೆಗಳು
- * ಸಂಯೋಜಿತ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು

- * ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಆರೋಗ್ಯ ಉತ್ತೇಜನಾ ನೀತಿ
- ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ವಿಧಗಳು**
- * ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಉತ್ತೇಜನ - ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು ಮತ್ತು ತ್ವರಿತ ಚೇತರಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು
- * ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಆಯ್ದ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣಗಳ ತಡೆಗಟ್ಟುವಿಕೆ - ದುರ್ಬಲತೆಗಳನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವ ಜತೆಗೆ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಿಸುವುದು.
- * ರೋಗ ಲಕ್ಷಣಗಳ ತಡೆಗಟ್ಟುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಆರಂಭದಲ್ಲೇ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು - ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ಆರಂಭಿಕ ಸೂಚನೆ ಹೊಂದಿರುವವರಿಗೆ

ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ

ಮಾನಸಿಕ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಿವಾರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟಪಡಬಹುದು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದ ರೋಗ ತಡೆಗಟ್ಟುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಉತ್ತೇಜನ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಮತ್ತು ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಗುರಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ಆರೋಗ್ಯಕರ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಾಗುವ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಎರಡನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ತರದ ರೋಗ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಆಯ್ದ ಗುಂಪನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೂರನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಹೊಂದಿದ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಗೊಳಗಾಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿರುವವರಿಗೆ,

ದುರ್ಬಲತೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ, ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳು

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಪರಿಸರ ಕೇಂದ್ರಿತ ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳ ಕೇಂದ್ರಿತ ಆಗಿರಬೇಕು.

1. ಪರಿಸರ-ಕೇಂದ್ರಿತ ವಿಧಾನಗಳು

ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪರಿಸರ ಸುಧಾರಿಸುವ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಶಾಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಗುರಿ ಇರಬೇಕು. ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವ ಸಮಯ, ಅಟದ ಮೈದಾನದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ರಚನೆ, ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಕೊಠಡಿಗಳ ಅಲಂಕಾರದ ಭೌತಿಕ ರಚನೆ ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಈ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸಂವಹನ, ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಸಮನ್ವಯದ ಮತ್ತು ಸಹಯೋಗದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಸಹಕಾರ ನೀಡುವ ಜೊತೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ನಡುವೆ ಗೌರವ ಭಾವ ಹೆಚ್ಚಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

2. ಮಕ್ಕಳು-ಕೇಂದ್ರಿತ ವಿಧಾನಗಳು

ಮಕ್ಕಳು-ಕೇಂದ್ರಿತ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ತರಗತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಕೌಶಲ್ಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನ ಸುಧಾರಣೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿದೆ. ಯುವ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಸಬಲಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ, ಸಮುದಾಯವು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಪರಿಸರವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಹದಿಹರೆಯ ಸಮೂಹವು ಜ್ಞಾನ, ಮೌಲ್ಯ, ಜೀವನ ಕೌಶಲ್ಯ ಮತ್ತು ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು

ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ, ಅವರು ಹಲವು ರೀತಿಯಿಂದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜೀವನ ಕೌಶಲ್ಯ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಹದಿಹರೆಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ವಿವೇಚನೆಯ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಲು, ಸೃಜನಶೀಲತೆಯಿಂದ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಲು, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಸಂವಹನ ನಡೆಸಲು, ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಇತರರ ಜತೆ ಅನುಭೂತಿ ಹೊಂದಲು ಹಾಗೂ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದಕತೆಯ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೌಶಲ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಯು ಉತ್ತಮ ನಡವಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಮಾನಸಿಕ

ರೋಗ ರುಜಿನಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿ, ಯುವ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ನಾಯಕತ್ವ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಶಕ್ತವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯ ಶಾಲೆಗಳು ಮಗುವಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕತೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಸುರಕ್ಷಿತ ಜಾಲಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗುವ ಅಪಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಒಟ್ಟಾರೆ, ಶಾಲೆಗಳ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ರಂಗಸಜ್ಜಿಕೆಗಳಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬೇಕು. □

(27ನೇ ಪುಟದಿಂದ)

ಪರಿಶಿಷ್ಟರ ಶಿಕ್ಷಣ: ಸವಾಲು ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ

ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎಸ್‌ಸಿ ಮತ್ತು ಎಸ್‌ಟಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಬಡ ಮತ್ತು ಅನಾನುಕೂಲತೆಯಿರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ಯೋಜನೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾಗಿದೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ತಾರತಮ್ಯ ನಡವಳಿಕೆಯ ವರದಿಗಳು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ, ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾರತಮ್ಯ ಬೃಹತ್ ಆಗಿ ಅನಾಮಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಲ್ಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ ರಂಗದಲ್ಲೂ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಹೊರಗುಳಿಯದಂತೆ ತಡೆಯಲು, ಸರ್ಕಾರಗಳು, ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳು ಸಮಾನತಾ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ ಶಾಲಾ ಅನುಭವವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ನೀಡುವುದು

ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳು ಅನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷದ ತಾಣಗಳಾದರೆ, ಸಮಗ್ರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಗುರಿಯನ್ನು ಆಶಯದಷ್ಟು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಈ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ, ಅಸಮತೆ ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಲಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ತದನಂತರದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತಿಗಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಕಲಿಕೆಯ ಅನುಭವ ಸೇರಿದಂತೆ ಶಾಲೆ ಸಂತೋಷದ ತಾಣವಾದರೆ, ಈ ಸಮೂಹದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡು ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಜನಾಂಗ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಎಸ್‌ಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಎಸ್‌ಟಿಗಳು ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ವೃತ್ತಿಪರ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಲಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ದೇಶದ ಸಮಗ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೌಶಲ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಮಾನವ

ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಮೂಹವನ್ನೇ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ನೀಡಲಿದೆ. ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸವಾಲು ಎಂದರೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗಗಳ ಬಾಲಕಿಯರು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುವಂತೆ, ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು. ಈ ಬಾಲಕಿಯರು ತಮ್ಮದೇ ವರ್ಗದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಅಥವಾ ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಅನಾನುಕೂಲತೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮುದಾಯದ ಬಾಲಕಿಯರು ಜಾತಿ/ಪಂಗಡ, ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾನುಕೂಲತೆ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಹೊರಗುಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಬಾಲಕರು ಮತ್ತು ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಶಾಲೆ ತಾರತಮ್ಯ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ವಿಮೋಚನೆ ಅಥವಾ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸ್ಥಳವಾಗಬೇಕು. ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಇವೆರಡು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ನಾಗರಿಕರನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜ ನಿಜವಾಗಲೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸಮಾಜ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. □

ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

* ಅಶೋಕ್ ಜಂಜುನ್‌ವಾಲಾ

Context: Where is the Value-add in iPhone?

USD 500 cost iPhone has

- \$174 components, subsystem
- \$ 7 manufacturing
- \$ 321 sales & distribution, design and IPR, profits
- Sales and distribution: less than \$100
- \$221+ in design / IPR / branding and profits

Over time the profits and IPR will go down (commodity) as price goes down

What was the investment: USD 500+ M

Learning for India:

- focus more on IPR/Products
- fits into India's core strengths
- large talent base, huge domestic market

Product development requires much less capital as compared to assembly/manufacturing

Time, May 16, 2011

ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಗುರಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕತೆ ಬೆಳೆದಂತೆ ಕಳೆದ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಭಾರತೀಯರು ಅನುಭೋಗಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಆಮದನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಆಮದು ವೆಚ್ಚವು ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಆರ್ಥಿಕತೆಯು ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸಂಕಷ್ಟಗಳು

ನಾವು ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಗಮನ ಹರಿಸುವಾಗ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕಾರ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯಶಸ್ವಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಐ-ಫೋನಿನ ನಿರ್ದರ್ಶನದೊಂದಿಗೆ (ಪಕ್ಕದ ಚಿತ್ರ) ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ತಗುಲುವ ಐ-ಫೋನಿನ ಬೆಲೆ ಅಂದಾಜು 500 ಡಾಲರುಗಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ಐ-ಫೋನಿನ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಸಲ್ಲುವ ಮೊತ್ತ ಕೇವಲ 7 ಡಾಲರುಗಳು. ಅದರ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಉಪ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವವರ ಕಾಣಿಕೆ 174 ಡಾಲರುಗಳು. ಆದರೆ ಅದರ ಒಟ್ಟು ಮೌಲ್ಯವಾದ 500 ಡಾಲರುಗಳಲ್ಲಿ 321 ಡಾಲರುಗಳು ಅದರ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಐ-ಫೋನಿನ ತಯಾರಿಕಾ ವೆಚ್ಚದ 23 ಪಟ್ಟು ಮೌಲ್ಯವು ಅದರ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ

ನೀಡಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಯು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಉಪಕರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ನಿರ್ದರ್ಶನವನ್ನು ಇತರೆ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇಂದು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಪಾಲು ಅಪಾರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನ ಇಲ್ಲ. ಮೇಕ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಎರಡು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ತಯಾರಿಕಾ ವಲಯದಲ್ಲಿ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನುಭೋಗಿಸುವ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ನಾವು ನೀಡುವ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆಮದು ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಭಾರತವು ಕಳೆದ 30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವಿನ್ಯಾಸ ತಯಾರಿಕೆ ಕೆಲಸವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಬಹು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಸದರಿ ಕಾರ್ಯ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಂಪನಿಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕ ವಿನ್ಯಾಸ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೇ ಕೆಲವು ಭಾರತೀಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಇಂತಹ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಮುಖವಾದ ವಿನ್ಯಾಸ ತಯಾರಿಕಾ ಕೆಲಸವು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಭಾರತೀಯರ ಒಡೆತನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ

ಭಾರತವು “ಮೇಕ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ” ಮಹಾಯೋಜನೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ. ಭಾರತ ಆಮದಿನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಬಾರದು ಎಂಬುದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಅನುಭೋಗವು ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನತೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು “ಮೇಕ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ” ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ

* ಐಐಟಿ ಮದ್ರಾಸ್. E-mail : ashok@tenet.res.in

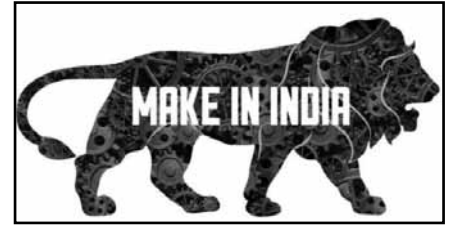
ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾಗಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಉತ್ಪನ್ನ ತಯಾರಿಕೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರೀಕರಣ ಮಾಡುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೃತಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಸ, ಹೊಡಿಕೆಗಳು ಅಲ್ಲದೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಈ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಯಾವುದೇ ಸರಕಿನ ಜೊತೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆನಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ನ್ಯೂನತೆಯೆಂದರೆ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ವಲಯಗಳಾದ ರಕ್ಷಣೆ, ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಮತ್ತು ಅಣುಶಕ್ತಿ ಮುಂತಾದ ವಿನ್ಯಾಸ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಪೂರ್ವ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಮರುಪರೀಕ್ಷೆಗೊಳಪಡಿಸಲು ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಆದರೆ ಆಮದು ಸರಕುಗಳ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಅತಿಯಾದ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಾಗಿ ಗ್ರಾಹಕರು ಕಡಿಮೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಅನುಭೋಗ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತವು ಉನ್ನತ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಭಾರತದ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಇಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ವ್ಯಾಪಾರೀ ಧುರೀಣರು ಇಂತಹ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಗಣೆ ಮಾಡಿ ಲಾಭದಾಯಕ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ನೀಡುವಂತಹ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ 80ರ ದಶಕದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನೂರು

ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 20 ಸಾವಿರ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಗನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮಗಳಾಗಲಿ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಾರತವು 80 ರ ದಶಕದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು 90 ರ ದಶಕದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. 21 ನೇ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮುಂದುವರೆಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರೀ ಕಾಲೇಜುಗಳೂ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡವು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ ಕೇವಲ ಆರು ಐಐಟಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿದ್ದವು. ಈಗ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 20 ಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಎನ್‌ಐಟಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮೂವತ್ತಾಗಿರುವುದು ದಾಖಲಾಗಿದೆ. ಐಐಐಟಿಗಳು, ಐಎಸ್‌ಇಆರ್‌ಗಳು, ಮತ್ತು ಎನ್‌ಐಎಸ್ ಇಆರ್‌ಗಳು ಇನ್ನೂ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 4000 ವನ್ನು ದಾಟಿದೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ದಾಖಲಾಗುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 15 ಲಕ್ಷ ತಲುಪಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದಂತಾಗಿದೆ. ಬಡತನ ರೇಖೆಯ ಕೆಳಗಿರುವ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಶೇ. 25 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಐಐಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವು ಬಹಳ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಎಮ್ ಎಚ್ ಆರ್ ಡಿ, ಯು (ಗುಣಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಮೂಲಕ) ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ, ಗೊತ್ತುಪಡಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು

ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿಗೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಗಣನೀಯ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವುದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿನ್ಯಾಸ ಸೇವೆಗಳ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ತಳಹದಿಯಾಗಿದೆ. ಪದವಿ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರದೇ ಇದ್ದರೂ (ಹೊಸ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೊರತೆ ಇರುವುದರಿಂದ) ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಸೇವಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಯುವಕರನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಿ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿವೆ. ವೇತನವು ಬೇರೆ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಯುವಕರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಬಹುದು. ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ನ್ಯಾಯಯುತವಾದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆದಂತೆ ಉದ್ಯಮಗಳ ಸೇವೆ ವಿಸ್ತೃತಗೊಂಡು ವಿನ್ಯಾಸ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಪದವೀಧರರು ದೊರಕುತ್ತಾರೆ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅಂತಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಭಾರತೀಯ ಒಡೆತನದ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ಯಮದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿನ್ಯಾಸ ತಯಾರಿಕೆ ಕೆಲಸವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೇವಾ ಕೆಲಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜನರ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಭಾರತದ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಬೆಳೆದಂತೆ ಇದರ ಹಣವಂತ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಾಹಕರಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಭಾರತದ ಆಮದು ವೆಚ್ಚವೂ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. “ಮೇಕ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ” ಯೋಜನೆಯ ಪರ್ಯಾಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟ

ಹಾಗೂ ಪದವೀಧರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕೌಶಲ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಸೇರಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಪದವೀಧರರು ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ತಯಾರಿಕೆ, ವಿನ್ಯಾಸಗಳ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಿಕೆ, ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಎಮ್ ಎಚ್ ಆರ್ ಡಿ ಯು ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಳತ್ವ ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನೆ

ಈ ಭಾಗದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಚರ್ಚಿಸಿದಂತೆ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದಿನ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಎ. ವಿನ್ಯಾಸ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು (ತಂತ್ರಾಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ) ಬಿ. ಉಪಾಂಗಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದು. ಸಿ. ಪ್ಯಾಕೇಜ್ ಮಾಡುವುದು. ಡಿ. ತಯಾರಿಕೆ. (ಚೋಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ) ಇ. ಮಾರಾಟ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಣ.

ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸಾಧನೆ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಉಪಕರಣಗಳ ಕೈಗಾರಿಕೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಬಿಡಿ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಉಪಕರಣಗಳ ಬೆಲೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರಿಮಾಣದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಬೆಲೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡಿವೆ. ಆಟೋ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಭಾರತವು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಬಿಡಿ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಚರ್ಚಿಸಿದಂತೆ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನೆಯು ಗಮನ ಹರಿಸುವ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಭಾರತವು

ಅಪಾರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಬೆಂಬಲ ಸಿಗಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರವು ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ವ್ಯಾಪಾರ, ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಉದ್ಯೋಗ ಮಂಡಳಿಗಳು ಉತ್ಪನ್ನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು

ಮೊದಲು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ತಯಾರಿಕಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ. ಐಐಟಿಗಳ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಭೋಧನಾ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ನಾಯಕತ್ವದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಭಾರತೀಯ ತಜ್ಞರ ಸಮಾವೇಶವು ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಂತ್ಯಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಅವುಗಳು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ತಯಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಕಡೆಗೂ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಉತ್ಪನ್ನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳು ಏನು ಕೊಡುಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗಲು ಭಾರತದ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಗಳು ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಮಿತಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಉತ್ಪನ್ನದ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಕರಡು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಂತರವನ್ನು ತುಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕೊಡುಗೆ ಒಂದು ಹಂತಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದರೆ ಮೌಲ್ಯವು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರವೂ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಕ್ರಮದಂತೆ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕಿನ ಒಡತನವನ್ನು ಹೊಂದುವವರೆಗೆ ಸಂಧಾನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು. ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ

ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿದ್ದು ಇದು ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳ ಜೊತೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಗಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇಂತಹ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತವೆ. ಕೊರಿಯ, ಚೈನಾ, ಕೆನಡಾ, ಜಪಾನ್, ಯೂರೋಪ್‌ನಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಟೆಲಿಕಾಮ್‌ನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತವೆ. ನವೆಂಬರ್ 2013 ರಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ದೂರಸಂಪರ್ಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯು ದೂರಸಂಪರ್ಕ ಇಲಾಖೆಯ ಬೆಂಬಲದೊಂದಿಗೆ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಭಾರತೀಯ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಕ್ರಮಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಟಿಎಸ್‌ಡಿಎಸ್‌ಐ ಗಮನ ಕೇವಲ ದೂರಸಂಪರ್ಕದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ದೂರಸಂಪರ್ಕದಿಂದಾಚೆ ವಿಸ್ತೃತಗೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಗ್ರಿಡ್ ವೇದಿಕೆಯು ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ವೇದಿಕೆಯು ಗುಣಮಟ್ಟ ಕಾಪಾಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಉದಾಹರಣೆಗಳೆಂದರೆ ಐಇಇಇ ಮತ್ತು ಎಲ್‌ವಿಡಿಸಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳು. ಇಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಹಲವು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಳವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರವು ಇಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಕಾನೂನನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. (ಹಣಕಾಸು ಮತ್ತು ಇತರೆ) ಮತ್ತು ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವುದರಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು. ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟದತ್ತ

ಅವುಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಭಾರತೀಯ ತಜ್ಞರ ತಂಡ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ತಜ್ಞರ ತಂಡಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಪರ್ಕವು ಇನ್ನೂ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಧಾರಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಭಾರತದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಐಸಿಟಿ (ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ) ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಮುಖ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಕಾರಣ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಸಂಶೋಧನೆಯೆಡೆಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಡಿಟಿಟಿ (ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಟೆಲಿಮ್ಯಾಟಿಕ್ಸ್), ಸಿಡಿಎಸಿ (ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ಡ್ ಕಂಪ್ಯೂಟಿಂಗ್), ಸಿಎಸ್‌ಐಆರ್ (ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ಆಂಡ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ರಿಸರ್ಚ್), ಡಿಆರ್‌ಡಿಓ, (ಡಿಫೆನ್ಸ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಆಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಶನ್) ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಣುಶಕ್ತಿ ಇಲಾಖೆಯೊಡನೆ ಮತ್ತು ಉಳಿದವು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಇಲಾಖೆಯೊಡನೆ ಸಂಯೋಜನೆಗೊಂಡಿವೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪುನರ್ಮನನದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ. ವಾಣಿಜ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನದ ಯಶಸ್ವೀ ಶಾಖೆಯಾಗಲು ತರಬೇತಿ ಮುಖ್ಯ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಉದ್ಯೋಗ ಮಂಡಳಿಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಇಎಲ್, ಇಸಿಐಎಲ್, ಬಿಎಚ್‌ಇಎಲ್ ಮತ್ತು ಐಟಿಐ ಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳು. ಇಂತಹ ಮಂಡಳಿಗಳು ಅನೇಕ ಸಣ್ಣ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಅವು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅನೇಕ ಆಂತರಿಕ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣಾ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ ಪಡೆದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿವೆ. (ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಮತಯಂತ್ರವು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು

ಉದಾಹರಣೆ) ಆದರೆ ಅವು ವಾಣಿಜ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಗಳಿಸಿದ ಪ್ರಮುಖ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಅತೀ ಕಡಿಮೆ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿವೆ. ವಾಣಿಜ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ವಲಯದ ಉತ್ಪನ್ನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಅನುಭವವು ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮದ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಹೊರಗಡೆ ಉತ್ಪನ್ನದ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಅಪ್‌ಗಳು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ ತಯಾರಿಸುವ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ವಿನ್ಯಾಸ ತಯಾರಿಕಾ ಕಂಪನಿಗಳು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯದ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳು, ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವವರು ಮತ್ತು ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಅಪ್‌ಗಳು ಒಗ್ಗೂಡಿದರೆ ಬಲವು ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಭಾರತವು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಕಂಪನಿಯ ಒಡೆತನ ಹೊಂದಲು ಇದು ಪ್ರಮುಖ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಒಂದು ಕಂಪನಿಯ ಘೋಷ ವಾಕ್ಯ ಹೀಗಿದೆ. "ನಾವು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯದ ಅರ್ಥ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂಬುದು. ಇದು ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಭಾರತವನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಗುರಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇಲಾಖೆ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಎನ್‌ಟಿಟಿಇಡಿಬಿ ಯ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಆಧರಿತ ನೂರು ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಸಂಗ್ರಹಾಗಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶೈತ್ಯಾಗಾರಗಳು ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಸ್ಪಾರ್ಟ್

ಅಪ್‌ಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಿವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಾರ್ಟ್‌ಅಪ್ಸ್ ಘಟಕಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬಹುದಾದಂತಹ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉನ್ನತ ಪದವಿ ಗಳಿಸಲು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕ ಸಂಭಾವನೆ ಸಿಗುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ತಡಕಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಭಾರತದ ಸ್ಪಾರ್ಟ್‌ಅಪ್ಸ್ ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ಸೇರುವ ತವಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸ್ಪಾರ್ಟ್‌ಅಪ್‌ನ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗಗಳು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸ್ಪಾರ್ಟ್‌ಅಪ್‌ಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಂಪನಿಗಳು ಆಪ್ತಯುಕ್ತರ ಫಲಿತಾಂಶ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಊಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಚರ್ಚಿಸಿದಂತೆ ಸಂಶೋಧನಾ ಪಾರ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ.

ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ

ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಗವು ಭಾರತವನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸ ರೂಪಿಸುವ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ, ಒಡೆತನ ಹೊಂದುವ ಉತ್ಪನ್ನ ತಯಾರಿಸುವ ಮತ್ತು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಂತೆ ಮುನ್ನಡೆಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿನ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು

ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹತ್ತಿರವೇ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳು ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಉದ್ಯಮದ ಅನುಭವಸ್ಥ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಮತ್ತು ಯುವ ಜನರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಮೂರು ಸದಸ್ಯರ ಗುಂಪಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅನೌಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿ ಇದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಸ ರೂಪ ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನುಭವಸ್ಥ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಹುದೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಈ ಎರಡೂ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಮೂರೂ ಬಟವಾಡೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಪಾರ್ಕುಗಳು ಯೂರೋಪ್, ಯು.ಎಸ್.ಎ. ಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಹಿವಾಟನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇವು ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಸಂಗ್ರಹಾಕಾರ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಸಂಶೋಧನಾ ಪಾರ್ಕು ಬದಲಾವಣೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮೊದಲ ಸಂಶೋಧನಾ ಪಾರ್ಕನ್ನು ಮದ್ರಾಸಿನ ಐಐಟಿ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ಇದು ಐಐಟಿ ಮದರಾಸ್ ಸಂಶೋಧನಾ ಪಾರ್ಕು ಎಂದು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದೆ. (ಐಐಟಿಎಮ್‌ಆರ್‌ಪಿ). ಮೊದಲ ಗೋಪುರವು 40000 ಚದುರ ಅಡಿಗಳ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಹೊಂದಿದ್ದು 50 ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಮೂವತ್ತು ಹೊಸ ಕಂಪನಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಭರ್ತಿಯಾಗಿವೆ. ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಬದಲಾವಣೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸವು ಪ್ರವರ್ಧಮಾನದಲ್ಲಿದೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ 80000 ಚದುರ ಅಡಿ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು 2015ರ ಕೊನೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ 150 ಕಂಪನಿಗಳು ಐಐಟಿಎಮ್ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಮತ್ತೆ 150 ಕಂಪನಿಗಳು ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಮದ್ರಾಸಿನ ಐಐಟಿ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಆಶ್ರಯ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಸಹಕರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೊಡುಗೆಯು (ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಮುಂದಾಳತ್ವವು) ಕಂಪನಿಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ.

ಐಐಟಿಎಮ್‌ಆರ್‌ಪಿಯ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಪಡೆದ ಕಂಪನಿಯು ಐಐಟಿಎಮ್‌ನ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಮೊತ್ತದ ಮಾಪನ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಬಾಡಿಗೆ ನೀಡುವ ಪ್ರತಿ ಚದುರ ಅಡಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಐಐಟಿಎಮ್ ನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಂದ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಐಐಟಿಎಮ್ ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊತ್ತದ ಮಾಪನ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿರತವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಾಲ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಇಂತಹ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಾಡಿಗೆ ಕಂಪನಿಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಳಿಗಾಗಿ ಐಐಟಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಕಂಪನಿಯು ಇಂತಹ ಸಹಯೋಗದ ಫಲವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ಇದರ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಮರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯಕತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಸ್ಪಾರ್ಟ್‌ಅಪ್‌ಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಸಂಗ್ರಹಾಗಾರಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ

ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಐಐಟಿಎಮ್ ಸಂಶೋಧನಾ ಪಾರ್ಕಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಇದರ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡ ಪಾರ್ಕಿನ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚವು ರೂ. 450 ಕೋಟಿ ಮೀರಿದೆ. ಎಮ್‌ಎಚ್‌ಆರ್‌ಡಿ ಇದರ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ರೂ. 100 ಕೋಟಿ ಸಾಲವಾಗಿ ನೀಡಿದೆ. ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ಐಐಟಿಎಮ್‌ಆರ್‌ಪಿ ತಾನೇ ಭರಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸಾಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ತನ್ನ ಕಕ್ಷಿದಾರರಿಂದ ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಪಡೆದಿದೆ. ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘವೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದೆ. ಆದರೆ ಹಣಕಾಸು ಸಹಾಯ ಬಹಳ ಸಣ್ಣ ಮೊತ್ತದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರವು ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಣಕಾಸು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸದೃಢಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದೆ.

ಐಐಟಿಎಮ್ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರವು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾರಂಭ ಮಾಡಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಹತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಾರ್ಕುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಮ್‌ಎಚ್‌ಆರ್‌ಡಿ ಈಗಾಗಲೇ ಬಾಂಬೆ ಐಐಟಿಗೆ ಮತ್ತು ದೆಹಲಿ ಐಐಟಿಗಳಿಗೆ ಸಂಶೋಧನಾ ಪಾರ್ಕುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ರೂ 100 ಕೋಟಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದರೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಇಂತಹ ಪಾರ್ಕುಗಳಿಂದಲೇ ಹೊರಬರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಈ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಪಾರ್ಕಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕಂಪನಿಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಸ್ಪಾರ್ಟ್‌ಅಪ್ ಕಂಪನಿಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಿಂದ ಬರಬೇಕು. ಐಐಟಿಎಮ್‌ಆರ್‌ಪಿ ಯ ಯಶಸ್ಸು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವಾಗ ಎಂದರೆ ಈ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಮಾರಾಟವಾದಾಗ ಪಾರ್ಕಿನ ಯಶಸ್ಸು ಖಾತ್ರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. □

ದೂರಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು

* ಎಂ. ಜಿ. ಕೃಷ್ಣನ್

ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕುಲಪತಿಯಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ನನಗೆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. 'ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ' - ಇವೆರಡು ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಆಧುನಿಕ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಾರಗಳು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಗತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜವಾದರೆ, ನಾವಿರುವ ಆಧುನಿಕ ಸಂದರ್ಭವು ಒಂದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗುವಷ್ಟು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿದೆ.

'ಸತ್ಯ, ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತ ಬರಲಾಗಿದೆ. ಇದು ನಿಜ, ಆದರೆ ವರ್ತಮಾನದ ವೈರುಧ್ಯವು ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ಬಗೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಾಜವೂ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಅಪಾರವಾಗಿ ವ್ಯಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಆಯಾ ಸಮಾಜದ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ತುದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಲ್ಲಿ ಸೋಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭವಲ್ಲದೆ ಸಮಾಜದ ಒಳಗೆ ಅತ್ಯಂತ ದಮನಕಾರಿಯಾದ ಒಂದು ವಿಭಜನೆಯೂ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಶಿಕ್ಷಿತರು ಮತ್ತು ಅಶಿಕ್ಷಿತರು ಅಥವಾ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಶಿಕ್ಷಿತರು. ಅಂದರೆ, ಜ್ಞಾನ ಬಂಡವಾಳಿಗರು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಬಡವರು. ಈ ಹೊಸ

ವರ್ಗ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸುವ ಜನವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮೌಲ್ಯವಿದೆ. ಸಮಾಜವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿ ರೂಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳ ಬಹುಪಾಲು ಅವರಿಗಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲು ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿದೆ. ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಿತರು ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಪಾಲಿಗೆ ಉಳಿಯುವುದು ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಅನರ್ಹತೆಗಳು ಮಾತ್ರ. ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನೇ ನಾನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗುವಷ್ಟು ಕಾಲವು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ದೂರಶಿಕ್ಷಣವು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಂದಿನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಾಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಟಲೈಟ್ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ದೊರೆತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಇಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಹಲವಾರು ಬಗೆಯ ಒತ್ತಡಗಳು, ಉದ್ಯೋಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನುಕೂಲತೆ ಮತ್ತು ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳು. ಇವುಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಹಾಗೂ ವಯಸ್ಸು-ಲಿಂಗ-ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ತರಗಳು-ಗ್ರಾಮೀಣ-ನಗರಗಳು ಇಂಥ ಹಲವು ಅಸಮತೋಲನಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರಕುವ ಮೂಲಭೂತ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಆಶಯಗಳ ನೆಲೆಯಿಂದ

ದೂರಶಿಕ್ಷಣವು ರೂಪಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮುಕ್ತವಾದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕುಲಪತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನನ್ನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ, 2013ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 82 ವರ್ಷದ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬರು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶೇಕಡ 100ರಷ್ಟು ವಿಕಲಾಂಗತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಶಿರಸಿಯ ಶ್ರೀ ರಮೇಶ್.ಸಿ. ಎಂಬ ಯುವಕನ ಕಲಿಕೆಯ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು ಸ್ಪಂದಿಸಿ ಪದವಿ ನೀಡಿದೆ. ವಿಕಲಾಂಗತೆ, ಕುರುಡುತನ, ಆಟಿಸಮ್ ಮತ್ತಿತರ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ವಿಕಲಾಂಗತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸುವುದು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕವಾಗಿ ವಿಕಲಚೇತನ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ತಡೆಗೋಡೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ದೂರಶಿಕ್ಷಣದ ಉದ್ದೇಶ. ಅಲ್ಲದೇ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ಹಾಗೂ ಹಿಂದಲೂ ಕಾರಾಗೃಹಗಳಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ, ದೂರಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡ ಕೈದಿಗಳು

* ಕುಲಪತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು.

ಶಿಕ್ಷಾವಧಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಬಂದಾಗ ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯೊಳಗೆ ಬೆರೆತು ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸಲು ದೂರಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ದೂರಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಷ್ಟು ಸಂವರ್ಧನೆಗೊಳಿಸುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಿವೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ 2020ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶೇಕಡಾವಾರು 20ರ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಲಾಗಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪರಿಸರದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೂರಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒದಗುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮನಗಂಡಿದ್ದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಡಿ.ಎಸ್.ಕೊಠಾರಿ ನೇತೃತ್ವದ ಆಯೋಗವು ದೂರಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದವರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೆಹಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು 1962ರ ಜುಲೈನಲ್ಲಿ ಅಂಚೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದೆ. 1964-1966ರಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯು ನೀಡಿದ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಅನ್ವಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಧನಸಹಾಯ ಆಯೋಗವು ಭಾರತೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಚೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಬಗೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪಂಜಾಬ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಪಾಟಿಯಾಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮಾರುತ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಚೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಹೀಗಾಗಿ, ಈ ದೂರಶಿಕ್ಷಣ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಇಂದು-ನೆನ್ನೆಯದಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹೇಳುವಾಗಲೂ ಸುಮಾರು 60 ವರ್ಷಗಳ ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಭಾರತದಂತಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಯಸಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದು ದೂರಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೀಗಾಗಿ, 1976ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸುಮಾರು 60ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಅಂಚೆ ತೆರಪಿನ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿದವು. ದೂರಶಿಕ್ಷಣದ ಧ್ಯೇಯೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಆಶಯದಿಂದ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ ಸರ್ಕಾರವು ಮೊದಲ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು 1982ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿತು. 1992ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿಯೂ ಸಹ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಸಹ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವುದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ 15 ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೂರಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ:

1. ಡಾ. ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಓಪನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಹೈದ್ರಾಬಾದ್, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ - 1982.
2. ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಓಪನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ (ಇಗ್ನೋ), ದೆಹಲಿ - 1985.
3. ನಳಂದ ಓಪನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಪಾಟ್ನಾ, ಬಿಹಾರ - 1987.
4. ವರ್ಧಮಾನ ಮಹಾವೀರ ಓಪನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಕೋಟಾ, ರಾಜಸ್ಥಾನ - 1987.
5. ಯಶವಂತರಾವ್ ಚವ್ವಾಣ್ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಓಪನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ನಾಸಿಕ್, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ - 1989.
6. ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ ರಾಜ್ ಭೋಜ್ ಓಪನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಭೂಪಾಲ್ - 1992.
7. ಡಾ. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಓಪನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಅಹಮದಾಬಾದ್, ಗುಜರಾತ್ - 1994.
8. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು, ಕರ್ನಾಟಕ - 1996
9. ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಷ್ ಓಪನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಕಲ್ಕತ್ತ, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ - 1997.
10. ಯು.ಪಿ.ರಾಜಶ್ರೀ ತಂಡನ್ ಓಪನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಅಲಹಾಬಾದ್, ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ - 1999.

11. ತಮಿಳುನಾಡು ಓಪನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಚೆನ್ನೈ, ತಮಿಳುನಾಡು - 2002.
12. ಪಂಡಿತ್ ಸುಂದರಲಾಲ್ ಶರ್ಮ ಓಪನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಬಿಲ್ಸಾಪೂರ್, ಛತ್ತೀಸ್‌ಘಡ - 2005.
13. ಉತ್ತರಾಂಚಲ ಓಪನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ನೈನಿತಾಲ್, ಉತ್ತರಾಂಚಲ - 2006.
14. ದಿ ಗ್ಲೋಬಲ್ ಓಪನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ್ - 2006.
15. ಕೃಷ್ಣಕಾಂತ್ ಹಂಡಿಕ್ವಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಓಪನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಅಸ್ಸಾಂ - 2009.

ಹೀಗೆ ದೂರಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಸಕ್ರಿಯಗೊಂಡಿದೆ. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ದಂತೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, 160ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಅಶಕ್ತರಿಗೆ, ದುರ್ಬಲರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ಸ್ತರದವರಿಗೆ ಲಿಂಗಬೇಧವಿಲ್ಲದೆ, ವರ್ಗಾತೀತವಾಗಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಡವು ಇಂದು ಹಿಂದಿನದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ಸುಧಾರಣಾಮಾರ್ಗದ ಹಿಂದಿರುವ ಪ್ರೇರಣೆಗಳು ಎರಡು ರೀತಿಯವು. ಒಂದು, ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಬಹುಪಾಲು ಜನರು ಅಶಿಕ್ಷಿತರೂ, ಅಲ್ಪ ಶಿಕ್ಷಿತರೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಆತಂಕ. ಮತ್ತೊಂದು, ಶಿಕ್ಷಿತರಾದ ಬಹುತೇಕರಿಗೆ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿರಾಶೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿತರು ಸತತವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜನರು ಸರಿಯಾಗಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದೊಂದೇ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಎಂಬ ಫಲಶ್ರುತಿಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಸ-ಹೊಸ ತಲೆಮಾರುಗಳು ಇಂಥ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಇಂದು ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಲ್ಪಿತಗೊಂಡಿದೆ. ದೂರಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲೂ ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಘಟಿಸಿವೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಧನಸಹಾಯ ಆಯೋಗವು ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ನೀಡುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತರುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಹತ್ವವಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳೆಂದರೆ:

- * ಆಯ್ಕೆ ಆಧಾರಿತ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಪದ್ಧತಿ
- * ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ನವೀಕರಣ
- * ಪ್ರವೇಶ ನೀತಿ
- * ಪರೀಕ್ಷಾ ಸುಧಾರಣೆ

ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯ ಯಶಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾದ ಪರಿಣಿತರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾರ್ಷಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಠ್ಯವಿಷಯಗಳ ಆಯ್ಕೆಯ ಇತಿಮಿತಿ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಕಲಿಕಾ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ ಎಂಬ ಅಂಶಗಳಿಂದಾಗಿ ಯು.ಜಿ.ಸಿ.ಯು ಇಂದು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಜಾಗತೀಕರಣವೆಂದರೆ ಬೋಧನೆ, ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬೆಸೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ದೂರಶಿಕ್ಷಣ, ಆನ್‌ಲೈನ್ ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ GATS (General Agreement on Trade in Service) ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ.

ಉಪಗ್ರಹ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆಂದೇ ಮುಡಿಪಾಗಿರುವ ಎಜುಸ್ಯಾಟ್ (EDUSAT) ಮೂಲಕ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮ ಸಾಧನಗಳಾದ ಟಿ.ವಿ., ಎಲ್.ಸಿ.ಡಿ. ಅಥವಾ ಇತರೆ ಪರದೆಗಳು, ಕ್ಯಾಮೆರಾ, ಮೈಕ್ರೋಫೋನ್ ನೇರಪ್ರಸಾರ ಉಪಕರಣಗಳ ಮೂಲಕ ದೂರಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಅತಿ ಸಣ್ಣದಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ದೂರಶಿಕ್ಷಣ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವ

ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೂರಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇ-ಕಲಿಕೆ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಿರುವ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂತರ್ಜಾಲವನ್ನು (ಇಂಟರ್ನೆಟ್) ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಇ-ಕಲಿಕೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ದೂರಶಿಕ್ಷಣವು ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ತಮ್ಮ ಕಲಿಕಾ ಎಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಇಂದು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದು. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಸಮುದಾಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. 'ಸ್ವಯಂ ಬೋಧನಾ ಕಲಿಕೆಯ ವಿಧಾನ' ವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ದೂರಶಿಕ್ಷಣವು ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಶಕ್ತವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದೆ. ದೂರಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವ ಇ-ಕಲಿಕೆಗೆ ಮೂರು ಆಯಾಮಗಳಿವೆ. ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ಸುಲಭ ಲಭ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಂವಹನ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು. ಕಲಿಕೆ ಪಡೆಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಾಗೂ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ನಡುವಿನ ನೂತನ ಕಲಿಕಾ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಮುಖ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆನ್‌ಲೈನ್ ಕಲಿಕೆ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇ-ಕಲಿಕೆಯು ಕೇವಲ ಅಂಚೆಯಂತೆ ಎಂದೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ದೂರಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

- (1) ಪಠ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ಶಿಕ್ಷಕರ ನಡುವೆ ಸಂವಹನ ಸಾಧ್ಯತೆ.
- (2) ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ನಿಯಮ, ನೀತಿ, ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ವಿಧಾನಗಳ ಅಳವಡಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಂತೀಯ, ಸ್ಥಳೀಯ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವ ಅನುಕೂಲತೆ.
- (3) ನಿಖರ, ಸೂಕ್ತ ಹಾಗೂ ಅಗತ್ಯ ಪಠ್ಯ, ಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯುವ ಅನುಕೂಲತೆ.
- (4) ಆಳವಾದ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ.

- (5) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಸಂವಹನ ಸಾಧ್ಯತೆ.
- (6) ಸಮುದಾಯ, ಸಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಿಕ್ಷಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಕಾಶ.

ಭಾರತ ಇನ್ನೂ ಗ್ರಾಮಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ. ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಇ-ಕಲಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಗರಗಳಲ್ಲೇ ಇರುವ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇ-ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರು ಬೋಧಿಸುವ ಪಾಠವು, ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ನೇರಪ್ರಸಾರದ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ದೂರಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎಂದರೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಈ ಮುಕ್ತ ಕಲಿಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಆಗಲೀ, ಎಲ್ಲಿಂದಲೇ ಆಗಲೀ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುವ ಅವಕಾಶ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪ್ರಮುಖ ಪರಿಕರಗಳೆಂದರೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ತರಗತಿ ಕೊಠಡಿ ಅಥವಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಇಲ್ಲವೆ ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ನೆರವು ಪಡೆದು ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುವ ಪದ್ಧತಿ, ದೃಶ್ಯ-ಶ್ರವಣ ಸಮಾಲೋಚನಾ ಸೌಲಭ್ಯ ಇದೆ. ವಾಸ್ತವವೆಂಬ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಸಂವಹನ ತರಗತಿಗಳು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಎದುರಾಗುತ್ತಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಧನೆಗಳು ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ನವ-ನವೀನ ಸಂವಹನ ಹಾಗೂ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನಗಳು, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಸಂಪರ್ಕ ವ್ಯೂಹ ಇವೆಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

(54ನೇ ಪುಟಕ್ಕೆ)

ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕಕ್ಕೊಂದು ಅಂಕುಶ

* ವಾಸುದೇವ ಶರ್ಮಾ ಎನ್. ವಿ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವರು ಮನೆಯರೊಡನೆ ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಲ್ಕೈದು ಶಾಲೆಗಳ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಕೆಲವನ್ನು ನೋಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ತಾವು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಉಳಿದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೇರೆಯವರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂಬುದು ನಿಜ, ಆದರೂ, ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ತಾನೆ? ಪ್ರಯಾಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ಕುಳಿತವರ ಪರಿಚಯ, ಅವರ ಕೆಲಸ, ಮನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ತಿಳಿಯುವುದು ಬಹಳ ಸಾಮಾನ್ಯ. ನನ್ನ ಪಕ್ಕದವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸಂಸಾರವಿನ್ನೂ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರೇನೋ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅವರು ಹೌದು ಎಂದರು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದಾಗ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ 'ಮೊದಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ಕೂಲ್ ನೋಡಬೇಕು. ಅದು ಸರಿ ಹೋದಮೇಲೆ ಮನೆ ನೋಡೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ'. ಇಂತಹದೊಂದು ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕೆಯವರೂ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನವರೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಾನು ಚಕಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಭಾರತದವರೂ

ಈ ಮಾತು ಆಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದಾಗ ತಲೆದೂಗುವಂತಾಯಿತು. ಅವರ ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯ ಮಾತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ಚಿಂತಿಸನ್ನಾಗಿಸಿತು, 'ಆದ್ರೆ, ಸ್ಕೂಲ್ ಫೀಸು ನೋಡಿದೆ, ಅವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಇರಿ ಅಂತ ಹೇಳಬೇಕೇನೋ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿದೆ'.

'ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ನೋಡು, ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ನೋಡು' ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಹಳೆಯ ಗಾದೆಯಾಯಿತು. 'ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಫೀಸು ಕೊಟ್ಟು ನೋಡು' ಎಂಬರ್ಥದ ಹೊಸ ಗಾದೆ ಈಗ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪಡಬೇಕಾದ ಕಷ್ಟ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಖರ್ಚಿನ ಹೆದರಿಕೆ, ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ. ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆ ಉಚಿತ. ನಿಜ. ಆದರೆ, ಪೋಷಕರು ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನುವ ಮರೀಚಿಕೆಯ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ, ಅದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು 'ಶುಲ್ಕ ಕಟ್ಟಿ' ಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಭಾವನೆ ಬೆಳೆದಿದೆ.

ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇ.70 ಮಕ್ಕಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಉಳಿದ ಶೇ.30 ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ನಗರಗಳಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಶೇ.50ಕ್ಕಿಂತಲೂ ತುಸು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಕ್ಕಳು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯಲು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಶುಲ್ಕ ಕಟ್ಟಲು ಕೆಲವರು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿವಿಧ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ (ಮೂಲತಃ ಸ್ವಯಂಸೇವೆ ಮಾಡಲೆಂದೇ ಸಂಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನಡೆಸುವ ಜನಗಳ ಗುಂಪು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳು, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಶಾಲೆ, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಾಲೆ, ಹೀಗೆ ನೂರಂಟು) ಶಾಲೆಗಳು ಹೊಸಹೊಸದಾಗಿ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಶಾಲೆಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಯಂತ್ರಣವೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ 'ವಿವಿಧ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಶುಲ್ಕ' ವಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಹಲವು ಬಾರಿ ಶುಲ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಶುಲ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಶಾಲೆಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹಲವು ದೂರುಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗೆ, ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣಾ ಆಯೋಗಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಗೂ ತಲುಪಿವೆ.

ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವುದೇ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣದ 'ಸೇವೆ' ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು, ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅತಿಯಾದ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, 'ಸುಲಿಗೆ' ಮಾಡಿ ಯಾರೋ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುವುದು ಎಂತಹ ಅಸಹ್ಯ. ಅದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಎಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಿದವರಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶಾಲಾ/ಶಿಕ್ಷಣ ಶುಲ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದೆ,

* ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಚೈಲ್ಡ್ ರೈಟ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಮಾಜಿ ಸದಸ್ಯರು, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣಾ ಆಯೋಗ.
E-mail : vadeshnav@gmail.com

‘ಸರ್ಕಾರದ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣದವರೆಗೆ ಮಾಡಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಹುತೇಕ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಿಂತನೀರಾಗಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ, ಶಾಲೆ ನಡೆಸುವುದು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ‘ಸೇವೆ’ ಹೀಗಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಪಡೆದರೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ‘ಲಾಭ’ದ ಅಂಶವಿರಬಾರದು, ಬದಲಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಶಾಲೆಯ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು’.

ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳು ಕೇವಲ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಯೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿ, ಕೈಚೀಲ, ಸಮವಸ್ತ್ರ, ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವ ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣದ ಪರಿಕರಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಮಾರುತ್ತವೆ. ಇವು ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕದ ಭಾಗವಲ್ಲ. ಇವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪಾವತಿಸಿ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಪೋಷಕರಿಗೆ ಈ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕದ ಭಾಗವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟರ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳು ತಾವೇ ವಾಹನ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡಬಹುದು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಬಹುದು. ತಮ್ಮಲ್ಲೇ

‘ಮಾಸಿಕ ಶುಲ್ಕ ಕಟ್ಟಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ’ ಎಂಬ ಕೆಲವು ದೋಷಕಾರಿ ಕರ್ತೃತ್ವ ರಾಜ್ಯ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣಾ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಓಕನಮ್ಮ, ಶುಲ್ಕ ಕೊಡದಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೊಸತೆ, ಬೈಗುಳ, ಮಕ್ಕಳೆದುರು ದೋಷಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹೀಗಕೆಯಿರುವುದು, ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದು, ತರಗತಿಯಿಂದ ಅಚ್ಚೆ ನಿಲ್ಲುವುದು, ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಫಲಶೀಲನೆಯಿರುವುದು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಫಲಶೀಲನೆ ಕೊಡುವುದು, ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮುರಿಸುವುದು ಉಳಿದಿರುವುದು, ಶಾಲೆ ಖಚ್ಚು ಹೋಗಿ ಎಂಬ ವಾರ್ತಾವಹಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು, ಆಟೋಟಗಾಗಿ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಇತ್ಯಾದಿ. ಈ ಒತ್ತಡ ತಂತ್ರಗಳು ಫಲ ಕೊಡದಿದ್ದಾಗ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಖರಬಾರದೆಯೆ ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಕ್ಕಳ ಉಚಿತ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಶೇ.25ರ ಅನುಕೂಲನೆಯ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ತರಗತಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಸಿ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದರು. ಆಯೋಗವು ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕರೆಮಾಕೊಂಡರು. ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಪರಿವಾಸ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅನುಕೂಲನೆಯನ್ನು ಓಕನಿಗಾಗಿ ತನ್ನಿಗ ಅಲಿವಾಯಿತೆಯೆ ಓಕನಿಗೊಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳು ತಮ್ಮ ತಾರತಮ್ಯ ದೋಷಕಾರಿಯನ್ನು ಮುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯೋಗ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿಕೊಂಡು ನ್ಯಾಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಕುರಿತು ಸರ್ಕಾರಗಳ ದೋಷಕಾರಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದು.

ಹಾಡು, ನೃತ್ಯ, ಕಲೆ, ಆಟೋಟಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶುಲ್ಕವಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಂತೂ ತಾವೇ ಶಾಲಾ ಸಮಯದ ನಂತರ ‘ಖಾಸಗಿ ಪಾಠ’ಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. (ಮಕ್ಕಳ ಉಚಿತ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು ಕಾಯಿದೆ 2009ರಂತೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರ). ಈ ಖಾಸಗಿ ಪಾಠಕ್ಕೆ ‘ಖಾಸಗಿ’ಯಾಗಿ (ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಶಾಲೆ ನಡೆಸುವವರಿಗೇ) ಶುಲ್ಕ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಪೋಷಕರಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗುವುದು, (ಗುಣಮಟ್ಟದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ) ಈ ಎಲ್ಲ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗಳು. ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಇವು ಬೇಡವೆಂದು ಪೋಷಕರು ಹೇಳಲಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ರೀತಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳು. ಹೀಗಾಗಿ, ಪೋಷಕರ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕ ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಯಾರಾದರೂ ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ದೂರು ಕೊಡಲು ಹೋದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕದ ‘ಬೋಧನಾ ಶುಲ್ಕ’ ಮತ್ತು ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಆಯ್ದ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಉಳಿದವು ಶಾಲಾಡಳಿತದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಸೀತಿ ಸಿಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರು ವಂಚನೆಗೀಡಾದ ಭಾವನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ.

1997ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ 5ನೇ ವೇತನ ಆಯೋಗದ ಸಲಹೆಗಳು ಹೊರಬಿತ್ತು. ಅದನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೆಹಲಿಯ ಅನುದಾನರಹಿತ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳು ತಮ್ಮ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಶೇ. 40ರಿಂದ 400ರವರೆಗೆ ಏಕಾಏಕಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದವು. ಸರ್ಕಾರವು ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ, ತರಕಾರಿಯ ಬೆಲೆ, ಆಟೋ ಪ್ರಯಾಣ ದರ ಏಕಾಏಕಿ ಏರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲ ಹಾಗೆ. ಇದರ ಬಿಸಿ ತಾಗಿದ್ದು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ. ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಲ್ಲದವರಿಗೆ, ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಬದುಕುವವರಿಗಂತೂ ಇದು ಬರೀ ಬಿಸಿಯಲ್ಲ, ಬರೆ! ಸರಿ, ಇದು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೂಲೆ ಹೊಕ್ಕರು. ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1998ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಿ ಈ ಶುಲ್ಕ ಹೆಚ್ಚಳ ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಹೇಳಿ ತಾನೇ ಮುಂದಾಗಿ ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸಲು ಬೇಕಾದ ವಿಧಿವಿಧಾನ ರೂಪಿಸಿ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಇಂತಹದು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾರಾಟದ ಸರಕನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆಂದೂ, ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳು ಹೀಗೆ ವರ್ತಿಸಲು ಬಿಟ್ಟ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೂ ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಇದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆದೆಯೆಂದೂ,

ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿತು. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪದ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೊರೆ ಹೋದವು. ಪುಣ್ಯವಶಾತ್ 2004ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳು ಸೋಲುಂಡವು. ಇದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನೂ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ 7 ಆಗಸ್ಟ್ 2009ರಂದು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿತು.

ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶುಲ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಇಂತಹ ಪರಿಪಾಠ ಬರಿಯ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಶಾಲೆಗಳೂ ತಮಗೆ ತೋರಿದಂತೆ ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸುವುದು ನಡೆದೇ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ 2008ರಲ್ಲಿ 6ನೇ ವೇತನ ಆಯೋಗ ನೀಡಿದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ದುಪ್ಪಟ್ಟಾಗಿಸಿದವು. ಈ ಕುರಿತು ದಿನಿ ಎತ್ತಿದ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪೋಷಕರ ಒಕ್ಕೂಟಗಳು ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಮೊರೆ ಹೋದವು. ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳು ಈ ಕುರಿತು ತಕ್ಷಣವೇ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಶಾಲೆಗಳು ನಿರಂಕುಶವಾಗಿ ಶುಲ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿವೆ. ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳು ಇಂತಹದುರ ವಿರುದ್ಧ ಆಯಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಾವೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡವು. ದೆಹಲಿಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲೂ ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳ ನಡುವೆ ಇಂತಹದೇ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ತಮಿಳುನಾಡು ಶಾಲೆಗಳ (ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕ ವಸೂಲಿ ನಿಯಂತ್ರಣ) ಕಾಯಿದೆ 2009ನ್ನು ತಮಿಳು ನಾಡು ಸರ್ಕಾರ ಹೊರಡಿಸಿತು. ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ

ಶ್ರೇ. 25 ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕ

ಮಕ್ಕಳ ಉಚಿತ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾಯಿದೆ 2009ರ ಸೆಕ್ಷನ್ 12(1)ನೀ ಯಿಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಶಾಲೆಗಳು ತಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಖರ್ಚುಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದನ್ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇ.25ರ ಉಚಿತ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದಿವೆ. ಕಾಯಿದೆ ಜಾರಿಗೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಶಾಲೆಗಳು ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ, ಪ್ರಮುಖ ಆರಂಭವಾದ ಸರ್ಕಾರ ಖರ್ಚು ನೀಡುವಂತೆ ಈ ಶ್ರೇ.25 ಮಕ್ಕಳ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಪಾವತಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲ. ಮರುಪಾವತಿ ಖಯಾನದ ಶಾಲೆಗಳು ವಾರ್ಷಿಕ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ನ ಅಡಿಟ್ ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡಲು ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿತು. ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳು ಈ ವಿವರ ನೀಡಲು ಸಿದ್ಧವೆಂದು ಹಾಕಿದರು. ವಿವರ ನೀಡಿದ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ 'ತಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡಿದ ಹಣ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಖರ್ಚು ನೀಡಿದ್ದು ಮೊತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು'. ಇನ್ನೆ ಕೆಲವು, ಖರ್ಚು ಶಾಲೆಗಳು ಶುಲ್ಕ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ವಿಧಾನ. ಶಾಲೆ ನಡೆಸುವವರು ಪ್ರಯತ್ನವೇನೂ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದೂ, ಖರ್ಚುಕೇರಲು, ಪ್ರಯತ್ನವೇನೂ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದೂ ಅನುಭವಿಸುವ ಹಣಕಾಸಿನ ನಿರ್ವಹಣೆ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸನ್ನು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸುವ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಆಯು ವ್ಯಯಗಳನ್ನು, ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಮೂಲಕ ಮೂಡಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸಬೇಕಾದುದು. ಸೀಗಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಮಗುವಿಗೂ ತಲಾವೆಚ್ಚ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಅಡಿಟ್ ವರದಿಗಳು ತೋರಿಸಿದ್ದರೂ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ! ಇಷ್ಟರ ಮೇಲೆ, ಅನೇಕ ಸರಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಅಥವಾ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಸರಣಿಯ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶುಲ್ಕ ಕಟ್ಟಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಸರಣಿಯ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದವು.

ಸರ್ಕಾರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಣ ನೀಡಿದ್ದು ಎಂದು ಕೆಲವು ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳು ತಕರಾರು ಎಚ್ಚರಿಸಿವು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇ.25ರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಈ ಮೊದಲು ದಾಖಲಾಗಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಕಷ್ಟಾಯವಾಗಿ ಪಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದರ ಒತ್ತಡ ನಿವಾರಿಸಲು ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು, ಶ್ರೇ.25ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದು ಕುಟುಂಬಗಳ ಮೇಲೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳು ತಾವು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಸಾಲರ್, ಪೊಸ ಅಥವಾ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಪೋಷಕರನ್ನು ಕಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳು ರಾತ್ರಿ ರಾತ್ರಿ, ತಾವು ವಿವಿಧ ರೂಪದ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡವು! ಇಷ್ಟರೊಪ್ಪೆ, ಸರ್ಕಾರವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೇ.25ರಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗುವ ಯಾವುದೇ ಮಗುವಿಗೂ ಎಂತಹದೇ ಶುಲ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದರೂ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ, ಕೈಪಿಡಿಯಲ್ಲಿ, ಶ್ರೇ.25ರಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗುವ ಮಕ್ಕಳು 'ಬೋಧನಾ ಶುಲ್ಕ'ವನ್ನು ಮಾತ್ರ, ಸರ್ಕಾರ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು, ಒಂದು ಹುಚ್ಚು ಬಿಡಿ ಬಾಕಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಬೇರೆಯಾವುದೇ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ವಿವಿಧವಿಧವಾಗಿ ವಿವಿಧವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ! ಇಂತಹದೊಂದು ಗೊಂದಲ 2015ರ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲೂ ಇದ್ದು, 2016ರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇ.25ರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ 'ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕ'ದ ಖರ್ಚು ಅಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಈ ಕುರಿತು ಪೋಷಕರು, ಪ್ರಯತ್ನವೇನೂ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದವು, ಚಿಂತಕರು, ಒಂದಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಆರ್.ಐ.ಇ. ಟಾಸ್ಕ್‌ಫೋರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಉಪನಿರ್ದೇಶಕರು ಹುಚ್ಚುಹಾಕಿ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳು ನಡೆಸುವ ಹುಚ್ಚುಹಾಕಿಯನ್ನು ಖಯಾನವೆಂದು ನ್ಯಾಯ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನೇಮಿಸುವ ಸಮಿತಿ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಯಾವ ತರಗತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಶುಲ್ಕ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಅಂತಹ ಶಾಲೆಗಳು ಮೀರಬಾರದೆಂದು ಈ ಕಾಯಿದೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದಾಳತ್ವವನ್ನು ನಿವೃತ್ತ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಗೆ ವಹಿಸಿತು. ಶಾಲೆ ಎಲ್ಲಿದೆ (ನಗರ, ಗ್ರಾಮೀಣ), ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು

ದಾಖಲಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಎಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೇನು, ಶಾಲೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬೇಕು, ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕೆಂದು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ವಿವಿಧ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಈ ಸಮಿತಿ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಶಾಲೆಗಳ (ಸಿ.ಬಿ.ಎಸ್.ಇ) ಶುಲ್ಕವನ್ನೂ

ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಮಿತಿಗಳು ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅವು ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು (ಅನುದಾನ ರಹಿತ) ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ 'ಮಾಸಿಕ/ವಾರ್ಷಿಕ ಶುಲ್ಕ'ವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಪೋಷಕರು ಮಕ್ಕಳ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಶಾಲೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ, ಸಮಿತಿಯ ತೀರ್ಮಾನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಆಗಿದೆ ಎಂದ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟನ್ನೂ ಮೀರಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಶಾಲೆ (ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲೆಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ) ಹೆಚ್ಚಿನ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಸಮಿತಿಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು. ಆ ಕುರಿತು ಲೆಕ್ಕ ಪರಿಶೋಧನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ಸಂಬಂಧಿತರು ದಾಖಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಹಾಜರಾಗಲು ಆದೇಶಿಸಿ, ಶಾಲೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತಾದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅಂತಹ ಶಾಲೆಗಳ ಮಂಜೂರಾತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡಲೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಈ ಸಮಿತಿಗೆ ಇದೆ. ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಮೀರಿದ್ದೇ ಆದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮೂರರಿಂದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಕಾರಾಗೃಹ ವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ದಂಡವನ್ನೂ ವಿಧಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇಂತಹದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಸ್ಥಾನ ಶಾಲಾ (ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕ ವಸೂಲಿ ನಿಯಂತ್ರಣ) ಕಾಯಿದೆ 2013 ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಕಾಯಿದೆ, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ

ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳು?

ಸರ್ಕಾರವು ನಾಣ್ಯದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಖಾಸಗಿ' ಶಾಲೆಗಳು ಎನ್ನುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಆದರೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಾಣ್ಯದ ಯಾವುದೇ ಖಾಸಗೀಕರಣವಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ನಾಣ್ಯದ ಹಕ್ಕು, ಅವಕಾಶ ಇರುವುದು ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ (ಸೊಸೈಟಿ ಮತ್ತು ಟ್ರಸ್ಟ್) ಮಾತ್ರ. ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದೇ ತಮ್ಮ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ನಾಣ್ಯದ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಖಾಸಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೇಣಿಗೆ, ಮಂಜೂರಾತಿಯೇ ವೇದನಾಪತ್ರಗಳಿಗೆ 'ತೆರಿಗೆ ವಿಧಾನ'ವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ [ತಾವು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಹಣಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ (12 ಎ) ಮತ್ತು ನೇಣಿಗೆ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಾನ'ವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿ (80 ಜಿ ಇತ್ಯಾದಿ)]. ಈ ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳು ಇತರ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಂತೆ, ತಮ್ಮ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ ಪರಿಶೀಲನಾ ವರದಿಯನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಖಚಿತಗೊಳಿಸಬೇಕು. ತಾವು ನೇಣಿಗೆ ನೀಡಿದ ಪ್ರತಿವಿಧವೂ ಕೊಡಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ತಮ್ಮ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು. ಖಾಸಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆದಾಯದ ಮೂಲಗಳು ಮತ್ತು ಖರ್ಚಿನ ಖಾತುಗಳು. ಸೀಗಾಗಿ ಶಾಲೆ ನಾಣ್ಯದ 'ಖಾಸಗಿ'ಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಕೆಲಸ.

ಶಾಲೆ ನಾಣ್ಯದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು-ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು-ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಲವಾರು ತರಗತಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಖಾಸಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು, ಖಾಸಗಿ ಕಡಿಮೆ ಖಾಸಗಿ, ಗುತ್ತಿಗೆ ಹಣ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆದಿ ತೆರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿಧಾನ'ವನ್ನು, ವಿಷಯ' ಖಚಿತಗೊಳಿಸಿ ವಿಧಾನ'ವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು, ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳಿಗೂ, ಸಾಧನ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು, ಆದಾಯ ಮಾರ್ಪಡೆಗಳನ್ನು ವಿಧಾನ'ವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು. ಇದಲ್ಲವೂ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಖರ್ಚು ಉಳಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹವುಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು 'ಸಂಸ್ಥೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನಾಣ್ಯ' ಮಹೋದ್ದೇಶ ಉದ್ದೇಶದ ಮೇಲೆಯೇ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ನೀಡುವ ಜೋಡಣೆ. ಹಲವಾರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮೂಲಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಂವಿಧಾನದ ಅವಕಾಶಗಳಂತೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಿರುವ ವಿಶೇಷ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನಾಣ್ಯದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಗೂ ಈ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ವಿಧಾನ'ವನ್ನು ನೀಡಿದ ಖಾಸಗಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಖಾಸಗಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಅದರ ಆದಾಯವನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಖಚಿತಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೂ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಾನ'ವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರೇತರ ನಾಣ್ಯದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು (ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳು) ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮಯವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಂಖ್ಯೆ ತೆರಿಗೆಯೊಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ! ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಖಾಸಗಿಯಲ್ಲಿ 'ಆಯಾ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯ ಮಾರ್ಪಡೆ(!)' ಅವರು. ಇದು ಎಂತಹವರನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಆರ್ಥಿಕ ಮೂಲವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಂತಹವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಆದಾಯವಿರುವ ಜನರಂತೆಯೇ ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಾಲೆಯ ಗಾತ್ರ, ನೋಡಲ್‌ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಶ್ರೀಮಂತರಂತೆಯೇ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನೆಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇವರ ಆದಾಯ ಮೂಲ ಏನು?

ಇದೊಂದು ಯುಕ್ತ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕ ಮತ್ತು ಅದರ ಖರ್ಚುಗಳ ಉತ್ತರವಲ್ಲದೆ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಸರ್ಕಾರದ ನೀಡುವಂತೆ, ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು(!) ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ವರ್ಷವಿವೇಶನ ನೀಡುವ 'ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ'ಯ ಪರಿಶೀಲನಾ ನಿಗದಿಯಿಲ್ಲ. ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಶಾಲೆ ನಾಣ್ಯದ ಸೇವೆಯೇ ಹೊರತು, ಲಾಭವಲ್ಲ ಎಂಬುದು. ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಅನೈಜ್ಞಾನಿಕ ನಿಯಮ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಪದಾಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬರು (ಉದಾ. ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ) ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನೀಡುವುದು ಎಂದರೆ ಆದಷ್ಟು ಪಾರನರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಅವರು ನ್ಯಾಯೋಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ನಾಣ್ಯದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ!

ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದೆ. ಇಂತಹದೇ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಉತ್ತರಖಂಡ್, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿವೆ. ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರ ಕೂಗು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕೇಳಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ, ದೆಹಲಿ ಸರ್ಕಾರವೂ ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಕರೆ ನೀಡಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕು ಅದರಲ್ಲೂ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕು ಖಾತರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಇಂದಿನ ದಿನಗಳ ಚರ್ಚೆಗೆ ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕ್ರಮ ಸಾಕಷ್ಟು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವೇ ಎನ್ನಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಇಂತಹದೊಂದು ಕಾಯಿದೆ ಇದ್ದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪೋಷಕರೂ ಪರಿತಪಿಸುವುದಂತೂ ಖಂಡಿತ. ಪ್ರಾಯಶಃ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯ ಅಲೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಬೇಕೆಂದರೆ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ಒಂದು ಕೇಂದ್ರ ಶಾಸನವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಾದೀತು. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಆದೋಲನವೇ ಆಗಬೇಕಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಖಾತರಿಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ವಿಧಿಸದೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಈ ಸಮಾಜದ್ದು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ (ಗ್ರಾಮೀಣ, ಗುಡ್ಡಗಾಡು, ನಗರ) ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೇ ಆದಲ್ಲಿ, ಯಾರೂ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರದ್ದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಖಾತರಿ ಪಡಿಸಬೇಕಿರುವುದು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪೋಷಕರು, ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ನಗರ ಪಾಲಿಕೆ, ಎಲ್ಲ ನಾಗರಿಕರು, ಶಾಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ

ಮತ್ತು ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕದ ಬಿಸಿ ತಾಗಿದ್ದು, 2013ರ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಉಚ್ಚನ್ಯಾಯಾಲಯ ನೀಡಿದ ಸೂಚನೆ. ಅನುದಾನ ರಹಿತ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಇಲಾಖೆ ಈ ಸಂಬಂಧಿತರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿತು. ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕ ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ, ಅತಿಯಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಾದವಿವಾದದ ನಡುವೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಂದಲೇ 'ಶಾಲೆ ನಡೆಸುವವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಲಾಭ ಬರಬಾರದೆ' ಎನ್ನುವ ಮಾತುಗಳೂ ಕೇಳಿಬಂದಿತ್ತು! ಇದು ಸರ್ಕಾರೇತರರು ನಡೆಸುವ 'ಶಿಕ್ಷಣ ಸೇವೆ'ಯ ಮೂಲ ತತ್ವವನ್ನೇ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೂ 2014ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ಒಂದು ಕರಡು ಸುತ್ತೋಲೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ (ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪೂರ್ವದಿಂದ ಹಿಡಿದು 10ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ) ಎಷ್ಟು ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದೆ. ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಇಂತಹದೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಸ್ತುತ್ಯಾರ್ಹವಾಗಿ ಕಂಡರೂ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಲೋಪ ಅವರು ಬಳಸಿರುವ ಸೂತ್ರ - ಶಾಲೆ ನಡೆಸಲು ಆಗುವ ವೆಚ್ಚ (ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಬಳ, ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಹಾಗೂ ಶೇ.30 ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಇತ್ಯಾದಿ)ವನ್ನು ಒಟ್ಟು ವಿದಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಭಾಗಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಮಗು ವಾರ್ಷಿಕ ಕೊಡುವ ಶುಲ್ಕ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ, ತಾಲೂಕು ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಈ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವುದು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ನೀಡುವ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾ (ಕನಿಷ್ಠ ಕೂಲಿ / ಮಜೂರಿ / ಸಂಬಳದ ನಿಯಮವನ್ನೇ ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ) ಹೋಗಿರುವುದು. ಸರ್ಕಾರೇತರ ಶಾಲೆಗಳು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದೆ. ಈ ಸುತ್ತೋಲೆ ಇನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಈ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ 2015ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 17ರಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಚಿವರು ರಾಜ್ಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸಿ, ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರೀಕರಣಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 'ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಾಭರಹಿತ ಕೆಲಸ. ಹೀಗಾಗಿ, ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೂ ಅತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು / ಅವರ ಪೋಷಕರನ್ನು ಸುಲಿಯಬಾರದು ಮತ್ತು ಆಯಾ ರಾಜ್ಯಗಳು ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಶುಲ್ಕ ನಿರ್ಧಾರ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಗಳ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲು ಸರ್ಕಾರವು ಮಕ್ಕಳ ಉಚಿತ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು ಕಾಯಿದೆ 2009ರ ಸೆಕ್ಷನ್ 13ನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, 'ಯಾವುದೇ ಶಾಲೆ ಎಂತಹದೇ ರೀತಿಯ 'ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್' ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಹಣ ಅಥವಾ ವಸ್ತುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬಾರದು'. ಹಾಗೆಯೇ 2010ರಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಕಾಯಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ತಿದ್ದುಪಡಿ 2015ರ ಕಾಯಿದೆಯಂತೆ, ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರೇತರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳೂ ಕೂಡ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಮಗಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ವಿಧಿಸಿ, ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರೀಕರಣಗೊಳಿಸಬಾರದು ಎಂದಿದೆ. ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಟಿ.ಎಂ.ಎ.ಪೈ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಇಸ್ಲಾಮಿಕ್ ಅಕ್ಯಾಡೆಮಿ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ನಡುವಿನ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೀಡಿರುವ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳೂ 'ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಶುಲ್ಕ ನಿರ್ಧರಣಾ ಸಮಿತಿ'ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲೇಬೇಕು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಾಲಾ ಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸುವುದು ನಿರಂಕುಶವಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಜನಜಾಗೃತಿ ನಡೆಸಲೇಬೇಕು. □

**ಅನ್ನದಾನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು.
ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ,
ವಿದ್ಯಾದಾನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು.
ಏಕೆಂದರೆ,
ಅನ್ನ ಕ್ಷಣಿಕ ತೃಪ್ತಿ ನೀಡಿದರೆ,
ವಿದ್ಯೆ ಜೀವಮಾನವಿಡಿ ತೃಪ್ತಿ ನೀಡುತ್ತದೆ.**

ಪರಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಮನೋವಿಶ್ಲಾಸ

* ಡಾ. ಸಿ.ಆರ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ಪರಿಕ್ಷೆ, ಎಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣ, ತರಬೇತಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಂಗ. ಶಿಕ್ಷಣ-ಕೋರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿರುವ ವಿಷಯ-ಮಾಹಿತಿ-ತಿಳಿವಳಿಕೆ-ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಲಿತಿದ್ದಾನೆ. ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಜ್ಞಾನ-ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬಲ್ಲ. ಅವನ ಅಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ರೂಢಿಗತ ತಪ್ಪು ಆಚರಣೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಹೋಗಿದೆಯೇ? ಅವನು ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅರ್ಹನೇ? ಪದವೀಧರನಾಗಲು ಸಮರ್ಥನೇ? ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವ, ಮಾಪನ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ವಿಧಾನವೇ ಪರಿಕ್ಷೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು, ಜ್ಞಾನಕೌಶಲಗಳನ್ನೂ ಅಂಕಗಳ ಮೂಲಕ, ಗ್ರೇಡ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಪನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಸಾಗಲು ಶೇಕಡಾ 35ರಿಂದ 40 ಅಂಕಗಳು, ಶೇಕಡಾ 50 ರಿಂದ 60 ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆ, ಶೇಕಡಾ 60ರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಶೇಕಡಾ 75ರ ಮೇಲೆ ಉನ್ನತ ಪ್ರಥಮದರ್ಜೆ, ಶೇಕಡಾ 90ರ ನಂತರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಶ್ರೇಣಿ-ರ‍್ಯಾಂಕ್ ಅಥವಾ ಎ+ ಅಥವಾ ಎ, ಬಿ+ ಅಥವಾ ಬಿ, ಸಿ ಅಥವಾ ಸಿ. ಈ ರೀತಿ ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ

ಫಸ್ಟ್, ತಾಲ್ಲೂಕು, ಜಿಲ್ಲೆ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಫಸ್ಟ್, ಸೆಕೆಂಡ್ ಎಂದು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆರಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಗೌರವ, ಮನ್ನಣೆ, ಚಿನ್ನದ ಪದಕ, ನಗದು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇದೆ. ಸಹಜವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಕನಸು/ಗುರಿ ರ‍್ಯಾಂಕ್. ಚಿನ್ನದಪದಕ, ಅದಾಗದಿದ್ದರೆ, ಹೈಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾಗುವುದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ನೀನು ಸಾಧಿಸಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಪೋಷಕರು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಎಲ್ಲ ಶ್ರೇಯೋಕಾಂಕ್ಷಿಗಳು, ಬಂಧುಮಿತ್ರರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಗುರಿಮುಟ್ಟಿದರೆ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು, ಆಮಿಷಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಗುರಿ ತಲುಪದಿದ್ದರೆ, ಶಿಕ್ಷೆ, ಅವಮಾನವೂ ಕಾದಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೇರವಾಗಿ, ಕೆಲವರು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೂ ತರುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಕಲಿಸುವ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶ ಪರಿಕ್ಷಾಮುಖಿ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಅದಾಗದಿದ್ದರೆ ಬಹುತೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ಎಲ್ಲ ಶಾಲಾ-ಕಾಲೇಜಿನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಕರ ಆಶಯ ಮತ್ತು ಗುರಿ. ಫೈನಲ್ ಪರಿಕ್ಷೆಗೆ ತಯಾರಿಯಾಗಿ, ತಿಂಗಳ ಟೆಸ್ಟುಗಳು, ದಿಫೀರ್ ಟೆಸ್ಟುಗಳು, ಮಧ್ಯಂತರ ಪರಿಕ್ಷೆಗಳು, ಪ್ರಿಫೈನಲ್ ಪರಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಉತ್ತರ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಟ್ಯೂಶನ್ ಮತ್ತು ಕೋಚಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ,

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಬರೆಸಿ, ಮೌಲ್ಯಮಾಪಕ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹತ್ತು ಅಂಕಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಉತ್ತರ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಮನನ ಮಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಕ್ಷೆ ಎಂದರೆ ಹತ್ತು ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತೆಗೆಯುವುದು, ತೆಗೆಯದಿದ್ದರೆ ಅವಮಾನ, ಭವಿಷ್ಯ ಕಾರ್ಗತ್ತಲು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಲು, ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಪರಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಕಾಣಲೇಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಪರಿಕ್ಷಾಭಯದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಾರೆ.

ಪರಿಕ್ಷಾ ಭಯಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರಣಗಳು

* ಪರಿಕ್ಷೆ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದೆ ಓದಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಇಲ್ಲ. * ಓದಿದ್ದು, ಕಲಿತದ್ದು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. * ಓದಿದರೆ, ಕಣ್ಣರಿ ಬರುತ್ತಿದೆ, ತಲೆನೋವು, ತಲೆ ಭಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ, ದಣಿವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಓದಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. * ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕಲಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತದೆ. * ತಡವಾಗಿ ಪರಿಕ್ಷಾ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನೂ ಪರಿಕ್ಷೆಗೆ ಓದುವುದನ್ನು ಶುರುಮಾಡಿದೆ, ಓದುವುದು ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟಿದೆ. ಸಮಯ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಪರಿಕ್ಷೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಓದಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. * ಬೇರೆಯವರೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿದ್ದಾರೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದು ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ನಾನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. * ಈ ಸಲ ಪರಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಹುದು. * ಈ ಸಲ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ

* ಖ್ಯಾತ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿ.

ತುಂಬಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. * ಮೌಲ್ಯಮಾಪಕರು ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಾ ಬಿರಿ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. * ಹಿಂದಿನ ಟೆಸ್ಟ್ / ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಬಂದಿತ್ತು. * ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಅವಮಾನ. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ದಡ್ಡ, ನಿಷ್ಪಯೋಜಕ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. * ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗದಿದ್ದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತೆಗೆಯದಿದ್ದರೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು, ಮನೆಯವರು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ನನ್ನನ್ನು ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. * ನನ್ನ ಅಣ್ಣ / ಅಕ್ಕ ರ್ಯಾಂಕ್ ಹೋಲ್ಡರ್ ಚೆನ್ನದ ಪದಕ ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. * ನಾನು ಕೆಲವು ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳನ್ನು ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದರೆ ಕಷ್ಟ, ಫೇಲಾಗುತ್ತೇನೆ. * ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿ ಇಲ್ಲ, ಬೇಗ ಸುಸ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಮಲಗಿರಬೇಕು, ರೆಸ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೂತು ಓದಲು ಶಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. * ನನ್ನ ಹ್ಯಾಂಡ್ ರೈಟಿಂಗ್ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ, ವ್ಯಾಕರಣ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಬರೆಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ನೀನು ಈ ರೀತಿ ಬರೆದರೆ ನಿನಗೆ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಟೀಚರ್ಸ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. * ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕಾಪಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕಾಪಿ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಆಸೆ ಆದರೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಯ, ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಚೀಟಿ ಇರುತ್ತದೆ ತೆಗೆಯಲು ಹೆದರಿಕೆ. ಯಾರಾದರೂ ಚೀಟಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಇನ್ವಿಜಿಲೆಟ್ ಬಂದು ಚೆಕ್ ಮಾಡಿದರೆ ನನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಚೀಟಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟರೆ, ಡಿಬಾರ್ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅವಮಾನ. * ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು, ತಲೆನೋವು, ವಾಕರಿಕೆ ವಾಂತಿ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಶುರುವಾಗಬಹುದು ಎಂದೆನಿಸಿ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರೀಕ್ಷಾ ದಿನವೂ ಆಗಬಹುದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. * ನಾನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂರುವುದಿಲ್ಲ, ಮುಂದಿನ ಸಲ ಕೂರುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಕಲಿಕೆ, ನೆನಪು : ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ

ನಿತ್ಯನಾವು ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ, ನೋಡುತ್ತೇವೆ,

ಓದುತ್ತೇವೆ. ವಿವಿಧ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಕರಗತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಮಯ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು. ಕಲಿಕೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬುದ್ಧಿವಂತರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಕಲಿಯದಿದ್ದರೆ ದಡ್ಡರಾಗುತ್ತೇವೆ, ಕೆಲವರು ವೇಗವಾಗಿ ಕಲಿತರೆ, ಕೆಲವರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯ-ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು, ನೋಡಿದ್ದನ್ನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಈ ಕ್ಷಣ ಕೇಳಿ, ನೋಡಿ ಮರುಕ್ಷಣ ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೆಸರುಗಳು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುತೇಕ ಜನರಿಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಬೇಗ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ವಿಷಯ-ಘಟನೆಗಳು ಸದಾ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಮರೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡರೂ ಮರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಕೆಲವರು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲಾರರು. ಸಾಕಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗಣಿತ ಕಲಿಕೆ ಬಹು ಕಷ್ಟ. ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೆನಪಿನಶಕ್ತಿ ಕೈಕೊಡುತ್ತದೆ. ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಗಳು ಅವರಿಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ವೇದಿಕೆ ಹತ್ತಿದಾಗ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದದ್ದು, ಹಾಡಬೇಕೆಂದದ್ದು ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಸಂದರ್ಶನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸಂದರ್ಶಕರು ಕೇಳುವ ಸರಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಉತ್ತರ ಹೊಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಹೀಗೆ?

ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ನೆನಪು ಒಂದು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

- 1) ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಶನ್ - ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಮಿದುಳು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.
- 2) ರಿಕಾರ್ಡಿಂಗ್ - ನರಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ಮುದ್ರಣವಾಗಬೇಕು.
- 3) ರೀಕಾಲ್ - ಬೇಕೆಂದಾಗ ಮಾಹಿತಿ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಬರಬೇಕು.

ಮಾಹಿತಿ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಶನ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ, ಮಾಹಿತಿ ನಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು

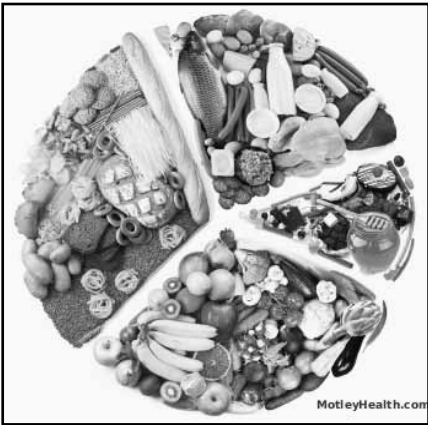
ಕಲಿಯುವ ಆಸಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಅಗತ್ಯ ನಮಗಿರಬೇಕು. ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಅಥವಾ ನಮಗೆ ಕಲಿಯುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ, ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣುಗಳು ನೋಡಿದರೂ (ಓದಿದರೂ) ಕಿವಿಗಳು ಕೇಳಿದರೂ, ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಶನ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕಾಗ್ರತೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಮನಸ್ಸು ಚಂಚಲವಾಗಿದ್ದರೆ; ಸಿಟ್ಟು, ಭಯ, ದುಃಖಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಇತರ ಆಕರ್ಷಣೆ ವಿಕರ್ಷಣೆಗಳಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿ ಇಲ್ಲದ ನಾವು ಗ್ರಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ, ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ, ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಮಿದುಳು ವಿಷಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ. ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿ ಮುದ್ರಣವಾಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ 'ಅಸಿಟೈಲ್ ಕೋಲೆನ್' ಎಂಬ ನರವಾಹಕ ವಸ್ತು ಅವಶ್ಯಕ. ಇದು ನರಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ, ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರುತ್ತದೆ. 40 ರಿಂದ 60 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುದ್ರಣಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ ಅಸಿಟೈಲ್ ಕೋಲೆನ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಳಿದ ನೋಡಿದ ವಿಚಾರ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾದರೆ, ನಾವು ಅದನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅದನ್ನು ಇತರರೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸಿದರೆ, ಮನನ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥವಾಗದ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ವಿಷಯ, ಮನನ ಮಾಡದ ಮತ್ತು ಬರೆಯದ ವಿಷಯ ಮುದ್ರಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಉರು ಹಚ್ಚಿದ, ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿದ ವಿಚಾರ ಬೇಗ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮನನ ಮಾಡಿದ ವಿಚಾರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಗ್ರಹಿಸಿದ ವಿಷಯ ಮಿದುಳಿನ ಅಮಿಗ್ಡಲಾ, ಹಿಪೊಕ್ಯಾಂಪಸ್

ಎಂಬ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸರಾಸರಿ 24 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಇದ್ದು ಅಳಿಸಿಹೋಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಮಿದುಳಿನ ಮೇಲ್ಮೈಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಿ, ಶಾಶ್ವತ ನೆನಪಿನ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಸೇರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ 24 ಗಂಟೆಗಳೊಳಗಿನ ನೆನಪನ್ನು 'ವರ್ಕಿಂಗ್ ಮೆಮೊರಿ ಅಥವಾ ಶಾರ್ಟ್ ಟರ್ಮ್ ಮೆಮೊರಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರದ ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಕಾಲ ಇರುವ ನೆನಪನ್ನು 'ಲಾಂಗ್ ಟರ್ಮ್ ಮೆಮೊರಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಹೀಗೆ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು, ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ, ಅಗತ್ಯಬಿದ್ದಾಗ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗಾಗ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸ್ಮರಣೆ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಸ್ಮರಣೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಗಡಿಬಿಡಿ ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಸ್ಮರಣೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅನುಭವ.

ಕಲಿಕಾಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ನೆನಪಿನಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಅಂಶಗಳು :

1) ಅನುವಂಶೀಯತೆ. 2) ಮಿದುಳಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಹಾನಿ. ಮಿದುಳಿನ ಎಡಭಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾದರೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಗಣಿತ, ಹಲವು ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಸುಲಭ. ಆತನ ಆಲೋಚನಾ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಿದುಳಿನ ಬಲಭಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡರೆ, ಲಲಿತ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಭಾವನೆಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ, ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವುದರಲ್ಲಿ

ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಪುಣನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮಿದುಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಹಾನಿಯಾದಾಗ, ಮಗುವಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಲಿಕಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಅತಿ ಚಂಚಲತೆ, ಅತಿ ತೀಟೆ, ಗುಣ ದೋಷದ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. 3) ಪ್ರೇರಣೆ : ಯಾವುದೇ ವಿಷಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಇಚ್ಛೆ ವ್ಯಕ್ತಿದ್ದರೆ, ಕಲಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಲಾಭವಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸಿದರೆ ಕಲಿಯುವುದು ಸುಲಭ. ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೇ ಯಾರದೋ ಬಲವಂತಕ್ಕೆ ಕಲಿಯಬೇಕಾದಾಗ ಕಲಿಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. 4) ಭಾವೋದ್ದೇಗಗಳು: ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಯ ದುಃಖ ಕೋಪ ಅಸೂಯೆಗಳಂತಹ ಭಾವೋದ್ದೇಗಗಳಿದ್ದಾಗ ಕಲಿಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ತುಂಬಾ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿದ್ದರೆ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ನೆನಪು ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. 5) ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಬೋಧನೆ : ಯಾವುದೇ ಕ್ಷಿಪ್ಪಕರವಾದ ವಿಷಯ ಅಥವಾ ಅನಾಕರ್ಷಣೀಯ ವಿಚಾರವನ್ನು, ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಹಾಗೆ ನುರಿತ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಾಡಬಲ್ಲರು. 6) ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಅನಾರೋಗ್ಯ: ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಕಲಿಕೆಗೆ ಪ್ರೇರಕವಾದರೆ, ಯಾವುದೇ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಕಲಿಯುವಿಕೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಮರೆವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಉತ್ತಮ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ನೆನಪಿಗೆ ಅಷ್ಟ ಸೂತ್ರಗಳು

1ನೇ ಸೂತ್ರ : ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಜಾಗವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅಸಮಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ವಿಕರ್ಷಣೆ ಇರಬಾರದು. 2ನೇ ಸೂತ್ರ : ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ 30ರಿಂದ 45 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಓದಿ. ಓದಿದ್ದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. 3ನೇ ಸೂತ್ರ : ಸಾರಾಂಶ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಿಂದ ಬರೆಯಿರಿ. 4ನೇ ಸೂತ್ರ : ಎರಡು ನಿಮಿಷ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ, ಎದ್ದು ಓಡಾಡಿ ಅಥವಾ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಿ. 5ನೇ ಸೂತ್ರ : ಮತ್ತೆ ಓದಿ, ಆದರೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ. ಒಂದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮನೇ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಓದಬೇಡಿ. 6ನೇ ಸೂತ್ರ : ಸ್ಮರಣೆ : ಓದಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸ್ಮರಿಸಿ, ನಿನ್ನೆ ಓದಿದ್ದು, ಹೋದವಾರ ಓದಿದ್ದು, ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಓದಿದ್ದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಮರೆತು ಹೋದದ್ದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಓದಿ. 7ನೇ ಸೂತ್ರ : ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಕಾಲ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಬರೆಯುವ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿ. ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಕೇಳಿ. 8ನೇ ಸೂತ್ರ : ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸಿ. ಉಪವಾಸವೂ ಬೇಡ. ಪುಲ್ಮೀಯೇಟ್ ಬೇಡ. ನಿತ್ಯ ನಿಗದಿತ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆರೇಳು ಗಂಟೆ ನಿದ್ರಿಸಿ. ದಿನದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮನರಂಜನಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ. (ಸಂಗೀತ, ಕ್ರೀಡೆ, ರೇಡಿಯೋ, ಟೀವಿ ಇತ್ಯಾದಿ.)

ಪರೀಕ್ಷಾ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ

* ಕೋರ್ಸಿನ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನದಿಂದಲೇ, ಮುಂದೆ ಬರುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದ ಕೊನೇ ಸಿದ್ಧತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಸಮಯ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ ಟೆನ್ಯನ್ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. * ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಇರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಓದಿ, ಇಸವಿ/ಹೆಸರು/ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಲು ಹೋಗಬೇಡಿ. * ಓದಿದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ತಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಅನಂತರ ಅಂದರೆ, ಇಂದು ಓದಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ (ನಿನ್ನೆ ವಾರ, ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ) ಓದಿದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾವುದು ಮರೆಯುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಓದಿ. * ಓದಿದ ವಿಷಯದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಬುಲೆಟ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮದೇ ಆದ ನೋಟ್ಸ್ ಮಾಡಿ. * ಓದಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪಾಠಮಾಡಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಲಿಸುವಾಗ ನಿಮಗೆ ವಿಷಯ ನಿಖರವಾಗಿ ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. * ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ(ಹಳೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಸಿದ.

ಕೃಷ್ಣನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಿಂದ, ನಿಮ್ಮ / ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರ ಊಹೆಯಿಂದ) ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಐದೈದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ವೇಳಾಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ. ಐದು ಅಂಕಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಉತ್ತರ, ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಅಂಕಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಎಂಥಾ ಉತ್ತರ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಸಹಪಾಠಿಗಳಿಂದ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ತಿಳಿಯಿರಿ. * ನಿಮ್ಮ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ರೈಟಿಂಗ್ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಲು, ವೇಗವಾಗಿ ಬರೆದರೂ ಅದನ್ನು ಓದಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಬರೆದು ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿ, ವ್ಯಾಕರಣದೋಷಗಳಿರಬಾರದು ಚಿಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಗಳಿರಲಿ ಸರಳ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಬಳಸಿ. * ಎಲ್ಲ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನೂ ಓದಿ, ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಡಬೇಡಿ. * ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿದರೂ ಉಳಿದ, ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಗಮನ ಕೊಡಿ. ಓದದೇ / ಮನನ ಮಾಡದೇ, ಯಾವ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನೂ ಬಿಡಬೇಡಿ. * ಪರೀಕ್ಷೆ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಹೆಚ್ಚು ಸಲ ರಿವೈಸ್ ಮಾಡಿ. * ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾರ್ಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ. ಕಡಿಮೆ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಬಂದರೆ ಏಕಾಯಿತು ಏನಾಯಿತೆಂದು ಗಮನಿಸಿ ಆದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಿ. * ದಿನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಓದಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿ. ಬೇರೆಯವರ ಜೊತೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. * ಟ್ಯೂಶನ್ / ಕೋಚಿಂಗ್ ಬೇಕೇ ನೀವೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿ. * ಓದುವಾಗ ಮಧ್ಯಮಧ್ಯ ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ. ಸಂಗೀತ / ವಾಕಿಂಗ್ / ಮನೆಗೆಲಸ / ದೇವರ ಧ್ಯಾನ / ಯೋಗ - ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ / ಒಳಾಂಗಣ ಕ್ರೀಡೆಗಳು ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಗಲು ಸಹಾಯಕಾರಿ.

ನಿಮ್ಮ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ

* ಸುಲಭವಾಗಿ ಜೀರ್ಣವಾಗುವ ಪುಷ್ಟಿದಾಯಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೇವಿಸಿ, ಉಪವಾಸವೂ ಬೇಡ ಅತಿಯಾಗಿ ತಿನ್ನುವುದು ಬೇಡ. ಹೊರಗೆ ತಿನ್ನಬೇಡಿ. * ನಿತ್ಯ ವ್ಯಾಯಾಮ-ವಾಕಿಂಗ್-ಜಾಗಿಂಗ್ ಉತ್ತಮ. * ದೈಹಿಕ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ. * ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಶಾಂತ ವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. * ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯ

ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಬೇಡಿ. ಮನೆಯವರಿಂದ ನೆರವಿನಿಂದ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಬದುಕಲು ಕಲಿಯಿರಿ.

* ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಿರಿ - ಸಮಾಧಾನ ಚಿತ್ತರಾಗಿರಿ. * ಅತೀ ಆಸೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಲಗಾಮು ಹಾಕಿ. ಸರಳವಾಗಿ ಬದುಕಿ, ವೈಭೋಗ-ಸುಖದಾಯಕ ವಾಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಹರಿಸಬೇಡಿ. * ಮೊಬೈಲ್, ಟೀವಿ, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್, ಫೇಸ್‌ಬುಕ್, ವಾಟ್‌ಸಾಪ್‌ಗಳನ್ನು ಮಿತವಾಗಿ ಬಳಸಿ ದುರ್ಬಳಕೆ ಬೇಡ. * ಶಿಸ್ತು/ ಸಂಯಮಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. * ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಮೂಡುವ ಭಯ, ದುಃಖ, ಕೋಪ, ಮತ್ಸರಗಳನ್ನು ಆತ್ಮೀಯರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ. * ಆದಷ್ಟು ಸಂತೋಷ-ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇರಿ. * ದಿನಕ್ಕೆ ಐದಾರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿ. ಒಳ್ಳೆಯ ನಿದ್ರೆ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯ.

ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಹಿಂದಿನ ದಿನ - ಪರೀಕ್ಷಾ ದಿನ

* ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ನಾಳೆಯಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆಯಬಲ್ಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲೆ ಎಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿರಲಿ. * ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಸ್ಪರ್ಧಿಸಬಲ್ಲೆನೆ, ನಾನು ಹಿಂದುಳಿಯುವನೇ ಎಂಬ ನೆಗೆಟಿವ್ ಆಲೋಚನೆ ಬೇಡ. ನಿಮ್ಮ ಪಾಡು ನಿಮ್ಮದು. * ಓದಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ದಿನ ರಿಕಾಲ್ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ರಿಕಾಲ್ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಯಾವ ವಿಷಯವಾದರೂ ರಿಕಾಲ್ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಆತಂಕ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. * ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕನೋಟ್ಸ್ ಅಥವಾ ಬುಲೆಟ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ರಿವೈಸ್ ಮಾಡಿ. * ಆತ್ಮೀಯರೊಂದಿಗೆ ಮನೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಸರಸ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾಡಿ. ಇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ. * ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು, ಓದದೇ ಬಿಟ್ಟ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಹೋಗಬೇಡಿ. * ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಯಾವುವು ಬರುವುದು. ಯಾವುದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಊಹಾಪೋಹಕ್ಕೆ ತೊಡಗಬೇಡಿ. ಸಹಪಾಠಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಬೇಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ

ಬರಬಹುದೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಒಬ್ಬ ಸಹಪಾಠಿ ಹೇಳುವುದು. ಅದನ್ನು ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಭಯವನ್ನು ತರಿಸುತ್ತದೆ. * ಸುಲಭವಾಗಿ ಜೀರ್ಣವಾಗುವ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸಿ, ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಮಲಗಿ, ನಿದ್ರೆಮಾಡಿ.

ಪರೀಕ್ಷಾ ದಿನ

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಪ್ರಾತಃ ವಿಧಿಗಳನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದರೆ, ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಮನೆಯ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ ಉಪಾಹಾರ ಸೇವಿಸಿ (ಎಣ್ಣೆ / ಜಿಡ್ಡು / ಮಸಾಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ)

ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಹಾಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದ, ನಿಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷಾ ಗುರುತಿನ ಪತ್ರ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಪೆನ್ನುಗಳು, ಪೆನ್ಸಿಲ್ ರಬ್ಬರ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಬ್ಯಾಗ್‌ನೊಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾವುದೇ ಬರಹವಿರುವ ಚೀಟಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಲಿ. ಇದೆಲ್ಲ ಆದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ. ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಮುಖದಲ್ಲಿರಲಿ. ಈ ದಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾರ್ಕ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬಲ್ಲೆ, ದೇವರ, ಹಿರಿಯರ ಆಶೀರ್ವಾದ ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿದೆ. ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ನನ್ನ ಪರೀಕ್ಷಾಸಿದ್ಧತೆ ನನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ಹೃದಯ - ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಪರೀಕ್ಷಾ ಹಾಲ್‌ನೂ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಮುಂಚೆಯೇ ತಲುಪುವಂತೆ, ವಾಹನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಮನೆ ಬಿಡಿ, ಗಡಿ ಬಿಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿಬೇಡಿ. ಪರೀಕ್ಷಾ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ, ಮೊದಲ ದಿನವಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೊಠಡಿ ಯಾವುದು ನಿಮ್ಮ ರೋಲ್ ನಂಬರಿರುವ

ಮೇಜು ಗುರುತಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಬ್ಯಾಗ್ ಮತ್ತಿತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಯಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಡಿ. ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಸ್ತು, ಮೊಬೈಲ್, ಕ್ಯಾಲ್ಕುಲೇಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯದಿರುವುದೇ ಕ್ಷೇಮ, ಕೈಗಡಿಯಾರ, ನೀರಿನ ಬಾಟಲ್ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರಲಿ. ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ. ಪರೀಕ್ಷಾ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ, ಶರೀರವನ್ನು ಸಡಿಲ ಬಿಡಿ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿಯನೇಡಿ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಕುಡಿಯಿರಿ. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ. ದೇವರು/ಹಿರಿಯರನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೆನೆಯಿರಿ. ಪ್ರಶ್ನೆಪತ್ರಿಕೆ ಕೈಗೆ ಬಂದಿದೆ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಓದಿಕೊಳ್ಳಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯಾವುದು. ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯಾವುದು. ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಂಕಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಗಮನಿಸಿ. ಎಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಿಕೊಳ್ಳಿ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಓದಿ, ಗೊಂದಲ ಬೇಡ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮೂರು ಗುಂಪು ಮಾಡಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮೂರುಗುಂಪು ಮಾಡಿ

ಮೊದಲ ಗುಂಪು : ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವಂಥವು. ಎರಡನೆಯ ಗುಂಪು : ಉತ್ತರ ಸುಮಾರಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವಂಥವು. ಮೂರನೆಯ ಗುಂಪು: ಕಷ್ಟದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉತ್ತರ ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತವು. ಕಷ್ಟದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಂಡು ಗಾಬರಿಯಾಗಬೇಡಿ ಮೊದಲು ಉತ್ತರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಕಾಲಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಿರಿ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸುಟವಾಗಿ, ಚಿತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಬರೆಯಿರಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೆ ಚಿತ್ರ, ಟೇಬಲ್, ಅಂಕಿಅಂಶ ಕೊಡಬೇಕೋ ಕೊಡಿ. ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಗೆರೆಹಾಕಿ. ನಂತರ, ಎರಡನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಿತು, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟದ, ನಿಮಗೆ ಉತ್ತರ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆ-

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಊಹೆಮಾಡಿ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಿರಿ. ಏನೂ ಬರೆಯದೆ, ಖಾಲಿ ಬಿಡಬೇಡಿ. ಟೈಮ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಕಾಲಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಿಮಗೆ ನಿಮಗೆ ಸಮಯ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ ಗಾಬರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಮುಖ್ಯಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ ದೊಡ್ಡ-ಉದ್ದನೆಯ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗಿಂತ, ಪುಟ್ಟ-ಚಿಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಗಳು ಪರೀಕ್ಷಕರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನೂರು ಪದಗಳು ಹೇಳಲಾರದ್ದನ್ನು ಒಂದು ಚಿತ್ರ - ಡಯಾಗ್ರಾಮ್ ಹೇಳುತ್ತದೆಯಾಗಿ ಚಿತ್ರ ಡಯಾಗ್ರಾಮ್‌ಗಳನ್ನೂ ಬರೆಯಿರಿ. ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿ ನಿಖರವಾಗಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರದಿದ್ದಾಗ, ಗೊಂದಲ ಉಂಟಾದಾಗ, ಶಾಂತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ, ಗಡಿಬಿಡಿ ಬೇಡ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪುಮಾಹಿತಿ ನುಸುಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೂ ನಮೂದಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಲ್ಲ ಪುಟಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಗುರುತಿನ ನಂಬರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಚೆಕ್ ಮಾಡಿ. ಕಡೆಯ ಬೆಲ್ ಆದಮೇಲೆ, ಬರೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದೇ ಉಚಿತ. ಪರೀಕ್ಷಾ ಹಾಲ್‌ನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಮೇಲೆ, ನಿಮ್ಮ ಸಹಪಾಠಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಬೇಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ತಪ್ಪು ಬರೆದಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾದರೆ, ಆತಂಕ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಹಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನೇರವಾಗಿ ಮನೆಗೆ (ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗೆ) ಹೋಗಿ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಆಟವಾಡಿ. ಆನಂತರದ ಮರುದಿನದ ವಿಷಯವನ್ನು ರಿವೈಸ್ ಮಾಡಲು ಶುರುಮಾಡಿ.

ಫಲಿತಾಂಶ

ಆಯಾದಿನ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಾವು ಬರೆದ ಉತ್ತರಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಬರಬಹುದೆಂದು ತಾವೇ ಸ್ವ-ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಡಿಮೆ ಅಂಕ ಬರಬಹುದು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮಿಸ್ ಆಗಬಹುದೆನಿಸಿದರೆ ಆತಂಕಕ್ಕೀಡಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪರೀಕ್ಷಾ ಫಲಿತಾಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಮೌಲ್ಯಮಾಪಕರ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನ ಪಡಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅಕ್ರಮಗಳು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಗೊಂದಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಅನಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾಡದಿರುವುದೇ ಕ್ಷೇಮ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಸಿ, ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಗಿರಿ, ಬಂಧುಮಿತ್ರರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹವ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದಾಗ

ನಿಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅಂಕಗಳು ಬರದಿದ್ದರೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನೀವು ಒಂದೆರಡು ಮಾರ್ಕ್‌ಗಳಿಂದ ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಫೇಲಾಗಿದ್ದರೆ, ಧೃತಿಗೆಡಬೇಡಿ ನಿರಾಶರಾಗಬೇಡಿ. ಈಗ ರೀಟೋಟಲಿಂಗ್ ರೀ ಇನ್‌ಫೋರ್ಮೇಶನ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಜೆರಾಕ್ಸ್ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ, ಅವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ. ಇವೆಲ್ಲ ಆದಮೇಲೂ ನಿಮ್ಮ ಫಲಿತಾಂಶ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾಬೀತಾದರೆ, ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ, ಯೋಗ್ಯತೆ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನ ಬೇಡ. ಒಂದು ವಿಫಲತೆಯಿಂದ ಆಕಾಶ ಕಳಚಿ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಫೇಲಾಗುವುದು ಅಪಮಾನವೂ ಅಲ್ಲ. ಅಪರಾಧವೂ ಅಲ್ಲ. ಮನೆಯವರ, ಶಿಕ್ಷಕರ ಆಸರೆ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ದುರಾದೃಷ್ಟವನ್ನೂ ಹಳಿಯುತ್ತಾ ಕೂರಬೇಡಿ. ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ. ಸೋಲನ್ನು ಗೆಲುವಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನಿ. ಸೋಲಿನಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಮುಂದಾಗಿ. ನಿಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷಾ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪುನರಾರಂಭಿಸಿ ಗೆಲುವಿನತ್ತ ನಡೆಯಿರಿ. □

ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಸಂವಿಧಾನ

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. 1857-58ರಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್, ಮುಂಬೈ ಹಾಗೂ ಕಲ್ಕತ್ತದಲ್ಲೂ ಪ್ರಥಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ, ಕಲೆ, ಕಾನೂನು, ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಹಾಗೂ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೂ, ಅನುಕೂಲವಾದಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಲು ಅನೇಕ ಕಾಲೇಜು ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲಾಯಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನೀಡಿ ಹೊರಟುಹೋದಾಗ ಕೇವಲ 20 ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿದ್ದವು, ಕಾಲೇಜುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು 100 ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ 667 ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಮತ್ತು 60,000 ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿವೆ. ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯೆಂದಾದರೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಮಾತ್ರ ಚಿಂತಾಜನಕವೇ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದಾದ ಪ್ರಥಮ ನೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದು ಯಾವುದೂ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಗುಣಮಟ್ಟ ವಿಲೋಮ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿವೆಯೆ? ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂವಿಧಾನವು ನಮ್ಮ ಜನರಿಂದಲೇ ನಿರೂಪಣೆಗೊಂಡು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿತವಾದದ್ದು 1949ರ ನವೆಂಬರನಲ್ಲಿ.

ಇದೊಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಗೌರವಾರ್ಹ ಸಾಧನೆಯೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ, ಈ ಸಂವಿಧಾನವು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದ ದೇಣಿಗೆಯಾದ ಭಾರತ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕಾನೂನು 1935ರ ಆಧಾರ ಹೊಂದಿದೆ. ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಆಡಳಿತ-ವಿಷಯಗಳನ್ನು 1935ರ ಸಂವಿಧಾನ / ಕಾನೂನು ನೀಡಿದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿಯೇ 1949ರ ಸಂವಿಧಾನವೂ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿತ್ತು. ಇವೆರಡೂ ಸಂವಿಧಾನಗಳು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದವು (ಕೆಲವೊಂದು ಅಪವಾದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು). ಆದರೆ 1976ರ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ 42ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಅಡಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಹವರ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿತು. ಇದರಿಂದ ಮಹತ್ತರ ಬದಲಾವಣೆಯಾಯಿತು. ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಇದ್ದಂತಹ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ / ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಹತೋಟಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕುಸಿಯಿತು. ಬರಬರುತ್ತ ಇತರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮೇಲೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ - ರಾಜ್ಯಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣವು ಕ್ಷೀಣಿಸಿತು. ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಗಿ ರಾಜ್ಯಗಳು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನಿರ್ಮಿತ ವಿಧಿ-ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಸಹವರ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿದಾಗ ರಾಜ್ಯಗಳು ನಿಃಸ್ವಹಾಯಕವಾಗಿ

ಪ್ರತಿಭಟಿಸದೇ ಹೋದವು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುರ್ತು ಶಾಸನವಿತ್ತು. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಕ್ಷವೇ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ, ಅಂದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು, ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಗಳು ಸಹ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಿರೂಪಣೆಯಿಂದ ವಿಧಿ-ನಿಯಮಗಳ ಅಡಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಯು.ಜಿ.ಸಿ ಅಂದರೆ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಆಯೋಗವು ಪ್ರಬಲ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಧನಸಹಾಯ ಗಮನೀಯವಾಗಿರದಿದ್ದರೂ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಯುಜಿಸಿಯು ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ನಿರ್ವಹಣಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತನಗೇ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಿತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ - ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅರ್ಹತೆಗಳು, ಕುಲಪತಿಗಳ ನೇಮಕ, ಅಧ್ಯಾಪಕ ವರ್ಗಗಳ ಅರ್ಹತೆ ಹಾಗೂ ಸಂಬಳ, ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು, ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಗಂಭೀರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ, 1976ರ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರವು ಸಹವರ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಕೊಂಡಾಗ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಯುಜಿಸಿ ಹಾಗೂ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಂಡಳಿಯಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ

* ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ರಾಜ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿ.ವಿ. ಹಾಗೂ ಸದಸ್ಯರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂಡಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೂ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಿರುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೆ ಇಡಲಿಲ್ಲ! 1976ರಿಂದ ಇದುವರೆಗೂ ಇಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ರಾಜ್ಯ/ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ನಡೆದುಹೋದ ಅಧಿಕಾರ ಹಸ್ತಾಂತರದ ಆಭಾಸವನ್ನು ಯಾರೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ / ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ “ವ್ಯವಸ್ಥಾ-ಸುಧಾರಣೆ” ಹಾಗೂ “ವಿಧಿ-ವಿಧಾನಗಳ ಸುಧಾರಣೆ”ಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯುಜಿಸಿ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಇನ್ನಿತರ ಅನೇಕ ಸಂಯೋಜನಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು (ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ (ಎಐಟಿಇಸಿ) ಎಜುಕೇಷನ್, ಲಾ, ಮೆಡಿಕಲ್, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್, ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಮುಂತಾದ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳು) ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಅನುಸಾರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ/ಕಾಲೇಜುಗಳ ವ್ಯವಹಾರ-ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಭಾಗಿಯಾಗಲು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಉದ್ದೇಶಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಎಂದರೂ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ವಿವಿಧ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳು ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಗೊಂದಲಮಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲೊಂದು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರಾರಂಭ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಕ್ರಮ, ಪಠ್ಯ, ಪರೀಕ್ಷೆ, ಶಿಕ್ಷಕರ ನೇಮಕ, ಸಂಬಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರವೇಶ, ಆಡಳಿತ, ಶುಲ್ಕ, ಸಂಯೋಜನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳು ವಿವಿಧ ತರಹದ

ಸೂಚನೆ/ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದರಿಂದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಕುಲಪತಿಗಳಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕಾಟ ಬಹಳಷ್ಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಕೇವಲ ಐದೇ ಗಂಡಂದಿರು, ಆದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಉಪಕುಲಪತಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಐದಾರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಉದಾಹರಿಸಿದ ಯುಜಿಸಿ, ಎಐಟಿಇಸಿ, ಎನ್‌ಟಿಇಸಿ, ಎಂಸಿಐ ಇತ್ಯಾದಿ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳಲ್ಲದೆಯೇ, ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಹೆಚ್‌ಆರ್‌ಡಿ, ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದ ಐಎಎಸ್ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳು, ಮಂತ್ರಿ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ, ರಾಜ್ಯಪಾಲ / ಕುಲಾಧಿಪತಿ, ಸಂಸತ್ / ವಿಧಾನಸಭೆ ಸದಸ್ಯರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಸಂಘ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘ, ಬೋಧಕೇತರರ ಸಂಘ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪರಿಷತ್ತು ಹಾಗೂ ಮಾಧ್ಯಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ಬೀರಲು ಉತ್ಸುಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿವಿಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕುಲಪತಿ. ಯುಜಿಸಿ, ಯುಜಿಸಿ, ಐಜಿಎನ್‌ಓಯುದಲ್ಲೂ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗಳಿಸಿದ ಪ್ರೊ.ಜಿ. ರಾಮರೆಡ್ಡಿ ಯವರ ಅನಿಸಿಕೆಯಂತೆ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಪತಿಯು ನಿವೃತ್ತಿಯ ವೇಳೆಗೆ ರಕ್ತ-ಒತ್ತಡ, ನಿರಂತರ ತಲೆಬೇನೆ, ಮಧುಮೇಹ, ನರದೌರ್ಬಲ್ಯ, ನಿದ್ರಾ-ಹೀನತೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆಗೆ ಈಡಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಅರ್ಥ. ಅವರು ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ಕುಲಪತಿಯಾಗಲು ಬಯಸಿದವನು ಈ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಂತೆ:- ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞ, ಆಡಳಿತ ಪರಿಣಿತ, ಹಣಕಾಸು ನಿಷ್ಣಾತ, ಪೊಲೀಸ್ ಅಧೀಕ್ಷಕ,

ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕ, ಹೋಟೆಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್, ನೃತ್ಯಪಟು, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಪರಮಾಪ್ತ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಪರ್ಕಾಧಿಕಾರಿ, ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಾಸ್ಯಕಲಾವಿದ! ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಯಶಸ್ವಿ ಕುಲಪತಿ..... ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಅವರ ಮತ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಹಜ ನುಡಿ! ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ದೇಶದ ವಿವಿಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕುಲಪತಿಯಾಗಿರುವವರಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಿಯುಕ್ತರಾಗುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಹಣ-ಬಲ, ಜಾತಿ ಬಲ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ದುರ್ಬಲತೆ, ಹಾಗೂ ನಾಯಕತ್ವದ ಕೊರತೆಯಿರುವ ಹಲವಾರು “ವಿದ್ವಾಂಸರು” ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಲು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಅನರ್ಹರು ಮುಂದೆ ಬರದಂತೆ ತಡೆಯಲೂ, ಅರ್ಹರು ಕುಲಪತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು, ಸಂವಿಧಾನ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಏಫಲವಾದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವಲ್ಲಿ, ಸಮರ್ಥ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನೂ ಪೂರೈಸುವಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪಾತ್ರ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. □

(42ನೇ ಪುಟದಿಂದ)

ದೂರಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೂರಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಇಂದು ಹಲವು ಹತ್ತು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ-ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ನಡುವೆಯೇ ಅವ್ಯಾಹತವಾದ ಚಿಂತನೆಗೆ ಗ್ರಾಸಗಳನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳೂ, ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಧನಾತ್ಮಕ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನಿರಂತರ

ಧಾರೆ ಎರೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನೇರ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಲ್ಲವೆಂಬ ಚಿಂತನೆಯೇ ತಪ್ಪು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ದೂರಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಅತಿ ಸಾಮಾನ್ಯರು, ಅತಿಬಡತನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯವರು. ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈಗ ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯವರ

ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಉತ್ತಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ದೂರಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರಕುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕೇಂದ್ರಿತವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮಾಜವೂ ಕೂಡ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. □

ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿನ ವಿವಿಧ ಯೋಜನೆಗಳು

* ಡಾ. ಎಚ್.ಬಿ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ರೇನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ವಿಶಾಲವಾದುದಾಗಿದೆ. 1 ರಿಂದ 10 ತರಗತಿಯ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿಗೂ ಅಧಿಕ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಗಾಧತೆಯನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಂದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಆರನೇ ಒಂದರಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ದಾಖಲಾಗಿ, ಹಾಜರಾಗಲು ಸರ್ಕಾರವು ಅನೇಕ ಯೋಜನೆ/ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ರಾಜ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ರೂಪಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ದಾಖಲಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ, ಗುಣಾತ್ಮಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನೆರವಾಗಿವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪೈಕಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉಚಿತ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಯೋಜನೆ: ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ಕಾರಿ ಮತ್ತು ಅನುದಾನಿತ ಶಾಲೆಗಳ 1ರಿಂದ 10ನೇ ತರಗತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಪೂರೈಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನಗಳು: ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನ ಯೋಜನೆಯ ವತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ, ಅನುದಾನಿತ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹಾಗೂ ಆಶ್ರಮ

ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಶಾಲಾ ಅನುದಾನವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ರೂ.5000, ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ರೂ.12,000 ಅನುದಾನವನ್ನು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಅನುದಾನವನ್ನು ಶಾಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ ತಯಾರಿ ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ದಾಖಲೆ ಹಾಗೂ ಸಾದಿಲ್ವಾರು ಖರೀದಿಗೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸುಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ ನಿರ್ವಹಣಾ ಅನುದಾನವನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೊಠಡಿಯನುಸಾರ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅನುದಾನಗಳನ್ನು ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನದ ಕೇಂದ್ರ ಕಛೇರಿಯಿಂದ ಶಾಲೆಗಳ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಜಮೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಉಚಿತ ಬೈಸಿಕಲ್ ಯೋಜನೆ: 2006-07 ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಅನುದಾನಿತ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 8ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ದಾಖಲಾತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಹಾಗೂ ಸಾರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಲ್ಲದ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ತಲುಪಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಲು ಉಚಿತವಾಗಿ ಬೈಸಿಕಲ್ ನೀಡುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು 2008-09ರಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರಿಗೂ ಸಹ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶಾಲೆ ಬಿಡುವ ದರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ವಿದ್ಯಾವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆ: ಈ ಯೋಜನೆಯಡಿ 1ರಿಂದ 10ನೇ ತರಗತಿಯ

ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಜೊತೆ ಸಮವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯು 1982-83ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದು, 2007-08ರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು. ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ಜೊತೆ ಸಮವಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲೂಟ ಯೋಜನೆ: ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ಕಾರಿ ಮತ್ತು ಅನುದಾನಿತ ಶಾಲೆಗಳ 1ರಿಂದ 10ನೇ ತರಗತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶಯುಕ್ತ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿ ಊಟವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ 2013-14 ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ವಾರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿನ ಪ್ರತಿ ಮಗುವಿಗೆ 150 ಮಿ.ಲೀ. ಹಾಲನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್: ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ಗಳಿಸಿದ ಆಯ್ದು ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ನೀಡಿ, ಅವರ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯು 2010-11 ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನೂರಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ: ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಶೇ.60 ರಿಂದ ಶೇ.74.99 ರಷ್ಟು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ ಪರಿಶಿಷ್ಟ

* ಸಹಾಯಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಧಿಕಾರಿ, ರಾಜ್ಯ ಯೋಜನಾ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಕಛೇರಿ, ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನ, ಬೆಂಗಳೂರು. E-mail: hbchandru@gmail.com

ಜಾತಿ ಹಾಗೂ ಪಂಗಡಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಲಾ ರೂ.5000 ಹಾಗೂ ಶೇ.75ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ಗಳಿಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಲಾ ರೂ.10000 ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು 2008-09ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು; 2009-10ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು. ವಾರ್ಷಿಕ ಸುಮಾರು 50,000 ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

‘ಕರ್ನಾಟಕ ದರ್ಶನ’: ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳ 8, 9 ಮತ್ತು 10ನೇ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ‘ಕರ್ನಾಟಕ ದರ್ಶನ’ ಎಂಬ ಪ್ರವಾಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ಗಗಳ ಮಕ್ಕಳ ವಸತಿ ಶಾಲೆಗಳು: ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನ ಯೋಜನೆಯಡಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಶಿಕ್ಷಣ ವಂಚಿತ, ನಕ್ಲೈಟ್ ತೊಂದರೆ ಇರುವ ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರು 6ರಿಂದ 8ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂದುವರೆಸಲು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಐದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ಗಗಳ ಮಕ್ಕಳ ವಸತಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗಿದ್ದು, ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಲೆಗಳು ಬೆಂಗಳೂರು, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಗುಂಬೆ ಹಾಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬೆಳ್ತಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಸಮನ್ವಯ ಶಿಕ್ಷಣ: ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನದಡಿ

ವಿಕಲಚೇತನ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಬಿರ, ಅಗತ್ಯತೆಯನುಸಾರ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಲಕರಣೆಗಳ ಪೂರೈಕೆಯ ಜೊತೆ ಇತರೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸಮನ್ವಯದೊಂದಿಗೆ ಕಲಿಯಲು ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ.

ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು: ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕಾಗಿದ್ದು, ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತವಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಮಕ್ಕಳ ವಯೋಮಾನಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ತರಗತಿಗೆ ಅವರ ವಾಸ್ತವ ಹತ್ತಿರದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವಿಶೇಷ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂದುವರೆಸಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವುದು ನಿಷೇಧ ಸೇರಿದಂತೆ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಹಾಗೂ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರ ವಾಸ್ತವ ಹತ್ತಿರದ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಪ್ರವೇಶಾವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಯೋಜನೆಯೂ ಸಹ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳು

* ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನದಡಿ 71 ಕಸ್ತೂರಬಾ ಗಾಂಧಿ ಬಾಲಿಕಾ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಡಿ 86 ಕರ್ನಾಟಕ ಕಸ್ತೂರಬಾ ಗಾಂಧಿ ಬಾಲಿಕಾ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಶಿಕ್ಷಣ ವಂಚಿತ ಬಾಲಕಿಯರು 6 ರಿಂದ 8ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂದುವರೆಸಲು ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ.

* ಕಸ್ತೂರಬಾ ಗಾಂಧಿ ಬಾಲಿಕಾ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ 8ನೇ ತರಗತಿ ಪೂರೈಸಿದ ಬಾಲಕಿಯರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿಯಾನದಡಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ವಸತಿನಿಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

* ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ವಂಚಿತ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ

ಬಾಲಕಿಯರು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕಿತ್ತೂರು ರಾಣಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮ ವಸತಿ ಶಾಲೆಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ.

* ಸರ್ಕಾರಿ, ಅನುದಾನಿತ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 9ನೇ ತರಗತಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಎಸ್.ಸಿ., ಎಸ್.ಟಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ 18ವರ್ಷ ಪೂರೈಸಿದ ಬಳಿಕ ರೂ.3,000 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನವನ್ನು 10ನೇ ತರಗತಿಯ ನಂತರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರೆಸುವುದೂ ಸೇರಿದಂತೆ 18 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿರಬಾರದೆಂಬ ಷರತ್ತಿನ ಮೇರೆಗೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೂಲಕ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

* ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಹಾಗೂ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಸಂವೇದನೆ ಕುರಿತು ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು ಪ್ರತಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೀನಾ ತಂಡವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

* ಹದಿಹರೆಯದ ಹಂತವು ಸಂದಿಗ್ಧದ ಮತ್ತು ಸಂಘರ್ಷದ ಘಟ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕಿಶೋರಿಯರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಗುವ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ‘ಕಿಶೋರಿ’ ಎಂಬ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

* ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯೋಜನೆ: ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಜನನವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ‘ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ’ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಜೀವನ ವಿಮಾ ಯೋಜನೆಯ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ್ದು, ಈ ಯೋಜನೆಯಡಿ 31-3-2006ರ

ನಂತರ ಬಿ.ಪಿ.ಎಲ್. ಕುಟುಂಬದಡಿ ಜನಿಸುವ ಮೊದಲ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಿನ ಹೆಸರಿಗೆ ರೂ.19,300 ಹಾಗೂ ಎರಡನೇ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಿಗೆ ರೂ.18,350 ಮೊತ್ತವನ್ನು ಫಿಕ್ಸ್ಡ್ ಡೆಪಾಸಿಟ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಗರಿಷ್ಠ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹತೆಯಿದೆ.

ಮಗುವು 18ವರ್ಷ ತಲುಪಿದ ನಂತರ ಒಂದು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಮೊತ್ತವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಹುಟ್ಟಿದ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಿನ ವಿವರವನ್ನು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಿರುವುದು, ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಹಾಕುವ ಎಲ್ಲಾ ಲಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಗುವಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿರುವುದು, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವು ದಾಖಲಾಗಿರುವುದು, ಕನಿಷ್ಠ 8ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರುವುದು, ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕಳಾಗದಿರುವುದು, 18 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ವಿವಾಹವಾಗದಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಮಗುವಿನ ಪೋಷಕರು ಗರಿಷ್ಠ 3ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಗೊಳಪಟ್ಟಿರುವುದು ಮುಂತಾದ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿ ಮತ್ತು 15ವರ್ಷ ಪೂರೈಸಿದ ಫಲಾನುಭವಿಗಳು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲು ಅಧಿಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ

ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಾಂಡ್‌ನ್ನು ಅಡವಾಗಿಟ್ಟು ಗರಿಷ್ಠ ರೂ.50,000 ದವರೆಗೆ ಸಾಲ ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಗುಣಾತ್ಮಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಉಪಕ್ರಮಗಳು

ನಲಿ-ಕಲಿ ಯೋಜನೆ: ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯು ಆನಂದದಾಯಕ ಹಾಗೂ ಸಂತಸದಾಯಕವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ 1995-96ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಹೆಗ್ಗಡೇವನಕೋಟೆ ತಾಲೂಕಿನ ಶಾಲೆಗಳ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ತರಗತಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಲಿ-ಕಲಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಯೋಜನೆಯು ಶಿಕ್ಷರಿಂದಲೇ ಆವಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿನೂತನ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದ್ದು, ಮಕ್ಕಳು ಅನೇಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ, ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಕಲಿಕೆಯ ಗತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅನೇಕ ಕಲಿಕಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಂತಸದಾಯಕವಾಗಿ ಕಲಿಯುವ ವಿಧಾನ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಇತರೆ ಭಾಗಗಳ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು.

2008-09ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 1 ಮತ್ತು 2ನೇ ತರಗತಿಗೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. 2009-10ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ತರಗತಿಗೂ ಸಹ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಯೋಜನೆಯು ಪ್ರಸ್ತುತ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ 1 ರಿಂದ 3ನೇ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿದೆ.

ವಿಜ್ಞಾನ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ: ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಕಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲು ಅಗಸ್ಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರಗಳು, ವಿಜ್ಞಾನ ಮೇಳಗಳು ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ತರಬೇತಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಬೀದರ್, ಬಾಗಲಕೋಟೆ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಸಜ್ಜಿತ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಗಣಿತ ಕಲಿಕಾ ಆಂದೋಲನ: ಗಣಿತ ವಿಷಯವನ್ನು ಸುಲಭ ಹಾಗೂ

ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಲಿಸಲು ಅಕ್ಷರ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಈಶಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಾದ ಬೀದರ್, ಕಲಬುರ್ಗಿ, ಯಾದಗಿರಿ, ರಾಯಚೂರು, ಬೀದರ್, ಕೊಪ್ಪಳ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ 7520 ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಿತ ಕಲಿಕಾ ಆಂದೋಲನ ಎಂಬ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು 2015-16 ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಡಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಗಣಿತವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ವಿವಿಧ ಕಲಿಕಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಗಣಿತ ಕಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಪೂರೈಸಲಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದು, 4 ಮತ್ತು 5 ನೇ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಗಣಿತವನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಲಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿದೆ.

ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಯೋಜನೆ: 2010-11 ರಿಂದ 2012-13ನೇ ಸಾಲಿನವರೆಗೆ ಪ್ರತಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ರೂ.3000 ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ರೂ.10000 ಮೊತ್ತವನ್ನು ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಅನುದಾನ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದು, ಈ ಅನುದಾನದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇಲಾಖೆ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕ ಮೇಳದಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಿ, ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ

ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಆಧಾರಿತ ಕಲಿಕಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ: ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಲು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಆಧಾರಿತ ಕಲಿಕಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ರಾಜ್ಯದ ಸುಮಾರು 4000 ಸರ್ಕಾರಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಡಿ

ಮಕ್ಕಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ವಿವಿಧ ಪಠ್ಯ ಆಧಾರಿತ ಕಲಿಕಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಡಿವಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ, ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ವಿತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಕ್ರಿಯ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಕಲಿಕೆ ಸಾಗುವಂತೆ ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಎಜುಸ್ಯಾಟ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ: ರಾಜ್ಯದ ಚಾಮರಾಜನಗರ, ಕಲಬುರಗಿ, ಯಾದಗಿರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ, ರಾಮನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಜುಸ್ಯಾಟ್ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಉಪಗ್ರಹದ ಮೂಲಕ ಶಾಲೆಗಳ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕ್ಲಿಪ್ಪ ಕಲಿಕಾಂಶಗಳಿಗೆ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಡಿಯೋ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಉಪಗ್ರಹಗಳ ಮೂಲಕ ಬಿತ್ತರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಟೆಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ: ರಾಜ್ಯದ ಸುಮಾರು 1000 ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಐ.ಐ.ಎಮ್., ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಟೆಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜನೆಯು ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿದೆ.

ಇನ್ಸ್ಪೈರ್ ಆವಾರ್ಡ್ ಯೋಜನೆ: Innovation in Science Pursuit for Inspired Research (INSPIRE): ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಕುರಿತು ಆಸಕ್ತಿ, ಕುತೂಹಲ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು 2008-09ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿವಿಧ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಅನುದಾನ ನೀಡಿ, ಈ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಉತ್ತಮ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಬಹುಮಾನ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯ ಹಂತದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಂತಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಡಿ 2015-16ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿರುವುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಶಾಲಾ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ: 10ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಆರೋಗ್ಯ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿ, ತೀವ್ರ

ಆರೋಗ್ಯದ ತೊಂದರೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿನಿ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ವಿಟಮಿನ್ ಹಾಗೂ ಜಂತು ನಿವಾರಕ ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ವಿತರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರತಿಭಾ ಕಾರಂಜಿ: ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿರುವ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಕಲೆಗಳಾದ ನೃತ್ಯ, ಛಂದ್ರ ವೇಷ, ನಾಟಕ, ಸಂಗೀತ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿ 'ಪ್ರತಿಭಾ ಕಾರಂಜಿ' ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿದೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಶಾಲೆ, ಕ್ಲಸ್ಟರ್, ಬ್ಲಾಕ್, ಜಿಲ್ಲೆ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಹಂತಗಳವರೆಗೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲಿ ವಿಜೇತರಾದವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ನೀಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. □

ಸಾರಾಂಶ

ಸಾರಾಂಶ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಆನ್‌ಲೈನ್ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಪಾಲಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಕುಂದು ಕೊರತೆ ಬಗ್ಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಚರ್ಚಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಡಿಜಿಟಲ್ ಇಂಟರ್‌ಫೇಸ್ ಪೋರ್ಟಲ್ ಇದಾಗಿದೆ.

ಮಕ್ಕಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ - ದುರ್ಬಲತೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಲಕರು

ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ವೇದಿಕೆ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಿಜಿಟಲ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಆಂದೋಲನದ ಭಾಗವಾಗಿ, ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಚಿವಾಲಯ, ಸಿಬಿಎಸ್‌ಇ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಳವಡಿಕೆಯಡಿ ಸಾರಾಂಶ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆರಂಭಿಸಿದೆ.

ಈ ಡಿಜಿಟಲ್ ವೇದಿಕೆ ಮುಖಾಂತರ, ಶಿಕ್ಷಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಹಾಜರಾತಿ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಲಕರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ

ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಎಲ್ಲಾ ಇ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಲಭ್ಯವಿರುತ್ತವೆ. ಶಾಲೆಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ವಿಷಯವಾರು ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಕುಂದು ಕೊರತೆ ಹಾಗೂ ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತಂತೆ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಈ ಪೋರ್ಟಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಿಂದಿನ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ವಿವರ ದಾಖಲಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಕಲಿಕೆ ಪ್ರಗತಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. □

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಯೂಟ ಯೋಜನೆ

* ಅಕ್ಕಿಮಂಗಲ ಸುರೇಶ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿಗೂ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವ ಯಾವುದೇ ಮಗು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಬಾರದು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ತೊರೆಯಬಾರದು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿರುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷಿಯ ಅಕ್ಷರದಾಸೋಹ ಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದು, ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ನ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೂ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಹಸಿವು ನೀಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವರ ಕಲಿಕಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಆಶಯ. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಈ ಯೋಜನೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಸರ್ಕಾರಿ ಮತ್ತು ಅನುದಾನಿತ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ 61 ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಜರಾತಿ ಮತ್ತು ದಾಖಲಾತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿ, ಆ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವೈಕ್ಯತೆ ಮೂಡಿಸುವುದು, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವೃದ್ಧಿ, ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಣೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ಸು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶದ ಕೊರತೆ ಇದ್ದು, ಅದನ್ನು

ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಹಲವು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಅಕ್ಷರ ದಾಸೋಹ ಯೋಜನೆ ಅದರ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು, ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳು ಆರೋಗ್ಯವಂತರು, ಶಕ್ತಿವಂತರು ಮತ್ತು ದೃಢಕಾಯರಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿಗೂ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ, ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಭಾರತ ಸೇರಿದಂತೆ ಬಹುತೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಇತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸೇರಿದಂತೆ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಯೂಟ ನೀಡುವ ಅಕ್ಷರ ದಾಸೋಹ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದವು. ಆದರೆ, ಬಹುತೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಸಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಬಿಸಿಯೂಟ ನೀಡುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಮೊರೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿದ ನ್ಯಾಯಾಲಯ 8ನೇ ತರಗತಿವರೆಗಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಿಸಿಯೂಟ ನೀಡಲು ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆದೇಶಿಸಿತ್ತು. ಇದಾದ ಬಳಿಕ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಯೂಟ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದ್ದು, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ

ಇದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸದ್ಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಮತ್ತು ಅನುದಾನಿತ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಒಂದರಿಂದ 8ನೇ ತರಗತಿವರೆಗಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುದಾನದಲ್ಲೇ ಬಿಸಿಯೂಟ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 9 ಮತ್ತು 10ನೇ ತರಗತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುದಾನದ ಮೂಲಕ ಬಿಸಿಯೂಟ ನೀಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ.

ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿ:
2002-03ರವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಅನುದಾನಿತ ಶಾಲೆಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ತಲಾ ಮೂರು ಕೆ.ಜಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿ ನೀಡಿದ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಪೋಷಕರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟದ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಬಂದಿದ್ದವು. ಇನ್ನು 2000ನೇ ವರ್ಷದ ವೇಳೆಗೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಉಳಿದಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲೂ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಗದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಉಳಿದವರ ಪ್ರಮಾಣ ಅಧಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಇವರನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕರೆತರುವುದು ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ನೀಡುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲಾಗಿತ್ತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ ಬಿಸಿಯೂಟ ನೀಡಿದರೆ, ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಉಳಿದಿರುವ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಯತ್ತ ಸೆಳೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಸಲಹೆಗಳು ಕೇಳಿಬಂದವು. ಅಕ್ಷರ ದಾಸೋಹ ಯೋಜನೆ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ

* ಹಿರಿಯ ಪತ್ರಕರ್ತರು.

ಹಿಂದುಳಿದ ಈಶಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಳು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ 2002-03ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಒಂದರಿಂದ ಐದನೇ ತರಗತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಸಾಕ್ಷರತೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. 2003-4ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೂ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ 2004ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಿಂದ ಅನುದಾನಿತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಬಿಸಿಯೂಟ ಭಾಗ್ಯ ದೊರೆಯಿತು. ಇನ್ನು ಅದೇ ವರ್ಷದ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಮತ್ತು ಅನುದಾನಿತ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ 6 ಮತ್ತು 7ನೇ ತರಗತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು. 2007-08ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಮತ್ತು ಅನುದಾನಿತ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಈ ಯೋಜನೆ ವಿಸ್ತರಣೆಗೊಂಡಿದ್ದು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಒಂದರಿಂದ 10ನೇ ತರಗತಿವರೆಗಿನ ಮಕ್ಕಳು ಬಿಸಿಯೂಟದ ಫಲಾನುಭವಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. 6ರಿಂದ 14 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ 8ನೇ ತರಗತಿವರೆಗಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಬಿಸಿಯೂಟ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ, 8ರಿಂದ 10ನೇ ತರಗತಿವರೆಗಿನ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದೇ ಕಡೆ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. 8ನೇ ತರಗತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೀಡಿ, ಉಳಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ಭಾವನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ, ತನ್ನ ಸಂಪನ್ಮೂಲದಿಂದಲೇ 9 ಮತ್ತು 10ನೇ ತರಗತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಿಸಿಯೂಟ ನೀಡುತ್ತಿದೆ.

55 ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಶಾಲೆ

49,089 ಸರ್ಕಾರಿ ಮತ್ತು 6784 ಅನುದಾನಿತ ಸೇರಿದಂತೆ ಒಟ್ಟು 55,873

ಶಾಲೆಗಳ 61.40 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು 2014-15ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಫಲಾನುಭವಿಗಳು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಬಡವರು ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಜನರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಅಂತಹವರ ಮಕ್ಕಳು ಬಿಸಿಯೂಟ ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು, ಕೆಲ ಪೋಷಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಬಿಸಿಯೂಟ ಸೇವಿಸುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಊಟದ ಡಬ್ಬಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಬಿಸಿಯೂಟಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಬೇಡಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅನುಭವದ ಮಾತು.

ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶ

ಬಿಸಿಯೂಟ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಮಗುವಿಗೆ ನಿತ್ಯ 490 ಕ್ಯಾಲರಿಯಷ್ಟು ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶ ಹಾಗೂ 8ರಿಂದ10 ಗ್ರಾಂ ಪ್ರೋಟೀನ್ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಮಗುವಿಗೆ 720 ಕ್ಯಾಲರಿಯಷ್ಟು ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶ ಹಾಗೂ 12ರಿಂದ 16 ಗ್ರಾಂ ಪ್ರೋಟೀನ್ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. 2012-13ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಯೂಟದಲ್ಲಿ ರಾಗಿಮುದ್ದೆ ಮತ್ತು ಸೊಪ್ಪಿನ ಸಾರು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 2013-14ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಕೋಲಾರ, ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ, ತುಮಕೂರು, ಮೈಸೂರು, ಮಂಡ್ಯ ಮತ್ತು ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗಿಮುದ್ದೆ ಮತ್ತು ಸೊಪ್ಪಿನ ಸಾರು ನೀಡಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದಿನ, ಯಾವ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ನಿಗದಿಪಡಿಸಿರುವ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ, ಸಾಂಬಾರಿಗೆ ಬಳಸಬೇಕಾದ ತರಕಾರಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಇದೆ. ಬೇಳೆ/ಕಾಳುಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸೋಮವಾರದಿಂದ ಗುರುವಾರದವರೆಗೆ ಅನ್ನ - ಸಾಂಬಾರು, ಶುಕ್ರವಾರ ಬಿಸಿಬೇಳೆಬಾತ್, ಶನಿವಾರ ಗೋಧಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಆಹಾರ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹಳೆ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದ ಕೆಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಗೋಧಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಗಿಮುದ್ದೆ - ಸೊಪ್ಪಿನ ಸಾರು ನೀಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಖರೀದಿ ಮತ್ತು ಅಡುಗೆ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ದರದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದಾಗ ಇಲಾಖೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿರುವ ಹಣ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈಚೆಗೆ ತೊಗರಿ ಬೇಳೆ ದರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಸರ್ಕಾರ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿರುವ ದರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿಗೆ 20 ಗ್ರಾಂ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೇಳೆ ಖರೀದಿಸಿ ಆಹಾರ ತಯಾರಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ದರ ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ, ಹಣಕಾಸು ಇಲಾಖೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿ, ಕಡತ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರಲು ಆರು ತಿಂಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ ಪ್ರಕಾರ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು. 1ರಿಂದ 5ನೇ ತರಗತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 100 ಗ್ರಾಂ, 6ರಿಂದ 10ನೇ ತರಗತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಲಾ 150 ಗ್ರಾಂ ಪ್ರಮಾಣದ ಅಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಯೂಟ ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು 1ರಿಂದ 5ನೇ ತರಗತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಲಾ 20 ಗ್ರಾಂ ಬೇಳೆ ಹಾಗೂ 6ರಿಂದ 10ನೇ ತರಗತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 30 ಗ್ರಾಂ ಬೇಳೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತರಕಾರಿ, ಎಣ್ಣೆ, ಉಪ್ಪು ಪ್ರಮಾಣವನ್ನೂ ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಸರಾಸರಿ ಒಂದು ದಿನದ ಬಿಸಿಯೂಟಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಮಗುವಿಗೆ ರೂ 3.59 ಪೈಸೆ, ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಮಗುವಿಗೆ ರೂ 5.38 ಪೈಸೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ರೂ 7.20 ಪೈಸೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಒಟ್ಟು 46414 ಅಡುಗೆ ಕೇಂದ್ರಗಳಿದ್ದು, 1,17,842 ಮಂದಿ ಅಡುಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯ ಅಡುಗೆಯವರಿಗೆ 1700 ಹಾಗೂ ಸಹಾಯಕರಿಗೆ 1600 ರೂಪಾಯಿ ಗೌರವಧನ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶಾಲೆ ಅಥವಾ ಅಡುಗೆ ಕೋಣೆಯ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿಯೂಟಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚ ಪ್ರತಿದಿನ ಸೇವಿಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ, ಶುಚಿತ್ವ, ಸುರಕ್ಷತೆ, ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶದ ಮಾತೃಗಳ ವಿತರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಂಶಗಳ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಬರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೂ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಲೋಪಗಳು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ರೈತರು ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ, ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವ ರೈತರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬಿಸಿಯೂಟ ತಯಾರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ತರಕಾರಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾರುಕಟ್ಟೆದಲ್ಲೇ ಖರೀದಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಯೂಟ ಉಳಿದರೆ

ಬರಗಾಲದಲ್ಲ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆಯಲ್ಲೂ ಜನಿಯೂಟ

ಕೇವಲ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇಸಿಗೆಯ ರಜಾ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನಿಯೂಟ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಳೆದ 4-5 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಹಲವು ತಾಲ್ಲೂಕು, ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಅಂತಹ ಕಡೆ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆಯಲ್ಲೂ ಜನಿಯೂಟ ನೀಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. 2011-12ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಇದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 100ಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಬರಪೀಡಿತ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬರಗಾಲದಲ್ಲೂ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಸಿಗಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ರಜಾ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಜನಿಯೂಟ ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ 100ರಷ್ಟು ಗುರಿ ಸಾಧನೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲ ಮಕ್ಕಳು, ಹೋಷಕರು ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ, ಸಂಬಂಧಿಕರ ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳೂ ಜನಿಯೂಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರಿ ಸಾಧನೆ ಆಗದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಅಂಶಗಳೇ ಕಾರಣ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು.

2011-12ರಲ್ಲಿ ಬರಪೀಡಿತ 123 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ 25 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದರಿಂದ 3ನೇ ತರಗತಿವರೆಗೆ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪೈಕಿ 12,08,395 ಮಕ್ಕಳು ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದಿದ್ದು, ಒಟ್ಟಾರೆ ಶೇ 48.34ರಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ. 2012-13ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 157 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದು, 45,89,010 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಜನಿಯೂಟಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದು, ಶೇ 40ರಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು 2014-15ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಶೇ 48.44ರಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ವಿರಳ. ಆದರೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಯೂಟ ಅನುಪಯುಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಉಳಿದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಗರ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ನಿಲುವು ಇರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ.

ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ

ಅಕ್ಷರ ದಾಸೋಹ ಯೋಜನೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲಾ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಎಸ್‌ಡಿಎಂಸಿಯವರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಅಡುಗೆಯವರು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ

ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾಯಂದಿರ ಸಮಿತಿ ರಚಿಸಿದ್ದು, ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ತಾಯಿ ಅಡುಗೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಊಟದ ರುಚಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣದಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ಬಿಸಿಯೂಟ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ಆಯುಕ್ತರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಮಿತಿ ಇದ್ದು, ಪ್ರತಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಸಭೆ ನಡೆಸಿ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ದಾಸೋಹ ಯೋಜನೆಯ ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಿದ್ದು, ಅವರು ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳ ದಾಖಲಾತಿ ಮತ್ತು ಹಾಜರಾತಿ ವಿವರ ಪಡೆದು ಜಿಲ್ಲಾ ಉಪನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾತೃಗಳನ್ನು ಸಿಆರ್‌ಪಿಗಳ ಮೂಲಕ ವಿತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ/ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್ ಮುಖ್ಯಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಚಾಲನಾ ಮತ್ತು ಪರಾಮರ್ಶೆ ಸಮಿತಿ ಇದ್ದು, ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಯೋಜನೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚಾಲನಾ ಮತ್ತು ಪರಾಮರ್ಶೆ ಸಮಿತಿ ಇದ್ದು, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮುಖ್ಯಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಈ ಸಮಿತಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಸಭೆ ನಡೆಸಿ ಒಟ್ಟಾರೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. □

ಕ್ಷೀರಭಾಗ್ಯ

ಸರ್ಕಾರಿ ಮತ್ತು ಅನುದಾನಿತ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ 10ನೇ ತರಗತಿವರೆಗೆ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನಿಯೂಟದ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಲು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 2013-14ನೇ ಸಾಲಿನ ಆಗಸ್ಟ್ ಒಂದರಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ.

18 ಗ್ರಾಂ ಕೆನಿಭರಿತ ಹಾಲಿನ ಪುಡಿಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ 150 ಮಿ.ಲಿ ಹಾಲನ್ನು ವಾರದಲ್ಲ ಮೂರು ದಿನ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕ್ಷೀರಭಾಗ್ಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕೆನಿಭರಿತ ಹಾಲಿನ ಪುಡಿಯನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಹಾಲು ಮಹಾಮಂಡಳ ನೇರವಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಸುಮಾರು 350 ಕೋಟಿ ರೂ. ವೆಚ್ಚವಾಗಲಿದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವೇ ಭರಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಲು ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ, ಇದರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಲಿನ ಪುಡಿಯನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಯಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ, ಕೆಲವೆಡೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಯಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಲನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ, ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಪೂರೈಕೆ ಆಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಲೋಪಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಆಗ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಇದರ ಉಪಯೋಗಪಡೆಯಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಮ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆಗಳು

ಶಿಕ್ಷಣದ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸರ್ವತೋಮುಖ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿಲುವು ಯಾವುದೇ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ನಿಲುವಷ್ಟೇ ಹೊರತು ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ. ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಅರ್ಥವನ್ನಾಗಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಬಂದ ಮೊದಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಯೋಗದಿಂದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೀತಿಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯವರೆಗೂ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಆಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆಗಳಿಗೂ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೃಢಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಮಾಧಾನದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೀಗೇಕೆ ಎನ್ನುವುದರ ಉತ್ತರ ಸುಲಭ.

ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಏನೇ ಹೇಳಲಿ, ಶಿಕ್ಷಣವಿರುವುದು ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಲಾಭಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವ ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ

ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಲವಾಗಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮಾಹಿತಿ ಎನ್ನುವುದರ ಬದಲು ಹೆಚ್ಚು ಪಾರಿಭಾಷಿಕವಾದ ಘನತೆಯುಳ್ಳ 'ಜ್ಞಾನ' ಎನ್ನುವ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅಷ್ಟೇ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಲಿ ಪೋಷಕರಾಗಲಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು 'ಬುದ್ಧಿವಂತ'ರಾಗಿ ರೂಪಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗುತ್ತರೆಯೇ ಹೊರತು 'ಹೃದಯವಂತ'ರನ್ನಾಗಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೃದಯವಂತಿಕೆ ಭಾವದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವಂಥದ್ದು ಬೆಳೆಯುವಂಥದ್ದು. ಇದನ್ನು ಜ್ಞಾನದ ಸಮಪಾತಳಿಯಲ್ಲಿಡಲು ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞರು, ಪೋಷಕರು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಭಾವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗೆಗೆ ಅರಿವಿರುವವರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಎರಡನೆ ಮಣೆಗೆ ಅರ್ಹ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ - ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ - ಭಾವವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನರೂಪಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಬದುಕಿನಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಕಲಿಸುವಂತೆ ಭಾವವನ್ನು ಬದುಕಿನಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ತರಗತಿಯ ಒಳಗೇ ಕಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದುಕಿನ ಸಾಹಚರ್ಯ ಅನಿವಶರ್ಯವಾದುದು ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯವಾದುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಅದು ಪಠ್ಯವನ್ನು / ವಿಷಯವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಿರುವ ರೀತಿ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ, ಗಣಿತ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ, ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಷಯಗಳೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಾಚೆಗಿನ ವಿಷಯಗಳು, ಅದರಲ್ಲೂ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಕ್ರೀಡೆಗಳನ್ನು ಈ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಹೊರಗಿಟ್ಟೇ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯೇತರ, ಸಹಪಠ್ಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳು ಗಣಿತ, ವಿಜ್ಞಾನದಂತೆ ಅತಿ ಅವಶ್ಯಕವಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವ ಈ ಏರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅವು ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಮಾಸಿಕ ಅಥವಾ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಶಾಲಾ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೂ ಮೇಲಿನ ವಾದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ನಾವು ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಪಾರ್ಶ್ವತೆಯಿದೆ.

ಯಾವುದೇ ವಿಷಯ, ಅದರಲ್ಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವ ವಿಷಯಗಳು ಇಂತಹ ಅನನ್ಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಜ್ಞಾನಮೀಮಾಂಸೆಯಲ್ಲಿ ಹೂತುಹೋಗಿದೆ. ಬದುಕಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಮೂಲಭೂತ ಅನುಭವ/ ಕೌಶಲ ಎಂಬುದು ಸಮಗ್ರವಾದುದು; ಭಾವ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಗಳ ಸೀಳಿಕೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ವಿಷಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿತಿ. ಜೀವಿಯ ವಿಕಾಸವೂ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಭಾವ ಮತ್ತು

* ರಂಗ ಪ್ರಯೋಗಶೀಲರು.

ಜ್ಞಾನಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವುದು ಅದ್ವೈತದ ಸಂಬಂಧ. ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಅದು ದ್ವೈತವಾಗಿ ಒಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಒಡೆದುಕೊಂಡಾಗಲೂ ಭಾವ ಮೊದಲು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ; ನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಜ್ಞಾನ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ವಿಕಾಸದ ಹಾದಿ ಮುಂದುವರೆದಂತೆ ಜ್ಞಾನ, ನಂತರ ಭಾವ ಕಾಣಿಸಬಹುದು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಭಾವ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಜೀವಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವ ಮೊದಲೋ ಜ್ಞಾನ ಮೊದಲೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಜೀವಿಯ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ನಿರ್ವಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ ಮಾತುಗಳು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕರಿಸುತ್ತವೆ.

ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಟಕ, ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಠ್ಯವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರಮುಖ ಧಾರೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಸೇರಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿಯೇ ಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲ ಸಾಧನವೆಂದರೆ

ದೇಹ. ನಾಟಕ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದೇಹ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಶಾರೀರಿಕ ಕ್ರಿಯೆ - ಉಸಿರಾಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ ವೃತ್ತತ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಹೊರತಾಗಿ, ಸಂಗೀತ ಹಾಡುವಾಗಲೂ ದೈಹಿಕ ಚಲನೆಗಳು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸದಿರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಈ ಕಲೆಗಳ ಮೂಲಧಾತು ಚಲನೆ ಮತ್ತು ಶಬ್ದವಾಗಿದೆ.

ಚಲನೆ ಮತ್ತು ಶಬ್ದದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಭುತ್ವ ಈ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಬ್ದವನ್ನೇ

ಸಂಗೀತ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ನೃತ್ಯ ದೈಹಿಕ ಚಲನೆಯನ್ನು ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಎರಡನ್ನೂ ನಾಟಕ ತನ್ನ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ.

ಆ ನಂತರವೇ ನಾದ, ಬಳಕು, ಗತಿ, ಶ್ರುತಿ, ಭಂಗಿ, ಮುದ್ರೆ, ಮುಂತಾಗಿ ಆಯಾಯ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಅನನ್ಯವಾದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಮೈದೋರತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದರ ಅಭಿಕ್ರಮತೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಸಂಗೀತದ ಕಲಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ನೃತ್ಯದ ಕಲಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ನಾಟಕದ ಕಲಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಕಲೆಗಳ ಕಲಿಕೆಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಣಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗುತ್ತವೆ.

ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳ ಮೂಲಾಂಶವಾದ ದೈಹಿಕ ಚಲನೆ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕಾದುದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತ/ಹಾಡುತ್ತ ಓದಾಡುವ/ಕುಣಿಯುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಮಗು ತನ್ನ ದೈಹಿಕ ಚಲನೆಯನ್ನು, ತನ್ನ ದನಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಅದಕ್ಕೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವುದು ಇಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಯಾಗಿಯೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಕಲೆಗಿರುವ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಸೌಂದರ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ, ಕಲಾನುಭೂತಿಗಳು ಅಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿ ಪಾರಿಭಾಷಿಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರದಿದ್ದರೂ, ಆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕ ಅಂತಹ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನೂ ಸಂವೇದನಾಶೀಲತೆಯನ್ನೂ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ನಲಿವನ್ನು ಕಲಿಕೆಯೊಂದಿಗಿನ ಸಹಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ರೂಪಿತಗೊಂಡು ಇಂದು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ತತ್ವ ಅಡಕವಾಗಿದೆಯೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳ ಬೋಧನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದರ

ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳು ಇನ್ನಿತರ ವಿಷಯಗಳಂತೆ ಬೋಧಿಸಲೇಬೇಕಾದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪಠ್ಯವಸ್ತುವನ್ನು ಸೇರಿಲ್ಲ.

ಆಸಕ್ತ ಶಿಕ್ಷಕರಷ್ಟೇ ಅವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲತೆಗಳಾಗಲಿ, ಬೆಂಬಲವಾಗಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಬೋಧನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೂಕ್ತ ವಾತಾವರಣವನ್ನೂ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಇವನ್ನು ಬಯಸುವುದು ಮರೀಚಿಕೆಯಷ್ಟೇ.

ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಸ್ವರೂಪಗಳ ಬಗೆಗೆ ಚಿಂತಿಸಿರುವ ಬ್ರೂನರ್, ಅದು ಮೂರು ಸ್ವರೂಪಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಸ್ವರೂಪಗಳೆಂದರೆ ಅಭಿನಯಾತ್ಮಕ, ಪ್ರತಿಮಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಸಂಕೇತಾತ್ಮಕ ಸ್ವರೂಪಗಳಾಗಿವೆ. ಇವು ಒಂದು ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿರುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅಭಿನಯ ತಳಹದಿಯಾಗಿದ್ದು ದೇಹದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆ ನಂತರವೇ ಒಂದು ಮೂರ್ತ ಶಿಲ್ಪರೂಪದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಅಮೂರ್ತವಾದ ಭಾಷಿಕ ಮತ್ತಿತರ ಸಂಕೇತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ವಿವರಣೆ ಕೂಡ ದೇಹವನ್ನೇ ಮೂಲ ಸಾಧನವಾಗುಳ್ಳ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಲೆಗಾಗಿಯಷ್ಟೇ ಕಲಿಸಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಕಲಿಕೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಕಲಿಕೆಗೆ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಸಂಗೀತದೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟವಾದ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕವನಗಳ ನಿಜ ಕಲಿಕೆ ಬರೀ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಕಲಿಯುವುದರಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಬೆರೆತಿರುವ ಸಂಗೀತದ ತಿಳಿವೂ ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಡು ಭಾಷೆಯ ಬಾಗುಬಳಕುಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ನಟನೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು, ಭೂಗೋಳವನ್ನು, ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು, ವಾಸ್ತುಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು, ಮಾನವೇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಧ್ವನಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ತಿಳಿವು ಸಂಗೀತದ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಂಗಸಜ್ಜಿಕೆಯನ್ನೋ ವಸ್ತ್ರವಿನ್ಯಾಸವನ್ನೋ ನಾಟಕಕ್ಕಾಗಿ ರೂಪಿಸಿ ಬಳಸಿ ಹೊರಟಾಗ ಇತಿಹಾಸದ ಅರಿವು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಷಯಗಳು ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ, ಭಾವ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಾಂಶಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರಾನುಭವವಾಗಿ ನೋಡುವ, ಕಲಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಇಂತಹ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಈಗ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು, ಸೂಕ್ತ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು, ದೈನಂದಿನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳಾಗಿಯೇ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಒಂದು ದಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ದಾರಿಯೂ ಇದೆ. ಅದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನವಾಗಿ ಬಳಸುವ ದಾರಿ.

ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ಗುರಿ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವುದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ಅದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂವಹಿಸಲು ಬಳಸುವ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಸಾಧನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಕಗೊಳಿಸುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಒತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗೀತೆಗಳಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಹಾಡಿಸುವುದು; ನಾಟಕವಾಗಿಸುವುದು; ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ನಾಟಕವಾಗಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಭಾಷೆಯ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಹಾಡಾಗಿಸುವುದು, ನಾಟಕವಾಗಿಸುವುದು ಈ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಲೆಗಳಾಗಿಯೇ ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಇವು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದಾದರೂ ಪ್ರದರ್ಶಕತ್ವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟನ್ನು ಅದು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ನಾವಿಂದು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳಾಚೆಗಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೂಡ ವಿಷಯ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಾವಿನ್ನೂ ರೂಪಿಸಿಲ್ಲ.

ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಳಸುತ್ತಿರಲಿ, ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯವಿರುವಂತೆ ಆಯಾ ಕಲೆಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿನ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತವೆ. □

ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ

ಇಂಪ್ರಿಂಟ್ ಇಂಡಿಯಾ : ಭಾರತದ ಹಿತಾಶಕ್ತಿ ಇರುವ ಹತ್ತು ಪ್ರಮುಖ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಮಾರ್ಗನಕ್ಷೆ ರೂಪಿಸಲು ಇಂಪ್ರಿಂಟ್ (ಐಎಂಪಿಆರ್‌ಐಎನ್‌ಟಿ) ಇಂಡಿಯಾ ಎನ್ನುವ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜಂಟಿ ಸಹಯೋಗದ ಈ ಉಪಕ್ರಮದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಮುಂದಿನಂತಿವೆ.

1. ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು

ಗುರುತಿಸುವುದು. 2. ಗುರುತಿಸಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೇರ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ. 3. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣಕಾಸು ಹರಿವು ಖಾತರಿಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು 4. ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಅದರಿಂದ ಗ್ರಾಮೀಣ / ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಸುಧಾರಣೆ ಆಧರಿಸಿ ಅಳಿಯುವುದು.

ಇಂಪ್ರಿಂಟ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ವಿತರಿಸಲಾಗಿದೆ.

1. ಆರೋಗ್ಯ ಆರೈಕೆ - ಐಐಟಿ ಖರಗ್‌ಪುರ 2. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು

ಮಾಹಿತಿ ಸಂಪರ್ಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ - ಐಐಟಿ ಖರಗ್‌ಪುರ 3. ಅಡ್ವಾನ್ಸ್‌ಡ್ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ - ಐಐಟಿ ಕಾನ್ಪುರ 4. ಜಲಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮತ್ತು ನದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ - ಐಐಟಿ ಕಾನ್ಪುರ 5. ಸುಸ್ಥಿರ ನಗರ ವಿನ್ಯಾಸ - ಐಐಟಿ ರೂರ್ಕಿ 6. ರಕ್ಷಣೆ - ಐಐಟಿ ಮದ್ರಾಸ್ 7. ತಯಾರಿಕೆ - ಐಐಟಿ ಮದ್ರಾಸ್ 8. ನ್ಯಾನೊ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಯಂತ್ರಾಂಶ - ಐಐಟಿ ಬಾಂಬೆ 9. ಪರಿಸರ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆ - ಭಾರತೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರ, ಬೆಂಗಳೂರು. 10. ಇಂಧನ ಭದ್ರತೆ - ಐಐಟಿ ಬಾಂಬೆ. □

ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್ ಅಭಿಯಾನ

ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅನಕ್ಷರತಾ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು “ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್” ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು 2009 ರಿಂದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಮಹಿಳಾ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 8, 2009 ರಂದು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಕ್ಷರತಾ ದಿನದಂದು ನವಸಾಕ್ಷರಿಗೆ ಸಮಾನ ಶಿಕ್ಷಣ, ವೃತ್ತಿ ಕೌಶಲ ಹಾಗೂ ಮುಂದುವರಿಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ‘ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್’ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ದೇಶದ 25 ರಾಜ್ಯಗಳ 384 ಜಿಲ್ಲೆಗಳ 1.50 ಲಕ್ಷ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

12ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲೂ ಇದು ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಇದರ ಯಶಸ್ವಿ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಶೇ.80 ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಗುರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸಾಕ್ಷರತಾ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಆಶಯವನ್ನು ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹೊಂದಲಾಗಿದೆ. 70 ದಶಲಕ್ಷ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಿಗೆ ಮೂಲ ಸಾಕ್ಷರತೆ ನೀಡುವುದು ಇದರ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಈ 70 ದಶಲಕ್ಷ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಲ್ಲಿ 60 ದಶಲಕ್ಷ ಮಹಿಳಾ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರಲ್ಲಿ 14 ದಶಲಕ್ಷ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, 8 ದಶಲಕ್ಷ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಮತ್ತು 12 ದಶಲಕ್ಷ ಮುಸ್ಲಿಂ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿದ್ದಾರೆ.

‘ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್’ ಧ್ಯೇಯ

- * ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಸಾಕ್ಷರತಾ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು
- * ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುಂಪು/ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಕಲಿಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು
- * ದೇಶದ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ.80 ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು.
- * ಪುರುಷ-ಮಹಿಳಾ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಪ್ರಮಾಣದ ಅಂತರ ಶೇ.10 ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು.
- * ಪ್ರಾದೇಶಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು.

ಉದ್ದೇಶಗಳು

- * 15 ವಯಸ್ಸಿಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಿಗೆ ‘ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಸಾಕ್ಷರತೆ’ ನೀಡುವುದು
- * ನವಸಾಕ್ಷರರಿಗೆ ಔಪಚಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ‘ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣ’ (ಸಮಾನ ಶಿಕ್ಷಣ) ಕೊಡುವುದು.
- * ಜೀವನದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಗಳಿಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚಳ ‘ವೃತ್ತಿ ಕೌಶಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ’ ಮಾಡುವುದು.
- * ನವಸಾಕ್ಷರರಿಗೆ ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕಾ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ‘ಮುಂದುವರಿಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ’ದ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು.

* ಎನ್.ಎಂ. ಮಮತ
** ಡಾ|| ಟಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್

ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು

- * ನಗರ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಪ್ರಮಾಣದ ಅಂತರ ನಿವಾರಣೆ.
- * ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ಮಹಿಳೆಗೆ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ. ಪುರುಷ-ಮಹಿಳಾ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಪ್ರಮಾಣದ ಅಂತರ ನಿವಾರಣೆ.
- * ಪ. ಜಾತಿ, ಪ. ಪಂಗಡ, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ (ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಮುದಾಯ) ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರ ಕಲಿಕೆಗೆ ಆದ್ಯತೆ.
- * ಸಾಕ್ಷರತೆ ಜೊತೆಗೆ ವೃತ್ತಿ ಕೌಶಲಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳ

ಪರಸ್ಪರ ಮಾಧ್ಯಮ ಅಭಿಯಾನ

ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಯೋಚಿಸಿದ್ದು, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಮಾಧ್ಯಮ ಅಭಿಯಾನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಂಚಲನವನ್ನು ತರಬೇಕು, ಕೇವಲ ಸಾಕ್ಷರತೆಗಷ್ಟೆ ಸೀಮಿತವಾಗದೇ ಇತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ವಿವಿಧ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿವು, ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಪರಸ್ಪರ ಮಾಧ್ಯಮ ಅಭಿಯಾನ ಏಕೆ?

- * ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್ ಸಾಕ್ಷರತೆಗಷ್ಟೆ ಸೀಮಿತವಾಗದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು;

* ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಂಯೋಜಕರು, ರಾಜ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರ, ಮೈಸೂರು.

- * ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್ ಮಹತ್ವದ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು;
- * ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್ ಅಭಿಯಾನದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು;
- * ಸಮುದಾಯದ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು;
- * ಕಲಿಕಾ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು;
- * ವಿವಿಧ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಲು

ಉದ್ದೇಶ

- * 35 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸಾಕ್ಷರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು
- * ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಗೊಳಿಸುವುದು
- * ಸಂಪನ್ಮೂಲ ತಂಡದೊಡನೆ ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಗಳ ಸಬಲೀಕರಣ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಮಾಡುವುದು

ಗುರಿ

ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್ ಮೂಲತತ್ವ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಕ್ಷರ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು.

ವ್ಯಾಪ್ತಿ

ರಾಜ್ಯ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಮಿಷನ್ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಮೂಲಕ ನೇರ ಸ್ಥಳೀಯ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿಸಿ ಅವುಗಳ ಸಕ್ರಿಯ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯೊಡನೆ ದೇಶದ 25 ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಭಿಯಾನವನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವಿಕೆ

ಈ ಅಭಿಯಾನದಲ್ಲಿ 5 ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇಲಾಖೆ/ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ,

1. ಆಫರಿಂಗ್ ಆಫ್ ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್:

ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್ ಅಭಿಯಾನದ ಸಮಗ್ರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದು, ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಕ್ಷರತೆಗಾಗಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಸಬಲೀಕರಣ, ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯ ರಚನೆ, ಸಭೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ಮನವರಿಕೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲಗೊಳಿಸುವುದು.

2. ಮತದಾನ ಸಾಕ್ಷರತೆ: ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ,

ಮತದಾನ, ಮತದಾನದ ಮಹತ್ವ, ನೈತಿಕ ಮತದಾನ, ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಮತದಾರ, ನೋಂದಣಿ, ಮತದಾರರ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು, ಮತದಾನ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ, ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಮತ ಯಂತ್ರ ಅದರ ಬಳಕೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷರ ಭಾರತ್ ಫಲಾನುಭವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವುದು.

3. ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಕ್ಷರತೆ: ಆರ್ಥಿಕ

ಯೋಜನೆ, ಆದಾಯ, ಖರ್ಚು, ಉಳಿತಾಯ, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮತ್ತು ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿ ಉಳಿತಾಯ ಯೋಜನೆಗಳು, ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಠೇವಣಿಗಳು, ಹೂಡಿಕೆ, ವಿಮೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿ ಜಾಗೃತಿ ತರುವುದು.

4. ಕಾನೂನು ಸಾಕ್ಷರತೆ: ಭಾರತದ

ಸಂವಿಧಾನ, ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳು, ಉಚಿತ ಕಾನೂನು ನೆರವು, ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನುಗಳು, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಪಂಗಡ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ ಕಾನೂನುಗಳು, ಮಾಹಿತಿ ಹಕ್ಕು, ಶಿಕ್ಷಣ ಹಕ್ಕು, ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಯೋಜನೆ ಕಾಯ್ದೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವುದು.

5. ವಿಪತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು

ನಾಗರಿಕರ ಸುರಕ್ಷೆ: ವಿಪತ್ತುಗಳೆಂದರೆ, ಜೀವ ಹಾನಿ, ಕೇಡು ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ನಾಶ ಉಂಟು ಮಾಡಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಷ್ಟ ಅಥವಾ ಪರಿಸರ ಅವನತಿ ತರುವ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಘಟನೆ ಅಥವಾ ಮಾನವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು. ಇಂತಹ ವಿಪತ್ತುಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯತೆ.

ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬರಗಾಲ, ಪ್ರವಾಹ, ಭೂಕಂಪ, ಭೂಕುಸಿತ, ಚಂಡಮಾರುತ ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿ ಅನಾಹುತಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ನೀಡಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರ ತಂಡ ರೂಪಿಸುವುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಜಿಲ್ಲಾ ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 3788 ಗ್ರಾಮ ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ತಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಆಯ್ದು ಪ್ರೇರಕರು ಗೌರವಧನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರ ನೆರವಿನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೇರಕರು ಆಯಾ ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನು 2017ರ ಒಳಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಕ್ಷರರನ್ನಾಗಿಸುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಮೇಲಿನ ಪೂರಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುವವರು ಮತ್ತು ಕಲಿಸುವವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಕ್ಷರತಾ ನಾಡನ್ನಾಗಿಸುವ ಆಶಯ ಹೊಂದಲಾಗಿದೆ. □

**ಮನೆಯ ಮೊದಲ ಪಾಠಶಾಲೆ
ಜನನಿ ತಾನೆ ಮೊದಲ ಗುರುವು
ಜನನಿಂಬಂದ ಪಾಠ ಕಲಿತ
ಜನರು ಧನ್ಯರು.**

ಶಿಕ್ಷಣದ ಸ್ಥೂಲರೂಪದ ನಡುವೆ ಕಳೆದು ಹೋದುತ್ತಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆ

* ಜಿ.ಎಸ್. ಜಯದೇವ

ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಎದ್ದುಕಾಣುವ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡವೊಂದು ನೋಡುಗರಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಗೌರವ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ಈ ಕಟ್ಟಡದ ಒಳಗೆ, ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಪರಿಕರಗಳ ನಡುವೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಮಗುವಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸ್ವರೂಪವೇನು? ಮಗು ಪಡೆದ ಜ್ಞಾನ ಯಾವುದು? ಅದು ಮೊದಲಿಗೆ ಮಗುವಿಗೇ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ಆನಂತರ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ?, ಇವು ಶಿಕ್ಷಣದ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಸಮೃದ್ಧ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಐಷಾರಾಮಿ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು, ಅದ್ದೂರಿಯಾದ ಕೊಠಡಿ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಇವಾವು ಮಗುವಿನ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾದ ಶಿಕ್ಷಣಾಸಕ್ತಿಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣವ್ಯವಸ್ಥೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವುದು ಇಂತಹ ಸ್ಥೂಲ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ.

ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಮೇಲಿನ ಈ ಚಿತ್ರಣದ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಶತಮಾನದಾಟದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸುಂದರವಾದ ಪಾರಂಪರಿಕ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಶಿಥಿಲಗೊಂಡ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಸಮಾಜದ ಭಾಗವಾಗಿ ಬದುಕಿ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋವಿನಿಂದ ನಮಗೆ ಅರುಹುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಶತಮಾನದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಅನುಭವವನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆ ಸಂಬಂಧದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಸಾರಿ ಹೇಳುವ ಯಾವ ಕುರುಹುಗಳು ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳೋ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಅನುದಾನ ಕಬಳಿಸಲು ಹದ್ದಿನ ಹಾಗೆ ಕಾದಿರುವ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುದಾರರ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಸ್ಮಾರಕಗಳಂತೆ ಜೀವ ಹಿಡಿದುನಿಂತಿವೆ. ಸರ್ವಶಿಕ್ಷಣದ ಅಭಿಯಾನದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅಪಾರವಾದ ಅನುದಾನ ಬಳಸಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 1,33,000 ಕಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು 1,06,000 ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳನ್ನುಳ್ಳ ದೇಶ ನಮ್ಮ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳು ಬೇಕು. ಶೇ.50/60 ಭಾಗ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮೀಸಲಾದ ಹಣ ಭ್ರಷ್ಟರ ಪಾಲಾಗುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ ಹಣಕ್ಕೆ ತತ್ಸಮಾನವಾದ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಮುಂತಾದ ಮೂಲಭೂತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕೊರತೆಯೇ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಕುಸಿತಕ್ಕೂ ಕಾರಣ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ದಟ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಲಾಭದಾಯಕವೂ

ಹೌದು. ಹಾಗಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಟ್ಟಡ ಇತ್ಯಾದಿ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಮೀಸಲಿಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ.

ಶೇ.40 ಭಾಗ ಮಕ್ಕಳಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 40 ಕೋಟಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾವು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕು ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿತ್ತನೀತಿಯನ್ನೇ ನೋಡಿ. ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿರುವ ಒಟ್ಟು ವಾರ್ಷಿಕ ಬಜೆಟ್ ಕೇವಲ 04% ಮಾತ್ರ. ಈ 04% ಹಣದಲ್ಲೇ ನಾವು ಸಕಲ ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು, ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು, ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಆರ್ಥಿಕ ಮೀಸಲಾತಿ ವರ್ಷ ಕಳೆದಂತೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಚರ್ಚೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅದ್ದೂರಿಯಾದ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯದಿಂದ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ದೋಷಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದು, ಅತ್ಯಲ್ಪ ಭಾಗ ಹಣವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿರುವುದು ನಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಘೋರಅನ್ಯಾಯ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಯಾವ ವಲಯಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಇಡೀರಾಷ್ಟ್ರ ವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ

* ದೀನಬಂಧು ಟ್ರಸ್ಟ್, ಚಾಮರಾಜನಗರ - 571 313.

ವಿದ್ಯಾರೂ ಸಹ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಅನುಭವಜ್ಞಾನವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಸೂಕ್ತವಾದ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಶಿಕ್ಷಣ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರೆಲ್ಲರೂ ದೋಷಪೂರ್ಣ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಉತ್ಪನ್ನವೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೆನಪಿನ ಆಟ ಎಂದೇ ಪರಿಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆದು ಅಂಕಗಳಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಗಾಢವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವ ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಸಹ ಅದೇ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಡೀ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ಬದಲಾಗದೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿಗೆಂದು ಹೆಚ್ಚು ಹಣಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವುದು ದೊಡ್ಡ ಆತಂಕದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಮಾನ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಣವಿದ್ದವರ ಪಾಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೊರಕುವ ಸರಕಿನಂತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಸರಕು ಎನ್ನುವಂತಾದರೆ ಅದು ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಮನಗಂಡು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಸಮಾನ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಇಬ್ಬಗೆಯ ನೀತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಖಾಸಗೀಕರಣ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳು ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಶಿಕ್ಷಣದ ಯಾವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಅಪಾರ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಪುತ್ರ/ಪುತ್ರಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ತವಕವಿದೆ. ಇಂದಿನ ಬಹುತೇಕ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಕೇವಲ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಖಂಡಿತ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡದಂತೆ ಅಥವಾ ಶಾಲಾ ಪರಿಕರಗಳಂತೆ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದರೆ ಯಾವುದು ಎಂದು ಪೋಷಕರ ಅರಿವಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಲುಪುವ ಚರ್ಚೆಗಳಾಗಬೇಕು. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕುರಿತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಅರಿವಾಗುವಂತೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಖನಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಈ ಲೇಖನಗಳು ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಿಂತ ಶಿಕ್ಷಣದ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯನ್ನು, ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸಿ ನಿಜವಾದ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿಯೇ ಇಡುತ್ತವೆ.

ಇಂದು 'ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ಎಕ್ಸೆಲೆನ್ಸ್' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಬೌದ್ಧಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಕೇವಲ ಬಿಳಿ ಕತ್ತಿನ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ ಮಾರ್ಗಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೌಶಲಗಳೊಡನೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ; ಎಂದರೆ ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೌದ್ಧಿಕತೆಯ ಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಿ ತೆರೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಲಿ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಲಿ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಪರಿಪಾಠವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಕೆಲ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸರ್ಕಾರಿ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಡಿಪ್ಲಮೊ ಪಾಸುಮಾಡಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ನೌಕರಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿವೆಯಂತೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈಗ ಕೇವಲ ಪದವೀಧರರು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಅಸಾಧಾರಣ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರು ಎಂದೂ ಕೂಡ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್‌ಮನ್, ಕಟಿಂಗ್ ಪ್ಲೇಯರ್ ಹಿಡಿದು ಕೆಲಸಮಾಡಲು ತಯಾರಿಲ್ಲವಂತೆ. ಆದರೆ ಡಿಪ್ಲಮೊ ಪದವೀಧರರು ಈ ಕೌಶಲವನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉಪಯುಕ್ತರಾಗಿದ್ದರಂತೆ!

ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಯ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರು ಕೇವಲ ಪೆನ್ನು ಪೇಪರ್‌ಗಳಿಗಷ್ಟೆ ಸೀಮಿತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನನ್ನ ಅನುಭವಿ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಗೆಳೆಯ. ಇದು ಕೇವಲ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದಲೂ ನಾವು ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಕೌಶಲಗಳು ಕೀಳು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕವೇ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆ ಕೃಷಿಯಿಂದ ಮಂಗಳಯಾನದವರೆಗೂ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಮನೋಧರ್ಮವೇ ಭೂಮಿಯ ಸುಸ್ಥಿರತೆಗೂ ಸಂಚಕಾರ ತಂದಿದೆ. ಸುಸ್ಥಿರ ಬದುಕು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ, ಅನ್ವಯಿಕ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸುಸ್ಥಿರ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಜೆಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಮೌಲ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಬದಲಾಗಬೇಕು.

ಜೀವನದ ಆದ್ಯತೆಗಳು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಕೌಶಲವನ್ನು ಕಲಿಸುವ, ಶ್ರಮಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವ, ತನ್ನಂತೆಯೇ ಇತರೆಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಬದುಕಲು ಬಿಡುವ ಒಂದು ಮನೋಧರ್ಮ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲ ರೂಪಗಳ ನಡುವೆ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳ ಕುರಿತು ಮರು ಚಿಂತನೆ ಅಗತ್ಯ. □

ಹೊನೆಂಬಲ್ಲದೆ ಸುದ್ದಿಯಾದ ವೈಚಕೂರಹಳ್ಳಿ

* ಎನ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ಊದುಗೊಳವೆಗೆ ವಿದಾಯ

ಭಾರತದ ಸಾವಿರಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳಂತೆಯೇ ವೈಚಕೂರಹಳ್ಳಿಯೂ ಅತಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿದ್ದು, 275 ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳು, ಗಾರ್ಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಜನರೇ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರೇ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು. ಯಾವುದೇ ಶಾಶ್ವತ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲದ ಇಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾಮುಚ್ಚಾಲೆಯಾಡುವ ಮಳೆಯನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವುದೂ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯನ್ ಆಯಿಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಡಿ ಈ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಪೈಲಟ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಆಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಗಳಿಗೂ ಅಡುಗೆ ಅನಿಲ ಅಂದರೆ ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಒದಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ತಲೆತಲಾಂತರಗಳಿಂದ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲು ಇವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸೌದೆ ಒಲೆಗಳೇ ಆಧಾರ. ಬೆಳಗಾದರೆ ಒಲೆಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಸೌದೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲಿನ ಬಡಜನರ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತ್ತು. ಸೌದೆ ಒಲೆಗಳ ಹೊಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನಾವರಿಸಿ ಇಡೀ ಮನೆಯ ಬಿಳಿ ಗೋಡೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಪ್ಪು ಕಪ್ಪಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಉರುವಲು ಸೌದೆಗಾಗಿ ಅಲೆದಾಟ, ದಟ್ಟಹೊಗೆ, ಒಲೆ ಹಚ್ಚಲು ಉರಿಸಲು ಪರದಾಟ ಇದು ದಿನನಿತ್ಯದ ಕಾಯಕವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಒಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು, ಮಹಿಳೆಯರು ದಟ್ಟಹೊಗೆಯ

ಬೆಕ್ಕುಬಳ್ಳಾಪುರ ಎಂದಾಕ್ಷಣ ಮಳೆಯ ಅಭಾವ, ಅಂತರ್ಜಲ ಕುಸಿತ, ಬರದ ನಾಡು, ಶಾಶ್ವತ ನೀರಾವರಿ ಹೋರಾಟ...ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ವಿಷಯಗಳಿಂದಲೇ ಸದಾ ಸುದ್ದಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಆದರೆ, ರಾಜ್ಯದ 29 ನೇ ಜಿಲ್ಲೆಯೂ ಆಗಿ 2007ರಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಈಗ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಧನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಇಡೀ ದೇಶದ ಗಮನಸೆಳೆದಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ. ಆಂಧ್ರದ ಗಡಿಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗೌರಿಬಿದನೂರು ತಾಲೂಕಿನ “ವೈಚಕೂರಹಳ್ಳಿ” ದೇಶದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಹೊಗೆರಹಿತ ಗ್ರಾಮವಾಗಿ 2015ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿ ಇಡೀ ದೇಶದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದು, ಇತರ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ.

ತಾಲೂಕು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಕೇವಲ ಆರು ಕಿ.ಮೀ ದೂರದ ಕಾದಲವೇಣಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ವೈಚಕೂರಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಶೇ.100 ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕಗಳಿದ್ದು “ದೇಶದ ಮೊದಲ ಹೊಗೆರಹಿತ”ಗ್ರಾಮ ಎಂಬ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಭಾಜನವಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿಗಷ್ಟೇ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಇಂಡಿಯನ್ ಆಯಿಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ 275 ಕುಟುಂಬಗಳಿರುವ ಈ ಪುಟ್ಟ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಹೊಗೆರಹಿತ ಗ್ರಾಮ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದೆ.

ಪರಿಣಾಮ ಒಲೆ ಊದಿ ಸಾಕಾಗಿ ಕೆಮ್ಮು, ಆಸ್ತಮಾ ಸೇರಿದಂತೆ ಶ್ವಾಸಕೋಶದ ನಾನಾ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಂತೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿಟ್ಟ ಉರುವಲು ಸೌದೆಗಳು ನೆನದು ಒದ್ದೆಯಾಗಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಪಡಿಪಾಟಲು ಹೇಳತೀರದಂತಾಗಿತ್ತು. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಡುಗೆಯಾಗದೆ ಊಟ ತಿಂಡಿಯಾಗದೆ ಒಲೆಯೊಡುವುದರಲ್ಲೇ ಬಹುತೇಕ ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಸೌದೆ ಒಲೆಯೊಡನೆ ಹೊಗೆ ನಡುವೆ ಬದುಕು ಸವೆದುಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನೆರವಾದ ಕೇಂದ್ರದ ಯೋಜನೆ

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಹತ್ವದ ಸೌದೆ ಒಲೆಮುಕ್ತ ಗ್ರಾಮ ನಿರ್ಮಾಣದ ಯೋಜನೆಯೇಗೆ ವೈಚಕೂರಹಳ್ಳಿ ಪಾಲಿಗೆ ವರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ವಯ ದೇಶದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಆರ್ಥಿಕ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರು ಎಲ್‌ಪಿಜಿ ಸಬ್ಸಿಡಿ ತೊರೆದ ಪರಿಣಾಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಒಲೆಮುಕ್ತ ಗ್ರಾಮ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕನಸು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನನಸಾಗಲು ಒಂದು ಆಂದೋಲನವಾಗಿ ದಾಪುಗಾಲಿಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಮೊದಲ ಫಲವೇ ವೈಚಕೂರಹಳ್ಳಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಮುಕ್ತ ಗ್ರಾಮಗಳ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲು ಕೇಂದ್ರ ಮುಂದಾದಾಗ ಇಂಡಿಯನ್ ಆಯಿಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ (ಐಒಸಿ) ಗೌರಿಬಿದನೂರಿನ ಇಂಡೇನ್ ಗ್ಯಾಸ್‌ನ ಅಧಿಕೃತ ಮಾರಾಟಗಾರರಾದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂಬ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದ ಶ್ರೇಣಿಕ್ ಗ್ಯಾಸ್ ಏಜೆನ್ಸಿ ಮಾಲಿಕರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಗೀತಾ ಜಯಂಧರ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ

* ಪತ್ರಕರ್ತರು.

ಮಾತನಾಡಿ ಮೊದಲು ಪೈಲಟ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಮನೆಗಳಿರುವ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಯತ್ನದಲ್ಲೇ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಾಫಲ್ಯಗೊಳಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿ ವೈಚಕೂರಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೇವಲ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಒಳಗಾಗಿ ಇಡೀ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೂ ರಿಯಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ಠೇವಣಿರಹಿತವಾಗಿ ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು.

ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ

ವೈಚಕೂರಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ದೇಶದ ಮೊದಲ ಹೊಗೆಮುಕ್ತ ಗ್ರಾಮವಾಗಿಸಲು ಶ್ರೇಣಿಕ್ ಏಜೆನ್ಸಿಯ ಶ್ರಮವೂ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ. ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಸುಮಾರು 175 ಕುಟುಂಬಗಳು ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕರಹಿತ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿ ಫಲಾನುಭವಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಏಜೆನ್ಸಿ, ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದಾಗುವ ಅನುಕೂಲಗಳು ಮತ್ತಿತರ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು ವ್ಯಾಪಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು.

ಹೊಸ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ನೀಡಬೇಕಾದ 1600 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ 2000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಟಾವ್, ರೆಗ್ಯುಲೇಟರ್, ಪೈಪ್, ಸಿಲಿಂಡರ್ ಹಾಗೂ ಲೈಟರನ್ನು ವಿತರಿಸಿತು. ಬಿಪಿಎಲ್ ಪಡಿತರ ಚೀಟಿಯನ್ನೇ ಮಾನದಂಡವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿ ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ 2000 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಬರೋಬ್ಬರಿ 90 ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಲಾಭ ಪಡೆಯದೆ ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಶತಾಯಗತಾಯ ಶೇ.100 ರಷ್ಟು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ, ಬದ್ಧತೆಗಳಿಂದ

2000 ರೂಪಾಯಿ ಹೊಂದಿಸಲಾಗದ 4 ಕಡುಬಡ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಲಯನ್ಸ್ ಕ್ಲಬ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕ ಒದಗಿಸಿದ ನಂತರ 6 ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಮಾಸಿಕ ಕಂತುಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಉಳಿದಿದ್ದ ಒಟ್ಟು 100 ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೂ ನಾನಾ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ಯಾಸ್ ನೀಡಿದ್ದರ ಪರಿಣಾಮ ವೈಚಕೂರಹಳ್ಳಿಯ 275 ಕುಟುಂಬಗಳು ಅಡುಗೆ ಅನಿಲ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಾಗಿ ಶೇ.100 ರಷ್ಟು ಸಾಧನೆಯಾಯಿತು. ಇವೆಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ 2015 ಡಿ.16 ರಂದು ವೈಚಕೂರಹಳ್ಳಿ ದೇಶದ ಮೊದಲ ಹೊಗೆರಹಿತ ಗ್ರಾಮವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ದೇಶದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಿತು.

ಕೇಂದ್ರ ಸಚಿವರಿಂದ ಪ್ರಶಂಸೆ

ವೈಚಕೂರಹಳ್ಳಿಯ ಸಾಧನೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಇಂಧನ ಸಚಿವ ಶ್ರೀ ಧರ್ಮೇಂದ್ರ ಪ್ರಧಾನ್ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಆಯಿಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸಾಧನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಟ್ವಿಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ವೈಚಕೂರಹಳ್ಳಿ ಘೋಷಣೆಯಾದ ನಂತರ ಇಂಡಿಯನ್ ಆಯಿಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ರಾಜ್ಯದ 60 ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಎಲ್‌ಪಿಜಿ ಸಹಿತ ಹಾಗೂ ಧೂಮರಹಿತ ಗ್ರಾಮಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಣೆಯಡಿ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈ 60 ಗ್ರಾಮಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಗೌರಿಬಿದನೂರು ತಾಲೂಕಿನ ಮತ್ತೆರಡು ಗ್ರಾಮಗಳು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷ. ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞ, ಖ್ಯಾತ ವಿಚಾರವಾದಿ ಡಾ.ಎಚ್.ನರಸಿಂಹಯ್ಯರವರ ಹುಟ್ಟೂರಾದ ಹೊಸೂರು ಹಾಗೂ ಅದೇ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೋಟಾಲದಿನ್ನೆ ಗ್ರಾಮಗಳು ರಾಜ್ಯದ 60 ಹೊಗೆರಹಿತ ಗ್ರಾಮಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಾಧನೆಯ ಮುಕುಟಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಗರಿ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ.

ಹೊಸೂರು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ 2 ಗ್ರಾಮಗಳಿದ್ದು ಒಂದು ಹೊಸೂರು ಮತ್ತೊಂದು ಕೋಟಾಲದಿನ್ನೆ ಎರಡೂ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು 6400

ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿದೆ. ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 1470 ಇದ್ದು, ಈ ಪೈಕಿ 355 ಬಡ ಕುಟುಂಬಗಳು ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸೌದೆ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಉರುವಲು ಸೌದೆ ಸಿಗದೆ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಈಗ ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕ ದೊರೆತಿದೆ. ಇಂಡಿಯನ್ ಆಯಿಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಣೆಯಡಿ ಹೊಸ ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಅಪಶ್ಯವಿರುವ 1600 ರೂಪಾಯಿ ಠೇವಣಿ ಹಣವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಕೇವಲ 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಲೈಟರ್ ಸಹಿತ ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕದ ಎಲ್ಲ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ 355 ಬಡ ಕುಟುಂಬಗಳು ಹೊಸ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿವೆ. ಈ ಕುರಿತು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಡಾ. ಎಂ.ವಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡಿ, ಮುಂದಿನ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವ, ಸಮಾಜಪರ ಕಾಳಜಿಯುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕನಿಷ್ಠ 20 ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಹೊಗೆರಹಿತ ಮಾಡಲು ಗುರಿ ಹೊಂದಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸೌದೆ ಒಲೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಂಡು ಗ್ಯಾಸ್ ಸಂಪರ್ಕ ಪಡೆದು ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ಹೊಸೂರು ಗ್ರಾಮದ ಗೃಹಿಣಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವಿನುತ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. “ನಮ್ಮ ತಾತ ಅಜ್ಜಿಯರ ಕಾಲದಿಂದ ಸೌದೆ ಒಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವುದು ಬಲು ಕಷ್ಟ. ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಹೊಗೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣರಿ, ತಲೆನೋವು, ಕೆಮ್ಮು ಯಾವಾಗಲೂ. ಮನೆಗೋಡೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಪ್ಪಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಗ್ಯಾಸ್ ಬಂದಿರೋದಿಂದ ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಅಡುಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಸಮಯ ಉಳಿತಾಯ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸೌದೆಯ ತಲೆನೋವಿಲ್ಲ. ಗಾರ್ಮೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಟೈಂ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮನೆಯವರಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ”.

ನಿಮನಿದು ಇತಿಹಾಸವೇ?

ಜಾಗತಿಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಜಾಲಬಂಧ : ಭಾರತದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಜಾಗತಿಕ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದ ಪ್ರಮುಖ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಜಾಗತಿಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಜಾಲಬಂಧ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಚಿವಾಲಯ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದನ್ವಯ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಷಯ ತಜ್ಞರು ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣವೇತ್ತರೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದ ನಡೆಸುವರು ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡುವರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪಟ್ಟಿಯಂತೆ 38 ದೇಶಗಳ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡುವರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕದ 46, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ 9, ಜರ್ಮನಿ-ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾಗಳ ತಲಾ 6 ಹಾಗೂ ಇಸ್ರೇಲಿನ ಎರಡು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ನಡೆಸುವರು. ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರಶಿಯಾ, ಜಪಾನ್, ಸಿಂಗಪುರ, ಸ್ವಿಡನ್, ಸ್ವಿಟ್ಜರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್, ಪೋರ್ಚುಗಲ್, ನೆದರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್, ಮಲೇಶಿಯಾ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕೊರಿಯಾ ದೇಶಗಳೂ ಸೇರಿವೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ 13 ಶಿಸ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ 352 ಕೋರ್ಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಪ್ರಮುಖ 68

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಉಪನ್ಯಾಸ - ಕಲಿಕೆಗಳು ನಡೆಯಲಿವೆ. ಈ ಕೋರ್ಸುಗಳ ಅವಧಿ ಆಯಾ ವಿಷಯ ಆಧರಿಸಿ ಒಂದರಿಂದ ಮೂರು ವಾರಗಳ ಅವಧಿಯದ್ದಾಗಿದ್ದು, ಆತಿಥೇಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇತರರಿಗೂ ಅಲ್ಪ ಶುಲ್ಕ ದರದಲ್ಲಿ ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ಲಭ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ವೆಬ್‌ಕ್ಯಾಸ್ಪ್ ಲೈವ್ ಕೂಡಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಉನ್ನತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾರಾಂಶದ ವೆಬ್‌ಕ್ಯಾಸ್ಪ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಜಾಗತಿಕ ಸಂವಾದದ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕೋರ್ಸಿನ ಪಾಠಗಳು ಸತತವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ.

ನಂತರ ಈ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂ (ಎಸ್‌ಡಬ್ಲ್ಯುಎವೈಎಎಂ) ಹಾಗೂ ಮೂಕ್ (ಬ್ರಹ್ಮತ್ ಮುಕ್ತ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಕೋರ್ಸ್) ವೇದಿಕೆ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಡಿಜಿಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ ಮೂಲಕ ಲಭ್ಯ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೋರ್ಸುಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು www.gian.iitkgp.ac.in ವೆಬ್ ಪೋರ್ಟಲ್‌ನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ.

ಡಬಲ್ ಸುರಕ್ಷೆ : ಪೊಲಿಯೊ ವಿರುದ್ಧ ಡಬಲ್ ಸುರಕ್ಷೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು

ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪೊಲಿಯೊದ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗಾಗಿ ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈಗ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಮೌಖಿಕ ಲಸಿಕೆ ಹನಿ ಜತೆ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಮೂಲಕವೂ ರೋಗ ನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿ ಬಲಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ಪೊಲಿಯೊ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಪಣಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಭಾರತ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದು 'ಸುಪ್ತ, ಪೊಲಿಯೊ ಲಸಿಕೆಯ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್' ಕ್ರಮ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ರೋಗಗಳ ವಿರುದ್ಧ ನೀಡಲಾಗುವ, 'ನಿಯಮಿತ ಲಸಿಕೆ' ಜತೆಗೆ ಈ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ನೀಡಿಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಸಾಂ, ಗುಜರಾತ್, ಪಂಜಾಬ್, ಬಿಹಾರ್, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯೋಮಾನದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಕಲಾಗುವ, ಮೂರನೇ ಮೌಖಿಕ ಪೊಲಿಯೊ ಹನಿಯೂಡಿಕೆ ಜತೆಗೆ ಈ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಅನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ. 2015 ಮೇ ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಪೊಲಿಯೊ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವಾಗಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಲಾದ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ನೀಡಿಕೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಭಾರತ ಈ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. □

ಸರ್ವದಿಂದೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕ

ಯುನೆಸ್ಕೋ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ "ಸರ್ವರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ" ಕುರಿತಾದ ಜಾಗತಿಕ ನಿಗಾ ವರದಿಯನ್ನು ಹೊರತರುತ್ತಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕ (ಇಡಿಐ) ಜಾಗತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಗತಿಯ ಅಳತೆಗೋಲೆನಿಸಿದೆ. ಸರ್ವರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಆರು ಗುರಿಗಳ ಪೈಕಿ ನಾಲ್ಕು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಸೂಚ್ಯಂಕ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಇವುಗಳೆಂದರೆ, 1. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣ 2. ವಯಸ್ಕ ಸಾಕ್ಷರತೆ 3. ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಮತ್ತು 4. ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆ. ಸೂಚ್ಯಂಕ ನಿರ್ಧರಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಮಹತ್ವ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ ಒಟ್ಟು ದಾಖಲಾತಿ ಅನುಪಾತ - ಎಎನ್‌ಇಆರ್ ಅನ್ನು ಸೂಚಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಎನ್‌ಇಆರ್ ಅನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ವಯೋಮಾನದ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗೆ ದಾಖಲಾದವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಶೇಕಡಾವಾರು ಪ್ರಮಾಣ 0-100 ರವರೆಗೆ ಇರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಎಎನ್‌ಇಆರ್ ಶೇ. 100 ಎಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಹ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ದಾಖಲಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರ್ಥ.

ವಯಸ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ 15 ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಯೋಮಾನದವರ ಸಾಕ್ಷರ ಪ್ರಮಾಣ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗ್ರೇಡ್ - 5 ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟ ಎಂದು

ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿದೆ. ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಪ್ರೌಢ ಮತ್ತು ವಯಸ್ಕ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲಕ-ಬಾಲಕಿಯರ ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಮಾನ ಮಹತ್ವ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಡಿಐ ಅನ್ನು ಶೇಕಡಾವಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು 0-100ರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದಾಗ ಅದು 0 ಯಿಂದ 1ರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ನೀಡಲಾಗುವ ಇಡಿಐ ಸ್ಥಾನ ಈ ನಾಲ್ಕು ಸೂಚಕಗಳ ಅಂಕ ಸರಾಸರಿ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೌಲ್ಯದ ಇಡಿಐ ಅಂದರೆ, ಆ ದೇಶ, ಸರ್ವರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಗೆ ಹತ್ತಿರವಿದೆ ಎಂದರ್ಥ. □

ವಾರ್ತಾ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಪ್ರಸಕ್ತ ಹಣಕಾಸು ವರ್ಷದ ಆರ್ಥಿಕ ವೃದ್ಧಿ ದರವು (ಜಿಡಿಪಿ) ಶೇ. 7 ರಿಂದ ಶೇ. 7.5ರಷ್ಟು ಇರಲಿದೆ ಎಂದು ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲಾದ ಅರ್ಥ ವಾರ್ಷಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ವೃದ್ಧಿ ದರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮಳೆ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ರಫ್ತು ಪ್ರಮಾಣ ಇಳಿಕೆಯಾಗಿರುವುದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹಣಕಾಸು ಸಚಿವಾಲಯವು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಸ್ಥಿರ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವ ಜಿಡಿಪಿಯು, ಮೊದಲ ತ್ರೈಮಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಶೇ. 7 ರಷ್ಟಿದ್ದು, ದ್ವಿತೀಯ ತ್ರೈಮಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಶೇ. 7.4ಕ್ಕೆ ಏರಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಹಿತಕಾರಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಣದುಬ್ಬರ, ಸಮಾಧಾನಕರ ವಿತ್ತೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಚಾಲ್ತಿ ಖಾತೆ ಸಮತೋಲದಲ್ಲಿನ ಸುಧಾರಣೆಯ

ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆ ಕಂಡು ಬಂದಿದ್ದು, ವಿಶ್ವದ ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ಆರ್ಥಿಕತೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಭಾರತದ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ದಾಖಲಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸರ್ಕಾರದ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಉಪಭೋಗಗಳು ದೇಶಿ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿವೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಗತಿ ದಾಖಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಕೆಲ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನಾವಿನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹಣಕಾಸು ಖಾತೆ ರಾಜ್ಯ ಸಚಿವ ಶ್ರೀ ಜಯಂತ್ ಸಿನ್ಹಾ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇಸ್ಲಾಮಿಕ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಮತ್ತು ಅಲ್‌ಕೈದಾ ಸಂಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಲು

ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಭದ್ರತಾ ಮಂಡಳಿ ಒಮ್ಮತದ ನಿರ್ಣಯ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ.

ಭದ್ರತಾ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಹಣಕಾಸು ಸಚಿವರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿರುವುದಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತಿಳಿಸಿವೆ.

ಸಮಾಜ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಹಣದ ದುರುಪಯೋಗ ತಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಲೋಪದೋಷ ಸರಿಪಡಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಐಎಸ್ ಹಾಗೂ ಅಲ್‌ಕೈದಾ ಭಯೋತ್ಪಾದನಾ ಸಂಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಹಣಕಾಸು ನೆರವು ನೀಡುವವರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭದ್ರತಾ ಮಂಡಳಿಯ 15 ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಹಣಕಾಸು ಸಚಿವರ ಸಭೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

Subscription Coupon

[For New membership /Renewal/Change of Address]

I want to subscribe to :

Yojana / Kurukshetra / Ajkal / : 1 yr. Rs.100/-; 2 yrs, Rs.180/- ; 3 yrs, Rs.250/-

Bal Bharati : 1 yr. Rs.80/-; 2 yrs, Rs.150/- ; 3 yrs, Rs.200/-

(Circle the magazine of your choice and the period of subscription)

DD/PO/MO No. _____ date _____

Name (in block letters) : _____

Subscriber's profile : Student / Academician / Institution / Others

Address : _____

PIN : _____

The amount may kindly be sent in the form of D.D. It should be drawn in favour of ADG (I/C), Publications Division, Min. of I & B, GOI and payable at New Delhi. The D.D. along with duly filled coupon may kindly be sent to The Business Manager (Journals), Publications Division, Ministry of Information & Broadcasting, Room No. 48-53, Soochna Bhawan, CGO Complex, Lodhi Road, New Delhi – 110 003.

Please allow us 4 to 6 weeks for the dispatch of the first issue.

P.S. : For Renewal / change in address, please quote your subscription number